

Loveswept

Roman de dragoste

Barbara Boswell
Micile urmări

Unu

– Mai vrei niște vin, Adam? Shay nici n-a așteptat răspunsul, ci s-a și ridicat de pe scaun. S-a aplecat peste bărbat cu sticla în mână și, cu cealaltă mână sprijinită de umărul lui, i-a umplut paharul.

– E de foarte bună calitate, nu crezi?

S-a aplecat mai tare și și-a frecat atentă sînii de mușchii solizi ai brațelor lui.

Adam s-a răsucit un pic și ea i-a zîmbit cu o invitație caldă în ochii de un albastru închis. El

și-a dres glasul și s-a întins după paharul cu vin.

– Da, excelent. A examinat eticheta. Ahh, un *Bernkasteler Doktor*, 1971. Cel mai bun an al celui mai bun *Moselle*.

– Mă bucur că-ți place. Catherine mi-a spus că te pricepi la vinuri.

Shay s-a așezat iar pe scaunul ei de la capătul opus al mesei.

– Am căutat ceva special pentru tine... astă-seară.

Și-a scos sandalele de piele cu toc înalt și și-a întins piciorul pe sub masă. A tatonat și a găsit glezna lui stîngă, a frecat-o ușor, a alunecat pe sub manșeta pantalonilor și a continuat mesajul senzual. Nici o clipă nu și-a luat ochii albaștri de pe fața lui...

Adam a dat pe gît dintr-odată tot conținutul paharului.

– Care ziceai că... ăăă... este... – s-a foit pe scaun și și-a retras picioarele sub el – numele depozitului de vinuri? Se părea că răsuflarea lui devine mai grăbită.

Piciorul lui Shay a tatonat și și-a găsit cu precizie ținta.

– Nu cred că ți-am spus. Și-a umezit buzele cu vârful limbii ca o provocare deliberată. Dar,

dacă vrei să afli, la Harry, în centrul comercial D.C.

– Desigur, la *Harry*. Am fost și eu acolo de multe ori. E cel mai bun depozit de vinuri. Ți-a arătat vreodată *Harry* vinul special...

– Adam, vrei să dansăm? I-a întrerupt Shay cu un zîmbet cald, seducător.

Muzica blîndă, romantică a lui Johnny Mathis durase tot timpul cinei și Shay sperase să fie un mod garantat de a-i suci capul. Îl auzise odată pe Case, fratele ei, spunîndu-i unui prieten de-al lui că discurile lui Johnny Mathis erau cea mai potrivită muzică din toate timpurile pentru crearea unei atmosfere de seducție. Adam avea treizeci și șase de ani, doar cu cîțiva ani mai tînăr decît Case. De aceea Shay spera că împărtășea sentimentele generației lui pentru bătrînul Johnny.

Luîndu-l de mîină pe Adam, Shay l-a condus spre micul loc liber din fața canapelei modulare de culoare ruginie. Cu un mic oftat, i s-a vîrît în brațe și și-a înnodat brațele în jurul gîtului lui în vreme ce-și lipea strîns tot corpul de al lui. Și-a lăsat degetele să se joace cu părul des, șaten care ajungea pînă la gulerul cămășii galbene, scrobite. Și-a apăsat temeinic sînii de pieptul lui

Barbara Boswell

solid ca un zid. Încet, senzual, și-a frecat soldurile de coapsele lui tari ca piatra.

– Adam, i-a șoptit și și-a lipit buzele de gâtul lui. A urmat cu limba un traseu erotic de-a lungul părții de jos a obrazului.

– Oh, Adam.

A simțit că brațele lui se încordează, o strâng mai aproape, o potrivesc mai intim pe contururile lui masculine și așa extrem de evidente. Era prima lui reacție personală și a simțit că o cuprinde o emoție amețitoare. O să meargă! Pînă în clipa aceea n-avusese nici o certitudine, în ciuda planurilor ei bine puse la punct.

După ce-l ghiftuise o seară întreagă cu mîncare bună și vin, îi zîmbise și cochetase, îl provocase prin toate metodele despre care citise, nu putuse obține de la el o altă reacție decît o politețe plină de rezervă.

Era să facă un stop cardiac atunci cînd el începuse să exalte virtuțile pivniței de vinuri a lui Harry. Se temuse că totul era pierdut. Un cunoscător în materie poate discuta despre vinuri ore în șir. Invitația ei la dans nu venise deloc prea devreme.

Și acum... acum îi simțea răspunsul dur, bărbătesc, crescînd în el și ea s-a lipit mai mult,

Micile urmări

mișcându-se într-un ritm senzual ca să-l excite mai tare. Când și-a ridicat fața spre el, nu a dezamăgit-o. I-a acoperit gura cu a lui și buzele ei s-au deschis de îndată, suple, primitoare pentru ca limba lui să pătrundă în interiorul cald și umed. Și-a plimbat mâinile în jos, pe spatele ei și i-a frământat carnea cu degetele.

Simțea plăcut și senzual pe piele mătasea violetă, moale a bluzei – omisese deliberat sutienul – și Shay s-a întrebat dacă și Adam se bucura de deliciile tactile ale mătăsii. Mătasea și catifeaua erau două dintre „materialele considerate senzuale” în articolul din *Cosmopolitan*, numit „*Cum poate fi el sedus cu ajutorul hainelor*”. Shay luase notă de asta și se îmbrăcase corespunzător. Fusta neagră de catifea avea crăpături pînă sus, la coapse, altă recomandare găsită în articol.

I-a simțit mâinile alunecînd peste fusta catifelată, peste curba fermă a feselor și respirația care i se accelerase. Tocmai descoperise că ea nu purta chiloți. Acum trebuia și ea să facă ceva.

– Adam, te doresc atît de mult. Vocea îi tremura și încercă să-i descheie nasturii de la cămașă. Când a atins cu degetele părul moale, creț de pe piept, a simțit o încordare ciudată în

Barbara Boswell

stomac. Oh, Dumnezeuule, trebuia să se întâmple în noaptea asta! Te rog, Adam.

– Mă simt ca pe un alt tărîm, a murmurat Adam gîdilînd-o pe gîtui lung cu răsufierea lui.

Exista în vocea lui o notă de amuzament și Shay s-a încruntat. Umorel n-avea nici un rol într-o scenă de seducție, mai cu seamă într-una de o asemenea importanță crucială cum era aceasta. Așa că și-a strecurat degetele pe sub cureaua pantalonilor lui hotărîtă să readucă scenariul pe linia convenită.

– Dar e un alt tărîm, Adam. Și pe tărîmul visului ți se îndeplinesc toate dorințele. I-a atins cu degetele pielea goală de pe burtă și el a tresărit convulsiv. Da, se îndeplinesc. Acum.

L-a condus spre dormitorul micuț în care ardeau două lumînări cu parfum de liliac. Altă recomandare din *Cosmopolitan*. Vocea lui Johnny Mathis încărcată de dorință și suferință, se filtra din living pînă acolo. Ca o invitație, cuvertura colorată era dată deoparte de pe pat și pernele moi parcă de-abia îi așteptau. Cearceafurile erau în violet dégradé, culoarea ei preferată, cu violete minuscule roz și alb. Era un aranjament romantic, copiat și el din alt articol de revistă, *Dormitorul senzual*.

Micile urmări

Shay i-a aruncat pe furiș o privire lui Adam, dar el avea o expresie enigmatică. În mod evident, nu era cuprins de dorință ca eroii din romanele colorate pe care le citise – bineînțeles, ca pe niște materiale de cercetare științifică. Totuși părea suficient de dispus. Dispus și capabil? Gîndul i s-a părut amuzant și și-a înfrînat cu greu rîsul. Trebuia să evite asta. Adam și-ar fi închipuit că rîde de el și n-avea poftă să-l jignească. Nu astă-seară, cînd juca rolul esențial în planurile ei.

Urmau niște momente cruciale și lui Shay îi era necesară întreaga ei voință ca să le depășească. Și-a descheiat nasturii de la bluză încet, cu degetele nesigure. Era o tăcere enervantă, Adam stătea lîngă pat și ea ar fi vrut să-l audă spunînd ceva, orice, dar el nu făcea altceva decît să-i urmărească toate mișcările cu ochii gri, reci. Abia cînd și-a scos agrafele și și-a lăsat părul negru să-i cadă pe umeri a scos și el un sunet. Un murmur de surpriză.

– E-atît de lung... S-a întins și a atins o șuviță întunecată, mătăsoasă. Aproape pînă la talie.

– Niciodată nu l-am tăiat. Shay era mîndră de asta. Drept e că i-am mai potrivit vîrfurile cînd și cînd dar... S-a oprit supărată pe ea însăși.

Barbara Boswell

Vorbea mai mult decît trebuia. Acum nu era nici timpul, nici locul pentru discuții despre coafură.

– În noaptea cînd te-am întîlnit la petrecerea de la Catherine și Biil îl purtai ridicat pe creștet. Adam s-a jucat cu părul ei, înfășurîndu-și aproape absent o buclă lungă pe degete.

– Da, a șoptit Shay. Devenise nervoasă din cauza micii întreruperi. Și-a dorit din tot sufletul ca el să facă următoarea mișcare, să facă ceva, orice, să preia conducerea.

Adam a continuat să se joace leneș cu părul ei.

– De unde îi cunoști pe Benningtoni?

Lui Shay au început să-i transpire palmele. N-avea poftă să-i spună prea multe despre Benningtoni. Probabil că lui îi era clar că ea nu făcea parte din cercul lor de prieteni.

– Prin fratele meu.

– S-a apropiat de el și a început să-i desfacă cravata. Se îmbrăcase foarte corect pentru întîlnirea lor; purta un costum costisitor, de tip european, albastru, o cravată discretă în dungi și o cămașă marca *Brooks Brothers*. Uniforma lui, a reflectat Shay cu o undă de umor negru. Era a treia oară cînd îl vedea și nu-și schimbase cîtuși de puțin stilul de a se îmbrăca. Purta haine

Micile urmări

adecvate pentru avocatul conservator, de succes și bogat, așa cum și era, pentru vlăstarul unei familii cu sînge albastru care fusese întotdeauna.

Shay nu reușea să desfacă nodul. Niciodată nu mai făcuse așa ceva și-i venea să țipe de nerăbdare. Mai bine se exersa din timp cu cravata lui Case.

– Cine e fratele tău?

Shay se străduia să-și ascundă iritarea. Adam o interoga exact ca un om al legii. Era sătulă de veșnicele întrebări ale surorii ei, Candy.

– Este Casey Flynn. Își dădea seama că n-o să înceteze cu întrebările pînă n-o să capete răspuns.

– Casey Flynn? Doctorul de la secția de terapie intensivă de la Spitalul Central? Adam părea surprins. Desigur, Flynn. Nu făcusem nici o legătură între numele tău și al lui. N-a ajutat-o absolut deloc la dezlegarea cravatei și Shay și-a înăbușit greu un geamăt de frustrare.

S-a hotărît să-și facă de lucru cu nasturii lui de la cămașă. A avut un pic de noroc să descheie cîțiva în timp ce dansau. Dar mai întîi avea să-i scoată sacoul.

- Flynn este un nume obișnuit. I-a tras de pe umeri haina care l- a alunecat pe brațe. Nici nu mă așteptam să faci legătura.

- Catherine și Bill îl zeifică pur și simplu pe fratele tău. Au deplină încredere în el pentru că i-a salvat viața micului David acum doi ani, când a avut accidentul ăla îngrozitor de mașină.

- E drept. Descheind toți nasturii, Shay s-a încumetat să încerce din nou cu cravata. De astă dată a reușit să i-o scoată de la gît. Da, i-a salvat viața lui David. Case a salvat sute de vieți. Probabil că este cel mai bun chirurg în cazul traumatismelor de după șoc din Washington. Ea s-a ridicat pe vîrfuri ca să-i dea jos de pe umeri cămașa. Apoi a așezat cu grijă haina, cămașa și cravata pe fotoliul tapițat din colțul camerei. „Este o chestiune de bună creștere să ai grijă de hainele amantului pentru ca el să nu fie nevoit să plece cu hainele mototolite precum cearceafurile pe care le părăsise“. Citatul exact din numărul pe august al lui *Cosmopolitan* îi rămăsese în minte ca fiind de bun-simț.

- Cred că am vorbit destul despre Case și Benningtoni, Adam. Eu – a înghițit cu greutate – am în minte lucruri mai importante,

Și-a scos bluza și a aruncat-o pe canapeaua

Micile urmări

de lângă fotoliu. De hainele ei nu trebuia să aibă la fel de multă grijă pentru că n-o să plece după aceea nicăieri.

S-a întors spre Adam luptînd cu timiditatea care o paraliza. Nu avea motiv să se simtă rușinată, s-a admonestat singură. Avea un corp frumos de care putea fi mîndră. Avea sînii plini, tari și avîntați, talia subțire. Dar tot i-au tremurat degetele cînd și-a tras fermoarul de la fustă și a lăsat-o să alunece ușor pe curba lină a soldurilor.

O luminiță a sclipit în ochii gri ai lui Adam și ea a observat un mușchi tresărind pe maxilarul lui. Aha, nu era chiar atît de rece precum părea. Bun! Shay a pășit peste fusta neagră lăsînd-o pe covor.

– Adam. Ea s-a lăsat să alunece în brațele lui și l-a auzit gemînd ușor cînd l-a mușcat delicat de unul din sfîrcuri.

– Doamne, ce încerci să-mi faci, Shay? a întrebat-o răgușit și și-a trecut degetele prin părul ei des. Mîna i s-a încordat pe moliciunea rotundă a feselor ei și a arcuit-o contra lui.

– Fă dragoste cu mine, Adam, a pledat și și-a ascuns fața în părul aspru și cald de pe pieptul lui. L-a mîngîiat pe spatele musculos

simtîndu-i puterea, forța. Inima îi bătea năvalnic, pulsul îi galopa.

Pînă în clipa aceea fusese detașată, prea preocupată de punerea la punct a scenei de seducție pentru a avea senzații de adevărată participare. Dar acum, cînd gura lui Adam a pus stăpînire pe a ei, cînd limba a început o explorare erotică, iar una din mîinile lui mari a poposit pe sînul ei și i-a mîngîiat sfîrcul, Shay a simțit o înfiorare caldă, ciudată străbătîndu-i corpul.

Cealaltă mînă a lui Adam a frămîntat-o pe spate, apoi a coborît mai jos, la pielea sensibilă de pe coapse. A sărutat-o mai profund, cerînd un răspuns din partea ei și acesta a venit în mod natural. Mici sunete de plăcere, îngîinate, i-au scăpat guturale. Cînd au alunecat inevitabil în pat, Shay s-a înfășurat în jurul lui, într-un abandon nesățios. A simțit profund în abdomen ceva plăcut, care s-a răspîndit fierbinte în tot trupul. El era așa de cald și voia să fie mai aproape, să-l înfășoare.

– Mmm, ai gust bun. Ca un vin de *Moselle* de cea mai bună calitate. Gura lui Adam a plutit în imediata apropiere a gurii ei și se întinsese lîngă ea cu toată lungimea de 1.86. Shay, care

se considerase întotdeauna înaltă cu cei 165 de centimetri pe care-i avea se simțea mică lângă el. Era o senzație neobișnuită, dar plăcută.

I-a zîmbit nesigură și s-a întins să-i sublinieze cu degetul conturul buzelor.

– Ai trăsături minunate, Adam. A fost primul lucru pe care l-am observat la tine. Ochi gri, frumoși, cu gene dese, un nas drept, bine făcut, maxiliar și bărbie puternice. Îi urmărea cu degetele fiecare trăsătură de parcă ar fi vrut să o memoreze. O gură generoasă și dinți drepecți.

– Hei, mă simt ca la o vânzare de cai, a rîs Adam luîndu-i mîna și sărutînd-o în palmă. Și eu sînt calul. Oricum, mă bucur că apreciezi moștenirea mea din ramura Wickwire. Trăsături armonioase, transmise din generație în generație.

Habar n-avea nici de jumătate din adevăr, s-a gîndit Shay cu un zîmbet involuntar. El i-a întors zîmbetul și; un moment, s-au privit cu nesaț.

Adam a inspirat adînc.

– Ești încîntătoare, Shay. Ești frumoasă.

– Ba nu, nu sînt. A dat din cap. Cred că sînt suficient de drăguță, a zis fără falsă modestie, dar nu sînt genul de femeie după care întorci capul de două ori. Desigur, nu sînt frumoasă.

Barbara Boswell

Adam i-a studiat fața, pomeții înalți și ochii distanțați, de culoare albastru-închis, gura senzuală și bărbia fermă, dar delicată. Poate că nu era o frumusețe clasică, dar era mai mult decît drăguță. Nu se întâlnea atît de des o ființă cu piele albă, ochii albaștri și păr atît de negru. Combinația puțin obișnuită era impresionantă. Totuși, avea perfectă dreptate. Nu se uitase de două ori după ea la petrecere. Ochii lui trecuseră peste ea și o eliminaseră în seara de la Benningtoni, în casa lor mare din suburbia rezidențială de pe Potomac. Nu-și dăduse nici o osteneală să se apropie de ea și să se prezinte pînă cînd nu intervenise Catherine. Își amintea cu precizie momentul. Catherine insistase să vină și el cu ea în colțul camerei unde Shay stătea singură și nu făcea nici cel mai mic efort să se amestece cu ceilalți oaspeți. După ce le-a făcut cunoștință, gazda îi părăsise, nu prea discret, și îi lăsase pe cei doi într-o tăcere stingheritoare. Au conversat despre tot felul de nimicuri, forțat, vreme de cîteva minute, apoi Shay îl luase prin surprindere invitîndu-l la cină în apartamentul ei săptămîna viitoare. Acceptase fără nici un entuziasm, mai degrabă din respect față de Catherine, nu pentru Shay. Catherine

insistase în mod evident să o cunoască pe fata asta și se aștepta să iasă ceva din treaba asta. Catherine și Bill Bennington îi erau și prieteni buni, nu numai clienți ai firmei.

Din păcate, Shay Flynn nu era genul lui. Înțelesese asta dintr-o privire. El prefera femeile sofisticate, cu stil și eleganță, produse ale școlilor exclusiviste pentru femeile din înalta societate. Îi mai plăceau femeile foarte frumoase și cât mai lipsite de minte. Așa cum o văzuse el pe Shay, stînd în colț, cu o rochie simplă, mov, pantofi fără toc și părul prins la spate într-un coc decent, era clar că nu intra în nici una din categoriile de femei care-i plăceau. S-a pregătit pentru o seară plictisitoare și a decis în gînd să pună pe nota de plată a Benningtonilor orele pierdute. În schimb, tînăra îmbrăcată sexy care-i deschisese ușa în această seară îi tăiasе răsuflarea. La fel și comportamentul ei ulterior. Cine să fi bănuît că avea să-i facă avansuri ca o pisicuță flămîndă după sex? Părea în căldurii

– La ce te gîndești, Adam? a întrebat Shay cu o voce joasă și l-a sărutat mărunt de la curba umărului pînă la adîncitura gîtului. Nu cumva s-a răs_gîndit? Să ajungă atît de aproape și el să dea înapoi în ultimul minut... N-o să accepte să se

întîmple așa. Altfel, s-ar putea să nu-și mai ia niciodată inima în dinți să facă o nouă tentativă.

– La tine, a rîs leneș Adam, iar mîinile îi explorau lent corpul. Și la primele impresii.

Shay s-a simțit un pic mai ușurată.

– Tu faci o primă impresie minunată, Adam. A închis ochii cînd el și-a mișcat posesiv mîna pe interiorul coapsei ei. Simțea ace ascuțite de excitație și a respirat profund ca să-și recîștige controlul de sine. Prima dată cînd te-am văzut, eu...

A deschis brusc alarmată ochii. Adam atîta știa, că îl văzuse pentru prima oară săptămîina trecută, la petrecerea Benningtonilor. El habar n-avea de cercetările efectuate, de zilele ei petrecute în planuri și verificări...

– Da? a îndemnat-o Adam. Prima oară cînd m-ai văzut?

Shay s-a apropiat de el și și-a împletit picioarele cu ale lui. Chiar că trebuia să înceteze cu vorbitul.

– Prima oară cînd te-am văzut, m-am gîndit: „Ce formidabilă primă impresie face bărbatul acesta!”

– Ștregărițo! Adam i-a ars o palmă jucăușă pe fund. Deci nu-mi spui?

Micile urmări

– Noi, femeile, avem dreptul la mici secrete. Shay s-a întins spre catarama de la curequa lui. Nu-i așa? Adam a răsuflat sacadat când ea i-a coborît încet fermoarul de la pantaloni și l-a mîngîiat măiestrit cu degetele. A fost mulțumită că Adam a terminat ceea ce începuse ea și și-a scos singur pantalonii. l-a aruncat neglijent pe podea și Shay, amintindu-și de sfatul din revistă, se întreba dacă trebuia să-i ia și să-i așeze frumos. Din instinct însă a rămas unde se afla.

El purta chiloți albaștri, din bumbac. Semănau cu o pereche de chiloți de baie. Shay i-a fost recunoscătoare. Dacă ar fi avut bikini sexy, colorați, ar fi fost în stare să-și piardă tot curajul. Și-a întors ochii când el și i-a scos și a venit spre ea.

– Vreau să te fac să te simți bine, Adam, a șoptit citînd-o pe eroina unei povestiri emoționante cu pirați, care ei i se păruse extrem de erotică. Și-a amintit pasajul și i l-a spus cuvînt cu cuvînt. Vreau să-mi spui ce-ți dorești pentru că eu vreau să fiu exact cum îți dorești tu. Vreau să mă posezi complet. Spre încîntarea ei, Adam a reacționat exact ca piratul nesățios din povestire. A strîns-o într-o îmbrățișare de fier.

– Oh, Doamne, Shay, ce mi-ai făcut? Te

Barbara Boswell

doream atât de mult. Și el era surprins de ceea ce simțea, dar și de ceea ce spunea. Shay era o seducătoare tentantă, s-a gândit amețit și a împins-o în patul moale. Îl adusese de la plictisitoare și dezinteres la o pasiune puternică în doar câteva ore.

S-au sărutat profund, din ce în ce mai intim pînă cînd Shay a simțit că mintea îi e goală de orice altceva în afară de dorința pe care Adam o trezise în ea. A uluit-o foamea aceea sălbatică, neașteptată. Niciodată nu visase să simtă și ea fiorul pasiunii pe care voise s-o trezească numai în Adam.

– Ai sîni încîntători, a murmurat răgușit Adam și a cuprins-o cu mîinile frămîntîndu-i și mîngîindu-i pielea ca de fildeș. Sînt plini, tari, încîntători. Și-a coborît gura către sfîrcul roz și întărit și l-a încercuit tandru cu limba. Shay a gemut și s-a zvîrcolit sub el. Îți palce, a zîmbit Adam satisfăcut. De cîte ori te ating aici gemi și te zvîrcolești de parcă ai cere mai mult. L-a mîngîiat pe rînd fiecare sfîrc cu limba, apoi a mușcat-o ușor, senzual, cu dinții. Cînd a început să sugă ușor, lui Shay i s-a părut că-și pierde mințile.

Nu așa planificase ea, s-a gândit amețită, dar

Micile urmări

i-a strîns capul la sîn, cerînd mai mult. Ea trebuia să comande! În planul ei stabilit cu grijă, Adam trebuia să-și piardă mințile în extazul senzațiilor fizice.

Dar mîinile lui o mîngîiau, experte, încît i se învîrtea capul. Părea a ști cu precizie unde-i plăcea ei să fie atinsă și se pricepea, astfel că ea rămăsese fără control. Se răsucea neîncetat sub degetele lui care trasau o curbă erotică sofisticată de-a lungul pielii moi și mătăsoase din interiorul coapselor ei. Și-a mișcat ușor picioarele ca într-o invitație inconștientă, feminină dar el nu s-a grăbit să accepte oferta. Degetele lui au continuat să se joace pe șoldurile și coapsele ei și s-au apropiat tot mai tare de locul acela fierbinte, dar niciodată destul de tare. Jocul a continuat pînă cînd Shay și-a arcuit șoldurile spre mîna lui și a gemut o rugă incoerentă.

– Copil micuț, a liniștit-o Adam și și-a pus limba pe buricul ei. Sînt cam crud că-ți fac așa, nu? Gura lui s-a mișcat în jos și Shay și-a înăbușit un mic suspin de dorință. Vreau să mă răzbun un pic pentru felul în care m-ai înnebunit toată seara. .

Gura lui a descoperit partea ei cea mai

fierbinte și Shay s-a agățat de el convulsiv, înspăimîntată de valurile de pasiune care au străbătut-o brusc. Părea că nervii sînt pe viu, la suprafață, cu o insistență torturantă; mușchii s-au încordat de dorința care amenința să explodeze în ea. Era o plăcere atît de excitantă, un fel neobișnuit de extaz necunoscut încît i se părea că o să devină dependentă, că o să mai vrea iar și iar. Îl dorea, îl dorea din nou, a constatat Shay depășită de împrejurări.

– Lasă-te ușor, iubito, i-a șoptit Adam încurajator. Ești atît de aproape, nu-i așa? Lasă-te în voia mea, lasă-mă pe mine să am grijă de tine.

Ea nu putea să-l lase, nu-i putea ceda. Trebuia să lupte, să iasă din adîncurile vîrtejului care amenința să o absoarbă. Îl avea pe Adam Wickwire doar pentru un timp limitat. Nu trebuia să uite asta, nu avea dreptul să-i permită să mai simtă nevoia de el de acum înainte.

– Adam, eu... eu...

El a luat-o în brațe și a mîngîiat-o cu mișcări lungi, liniștitoare.

– E în regulă, micuțo. Ești un pic cam sfioasă, nu-i așa? A sărutat-o cald, apăsător. Data viitoare nu o să te mai simți inhibată, hmm?

Data viitoare... Cuvintele s-au rotit amețitor

prin creierul ei. Asta însemna că vrea să stea cu ea? Inima i-a tresărit de speranță. Se gîndise că o să plece imediat după și-și făcuse probleme dacă o să-l poată ține acolo restul weekend-ului. Era vital să reușească.

– Te doresc, Shay. Adam a mîngîiat-o intim și ea s-a cutremurat. Și simt cît de mult mă vrei tu. Ești gata, iubito? Vocea lui era joasă și răgușită în urechea ei.

– Da, Adam, a șoptit și a început să tremure. Venise vremea. Se va întîmpla, în sfîrșit! Primul pas din cel mai drag vis al ei.

– Oh, da, a rîs Adam triumfător. Ești atît de pregătită pentru mine, mica mea iubită pasionată.

Shay a roșit puternic și s-a bucurat că era întuneric și nu i se vedea lipsa de experiență la observația făcută pe șleau.

– Shay, vrei să te păzesc? a mușcat-o ușor de lobul urechii. Sau ai luat tu precauții?

Lui Shay i-a zvîcnit atît de tare inima încît i-a fost frică să n-o audă și el. Niciodată nu știuse să mintă.

– Sînt... sînt pregătită, Adam.

– Pilula?

– Hmm, i-a tras capul spre ea.

– Ce naiba se petrece aici, Shay?

Shay stătea întinsă pe spate, nemișcată. Era acoperită de un strat subțire de transpirație și părul îi era răspîndit pe perne ca o pînză de păianjen încurcată. Nu fusese chiar atît de rău, s-a consolat singură. Și rezultatul, dacă avea noroc, merita orice efort. Înainte însă, trebuia să-i răspundă lui Adam, care nu părea în momentul ăsta cîtuși de puțin încîntat de ea. Nici pe jumătate fericit.

Adam i-a luat bărbia în mîină, i-a întors capul, forțînd-o să-l privească. Ochii lui gri se făcuseră duri, de culoarea pistolului.

– Ce vrei să spui, Adam?

– Nu face pe proasta cu mine, fetițo. Ai fost virgină!

Era o acuzație și încă una furioasă.

Shay a înghițit în sec și a tăcut.

– Shay! În mod clar, n-avea de gînd să renunțe. Ce ai de spus despre asta?

– Am sperat că n-o să observi, s-a repezit Shay plină de nădejde.

Micile urmări

– Nu încerca să mă duci. Răspunde-mi cinstit, fato! Acum!

Era cu adevărat furios, s-a gândit Shay cu un oftat. Și nu prea știa ce reacție să aibă în fața miniei lui. Nici una dintre cărțile sau revistele pe care le studiasse când se pregătise pentru acest eveniment nu făceau vreo referire la faptul că un bărbat putea deveni furios descoperind că a făcut dragoste cu o virgină.

– Cum de ți-ai dat seama? Încerca să câștige timp și nu se mișca din loc. Toate cărțile recomandau să rămii întinsă cel puțin o oră după. Am fost chiar așa, ăăă, nepricepută?

– Oh, la început ai fost bună, înflăcărată ca o micuță curtezană. Numai după ce am devenit – să zicem – mai intimi, s-a văzut că n-ai experiență. Dar am crezut că te joci cu mine și vrei să dai înapoi, așa că m-am hotărât să te învăț minte.

– Află că m-ai învățat și mă bucur! E o lecție pe care demult trebuia să o învăț, crede-mă!

– Nu-i vorba de faptul că te-am dezvirginat, idioată mică. A strâns din dinți. La dracu', Shay, mi-nchipui că te-a durut. Am mers prea repede, prea dur pentru o virgină. N-am știut că aveai dificultăți fizice ca să intru. Dacă știam, puteam...

Barbara Boswell

– Dacă știai, ieșeai glonț pe ușă, a spus Shay calm. De-aia nu ți-am spus. Nu păreai cîtuși de puțin dispus la început. Abia mult, mult mai târziu te-ai hotărît că ar fi posibil să mă vrei.

Adam s-a holbat la ea stînjерit.

– Ai crezut că n-o să observ? Am fost virgină, dar proastă nu. A fost nevoie practic să te tîrăsc pînă la pat.

Îl zăpăcise spunîndu-i întregul adevăr.

– Atunci de ce ai insistat? S-a încruntat. Trebuia să admiți că ai fost insistentă.

– Acum șase săptămîni am sărbătorit împlinirea vîrstei de douăzeci și opt de ani. Shay i-a pus degetele pe buze ca să-l oprească de la obișnuita remarcă. Nu-mi spune că par mai tînără sau că pot trece drept o adolescentă. Mi s-a mai spus destul de des și n-are sens. E un fapt că aveam două's'opt de ani și eram încă fată mare.

– Astfel că te-ai hotărît să-ndrepti lucrurile. Dar de ce eu? De ce m-ai tîrît *pe mine* în criza ta de conștiință? Adam s-a ridicat în capul oaselor și și-a rotit picioarele peste marginea patului. Shay a rămas pe loc, ferindu-și ochii de corpul lui gol. Sînt un străin pentru tine, Shay. Nu există altcineva în viața ta? Un prieten care...

Micile urmări

– Am vrut să fii tu acela, a spus ea blînd. Numai tu.

Adam îşi aduna hainele şi s-a oprit s-o privească.

– Vrei să spui că ai plănuit totul?

Ea a încuviinţat din cap.

– De cînd?

I s-a părut că nu era primejdios dacă-i spune o parte din adevăr. Avocatul din el nu va fi satisfăcut pînă nu va intra în posesia unui adevăr cît mai convingător.

– Te-am văzut prima oară acum o lună cînd am dus un tablou cusut de mîină la Benningtoni. Tu erai în birou cu Bill şi am întrebat-o pe Catherine despre tine. Atunci m-am hotărît că tu eşti cel mai potrivit.

Nu era nevoie să-i facă vreo referire la săptămîinile în care-şi verificase teoria. Cerceţările făcute confirmaseră reacţia ei iniţială. Adam Prescott Wickwire III era bărbatul adevărat pentru a deveni tatăl copilului visat de ea.

– Cînd te-am văzut din nou la petrecerea de la Catherine şi Bill, am fost sigură. De-aia te-am invitat aici astă-seară.

Numai că ea nu fusese invitată la petrecerea Benningtonilor, era prea departe din punct de

vedere social de cercul lor de prieteni. Aflase de la Case despre petrecere. El primise o invitație. Benningtonii îl adora pe Case. El, prin talentul lui de chirurg, îl salvase pe fiul lor de nouă ani după un accident grav de mașină. La asta se adăugase compasiunea și bunătatea lui Case față de părinții speriați și îndurerați și așa a început o prețuire pentru totdeauna. În trei dintre statele vecine se răspândise faima lui Case și mai existau mulți alții asemănători Benningtonilor, la fel de recunoscători și care-l considerau pe Case un fel de Dumnezeu. Un zeu, căruia-i trimiteau invitații la cină sau petreceri. Datorită lui donau bani secției de terapie post-traumatică intensivă din spital și cumpărau proiecte originale de lucru de mână de la sora lui mai mică, Shay.

Case refuzase, bineînțeles, invitația. El nu mai avea viață socială, căci alesese să-și consacre tot timpul pacienților, dar Shay își notase data și se hotărâse să-și realizeze visul.

Venise în seara petrecerii cu un alt tablou original, pe pânză, care-i fusese comandat de Catherine.

Shay a încercat cu puținul ei talent actoresc să simuleze surpriza și jena de a fi nimerit

în plină petrecere. Catherine reacționase exact cum sperase Shay. Insistase să rămână și ea la petrecere. A reușit ușor să-i fie prezentat Adam atunci când își exprimase interesul de a-l cunoaște pe renumitul avocat din Washington. Catherine fusese încântată să-i facă serviciul acesta.

– M-ai invitat la tine cu scopul precis de a scăpa de feciorie? s-a mîniat din nou Adam și și-a tras hainele pe el cu o furie nereținută. Asta-i cea mai mare nebunie, s-o faci cu sînge-rece. Nu și-a mai găsit cuvintele și s-a mulțumit să se uite ucigător la ea. Tocmai el să fie ținta acestei fetei ciudate cu planificarea ei la rece! Și mai rău! Cedase! Asta îl făcea și furios și îl umplea de dezgust. Se simțea umilit. Nici o femeie nu-l mai folosise atît de „pe față”, și-a dat, rușinat seama, deși, a admis ușor vinovat, el se folosise de alte femei. Totuși, fusese întotdeauna cinstit în relațiile cu sexul opus, în vreme ce tîlhărița asta mică... L-a izbit subit un gînd.

– De fapt, ce vrei de la mine, Shay? În ochi i-a scripit o lumină sălbatică. Nu-i așa că n-ai de gînd să pui punct aici? Ce preț va trebui să plătesc pentru – s-a strîmbat – darul fecioriei

tale?

– Crezi că o să-ți cer bani? s-a holbat Shay la el. Glumești?

Fata asta îl făcea să simtă că-și pierde mințile.

– Sînt bogat, doamnă. Probabil că ai aflat asta de la Catherine, s-a răstit el. Am o reputație fără pată în orașul ăsta și familia mea este foarte cunoscută și perfect respectabilă. Dacă intenționezi să mă șantajezi, te asigur că n-o să-ți meargă.

– Să te șantajez? Niciodată! Se simțea umilită pentru că el o considera capabilă de un asemenea lucru. Eu te admir pe tine și îți respect familia prea mult ca să încerc să te lovesc în vreun fel.

Ăsta era adevărul. Shay considera familia Wickwire demnă de respect și impresionantă, tocmai de aceea voise să facă un copii care să aibă o parte din sîngele ei. Adam Prescott Wickwire III, căsătorit vreme de doi ani, divorțat de zece, absolvent al Universității de drept *Harvard* și *Andover*, Virginia, apreciat pentru meritele lui academice și sportive; partener al ilustrei firme de avocatură *Wickwire, Prescott și Sinclair*, fondată de tatăl și unchiul lui. Cercetările îi

dezvăluiseră că inteligența lui Adam era la înălțimea feței cu trăsături fine și a corpului bine făcut. Istoria familiei lui era de asemenea deasupra obișnuitului. Tatăl lui, Adam P. Wickwire Jr. părăsise firma de avocatură pe care o fondase împreună cu cumnatul și colegul de cameră din colegiu pentru a deveni judecător de curte districtuală, poziție pe care o deținea și în prezent. Mama lui se pricepea perfect la călărie și era președinta mai multor comisii din diverse societăți de binefacere. Părinții Wickwire locuiau la o moșie mare din Charlottesville, Virginia.

Sora lui Adam avea reputația de a fi la fel de atrăgătoare și inteligentă ca Adam. Era măritată și făcuse o carieră strălucitoare în domeniul publicității la New York.

Cel mai spectaculos era că trei dintre bunicii lui Adam, toți trecuți de optzeci de ani, erau activi și în bună stare de sănătate. Un singur bunic dispăruse datorită unei căderi accidentale de pe cal – și asta la vârsta de șaptezeci și nouă de ani.

– Așa că m-ai ales pe mine în rolul primului tău iubit. Adam s-a aplecat înspre ea cu fața răvășită de mînie. Avea aerul unui zeu păgîn din vechime și Shay a tremurat fără voie. Adam

Wickwire nu era bărbatul pe care să-l enervezi sau să ți-l faci dușman...

– Te rog, nu fi supărat pe mine, Adam. Ochii ei de un albastru întunecat pledau. El era complet îmbrăcat acum și ea își dădea seama că o să iasă pe ușă neîntârziat. Dar nu putea pleca acum! Șansele de a rămîne însărcinată prima și ultima dată cînd făcuse dragoste erau extrem de mici. Ca să știe asta n-avea nevoie de nici o carte. Și ce lucruri oribile i-a spus, ce rece s-a uitat la ea!

– Pentru numele lui Dumnezeu, nu plînge! Vocea lui tot aspră rămăsese, dar dispăruse o parte din mînia de pe fața lui.

– Nu p... plîng.

– Nu! S-a așezat pe marginea patului și a atins-o pe obrazul ud. Astea nu sînt lacrimi?

Shay și-a înăbușit un hohot. Nu voise absolut deloc să plîngă, dar îi era greu să-și oprească lacrimile. Habar n-avea cum se întîmplase că-și pierduse controlul. Nici prin vis nu-și închipuise că Adam avea să fie atît de furios, că o s-o acuze – sau că atitudinea lui o s-o doară atît de tare.

– Shay, te rog, nu plînge. Adam a luat-o de umeri, degetele lui au mîngîiat-o ușor. La naiba,

Micile urmări

mă simt ca un șobolan.

– Nu, nu! a protestat Shay și și-a pus mâinile peste ale lui. Degetele lor au părut să se strângă automat. Nu ai motiv să te simți așa, Adam. Eu... eu o să-mi amintesc de noaptea asta toată viața.

Adam a oftat greu.

– Mai degrabă ca un șobolan purtător de ciumă. Ochii lui i-au întâlnit pe ai ei și nu și i-a desprins. Shay, îmi pare rău. Iartă-mă că am țipat la tine și că te-am acuzat de ceea ce știam că nu-i adevărat. Poate că noi, avocații, sîntem bănuitori din naștere... Și a fost un asemenea șoc atunci cînd am văzut că ești...

– Știi. Shay i-a zîmbit nesigură, dar ușurarea îi alerga prin vine. Nu mai era supărat pe ea! Noi, fetele bătrîne, sîntem o specie periclitată, din fericire, pe cale de dispariție în prezent.

– O mică fecioară sexy. Vocea lui Adam a devenit mai profundă. A coborît lent cearceaful pe care ea și-l trăsese pînă la bărbie în timpul tiradei lui. Seducătoare, pasionată, dar semănînd cu o modestă profesoară în prima noapte cînd am întâlnit-o și cu o explozie sexuală primejdioasă în noaptea asta. A zîmbit aducîndu-și aminte ceva. Și care nici măcar nu s-a obosit

să-și pună lenjeria...

Shay s-a îmbujorat toată.

– De obicei port, știi? Asta e prima oară când nu am pus nimic pe dedesubt.

– Cumva bănuiam eu. I-a trașat conturul gurii cu degetul mare, i-a deschis buzele și a alunecat pe suprafața dinților. Shay a răsuflat adânc și a profitat să-i ia degetul în gură.

El a apăsat-o ferm, ritmic pe buza de jos și Shay s-a simțit încărcată de o dorință ascuțită.

– Am citit că o inocentă poate fi sedusă prin stimularea asta foarte simplă, a murmurat Adam și a privit-o cu mare atenție. E adevărat, Shay? Simți asta unde trebuie?

– Faci experimente pe mine? Vocea îi cam tremura. Da, simțise perfect mângâierea lui Adam.

El a șoptit o comandă și Shay a ascultat înainte de a se gândi. Și-a strâns buzele pe degetul lui și a supt. L-a privit amețită în ochi. Niciodată nu se mai simțise atât de luată în posesie, de total dominată. Adam și-a retras degetul încet și s-au uitat lung unul la altul.

– Adam... El a sărutat-o și buzele ei s-au deschis la atingere ca să-i primească limba în căldura umedă dinăuntru.

– Virgină mică și pasionată, a gemut răgușit

Micile urmări

Adam și a sărutat-o arzător de-a lungul curbei delicate a gâtului. O atingea nerăbdător cu mâinile, insistent de parcă nu se mai sătura.

– Rămii cu mine, Adam. Shay s-a ridicat în șezut și l-a tras de haină. Te rog, nu mă părăsi.

Un zîmbet i-a luminat fața.

– Încearcă numai să mă dai afară.

Ea și-a amintit că trebuia să rămînă întinsă și s-a întins la loc. Îi fugise cu totul din minte planul pentru un copil cînd îl rugase pe Adam să rămînă.

Adam s-a încruntat îngrijorat.

– Te simți bine?

Ea a rămas întinsă, tăcută, cu un fel de tremur electric prin fiecare nerv al corpului. Adam i-a ridicat mîna la obrazul lui și palma s-a mulat pe contururi, pe trăsăturile lui frumoase și ferme.

– Shay, prima oară nu e niciodată cel mai bine. Adam i-a sărutat palma.

– Nu e? I-a observat luminițele din ochi și inima i-a tresărit. Din nou? Acum? Nu era prea curînd?

A încercat să-și amintească ce scria în cărți, dar mintea îi era goală ca o pagină albă.

– Pari o fetiță speriată cu ochii aștia albaștri,

Barbara Boswell

mari, rotunzi ca o farfurie. I-a mîngîiat palma cu degetul mare. O să am grijă să nu te doară, Shay.

Shay s-a cutremurat în gînd. Mizerabil de greșit își juca rolul de seducătoare, de vreme ce el o vedea ca pe o fetiță speriată. Trebuia să-și adune mințile pentru rolul ăsta ca să-l țină cu ea tot weekend-ul.

– Nu-i vorba că sînt o fetiță speriată, Adam. Dar îi tremura vocea și și-a mușcat, vexată, buza de jos. La dracu', nu era în stare de nimic? A inspirat adînc și a mai făcut o tentativă. Sînt o femeie cu necesitățile unei femei, care... care... Care era restul citatului? Era un fragment grozav. Își amintea pînă și coperta cărții în care-l găsisse. Sînt o femeie cu necesitățile și dorințele unei femei, a început, hotărîtă din nou.

Adam a întrerupt-o rîzînd.

– Nu știu de ce, am impresia că reciti un fragment pe care l-ai memorat.

– Eu... eu... nu recit! Era îngrozită. Avocații! Isteți mai erau, prea înțelegeau totul! S-a răsucit pe burtă mormăind. M-am făcut de rîs, nu-i așa?

– Nu, iubito, deloc. Adam a început s-o maseze pe mușchii încordați ai spatelui. Mohorîtă, Shay a constatat că el încă mai rîdea.

Micile urmări

– De fapt, mărturisesc, sînt impresionat că te-ai ocupat atît de amănunțit ca să mă seduci – excursia la doctor pentru pilulă, vinul excelent, cina...

Shay a înghețat auzind de pilulă.

– Relaxează-te, fetițo. Sînt întru totul de acord. Îmi imaginez că pe-aici, pe-aproape, ai și niște lenjerie sexy. Ești gata să faci o paradă în fața mea?

– Ohhh! Și-a îngropat fața în pernă. Putea mărturisi la urma urmei, altfel el o s-o găsească. Am un neglijé de mătase. L-am atîrnat în baie, pe ușă.

– Oh, Shay, a rîs mai tare Adam. Vino aici, iubito! Uită-te la mine!

Shay a refuzat să se miște. Toate-l ieșiseră complet pe dos! Cum s-or fi transformat planurile ei orchestrate cu grijă pentru seducție într-o farsă cu ea în rolul comic al păguboasei?

– Vino aici, iubito! Adam a întors-o cu fața și a ridicat-o în brațe. Shay se simțea jenată de faptul că era goală în vreme ce el era complet îmbrăcat. Roșind, s-a întins după cearceaf. Adam a oprit-o. Nu vreau să-ți fie rușine niciodată în fața mea, Shay, i-a spus blînd. Nu mai rîdea și griul din ochii lui se întunecase. Și

Barbara Boswell

nu trebuie să momorozi nici un scenariu romantic. Eu tu însăși cu mine! Spune-mi ce vrei, ce îți place, ce este excitant... A trecut cu vîrfurile degetelor peste sfîrcurile ei. Sînt tari și împung, a șoptit, ai niște sîni atît de elastici...

Shay s-a sprijinit tare de el. Și-a închis pleoapele, iar el a mîngîiat-o cu buzele pe frunte, pe tîmple, pe obraji.

O dureau sîniî căci ar fi vrut să-i simtă toată mîna pe ei, dar degetele lui continuau s-o tortureze cu mîngîieri scurte, ușoare în jurul sfîrcurilor. I-a mărit chinul cu buzele, sărutînd-o repetat și scurt de-a lungul gîtului. O nerăbdare arzătoare pe fiecare nerv a făcut-o să scoată un strigăt sugrumat, i-a luat mîna care o incita și i-a pus-o apăsăsat pe un sîn.

– Asta vrei, iubito? Adam și-a făcut mîna ca o cupă pe carnea moale, a frămîntat-o și a mîngîiat-o pînă ce ea a gemut de plăcere. Îți place, Shay?

– Oh, da, Adam. A suspinat. Inima îi bătea ca o tobă în junglă și și-a plecat capul într-un abandon total.

Mîna cealaltă a lui Adam s-a plimbat pe rotunjimile taliei și ale șoldurilor în mîngîieri lungi și lente, apoi a alunecat posesiv între coapsele

Micile urmări

ei. Și a lipit gura de a ei și ea a răspuns cu o pasiune lacomă.

Adam s-a dezbrăcat, dar era prea pierdută ca să mai observe în ce fel a făcut-o. Shay era agățată de el când a pus-o ușor pe pat. I-a împins blînd cu genunchiul picioarele depărtate și ea s-a mișcat languros sub presiunea erotică, excitantă.

– Nu te teme, Shay! a vorbit moale, liniștitor. De data asta va fi bine pentru tine, promit.

– Nu mă tem, Adam, a răsuflat ea și și-a plimbat palmele pe spatele cald și solid. Era adevărat, nu avea nici o frică, nici o inhibiție, doar un sentiment strălucitor de parcă devenea mai completă.

Timpul a părut suspendat și ei s-au sărutat și mîngîiat și mușcat și gustat; au folosit degete și buze, dinți și limbi ca să se simtă și să se guste și să se excite unul pe celălalt. În fine, el a venit deasupra ei, a intrat în ea încet, a liniștit-o cu vorbe de dragoste, a sărutat-o tandru.

Era atît de înțelegător, de răbdător, s-a gîndit Shay fericită și și-a potrivit lent corpul într-al lui.

– Oh, Adam, e atît de minunat... Vocea i s-a stins jenată. Nu i se mai întîmplase să-și dea pe față simțirile în felul ăsta.

Barbara Boswell

Știu, iubito, mă simt atât de bine în tine... Adam a sărutat-o din nou, pasionat. O facem ușor, ușor, iubito.

El a început să se miște în ea lung, încet, adânc și ea a exclamat de plăcere.

– Îți place asta foarte mult, nu-i așa? i-a murmurat Adam în ureche și Shay a gemut un răspuns incoerent.

Era total dominată de noile senzații tulburătoare care păreau să crească, să crească și să-i măture pe amândoi într-un torent de pasiune amețitoare. Adam a condus-o prin vârtejul involburat și ea s-a agățat cu putere de el când în corp a părut să-i explodeze o plăcere atât de intensă încât ea i-a strigat numele într-o minunare uluită. Multă vreme după aceea, a rămas nemișcată, tulburată de extazul a ceea ce se petrecuse.

Când, în sfârșit, a deschis ochii, l-a zărit pe Adam care o studia cu intensitate.

– Te-am iubit când te-am văzut cum te aprinzi în brațele mele. În zîmbet i se citea căldură, afecțiune și o mândrie tipic masculină. Ți s-au topit toate inhibițiile, jena de fecioară. Ești o mare pasionată, iubito.

Nimic din ceea ce citise nu o pregătise

Micile urmări

pentru scena asta. Minteaa îi era confuză, dar ea l-a îmbrățișat tare pe Adam. Nu existau cuvinte care să descrie sentimentul cald de comuniune, de completare, de mulțumire adîncă a satisfacerii reciproce.

Shay a uitat diagramele cu temperatura corpului întocmite cu atenție, și că trebuia să stea întinsă, nemișcată, o oră, a uitat totul în afară de dorința de a l ține pe Adam strîns în brațe. S-au mîngîiat, s-au sărutat și au vorbit în șoaptă pînă cînd ea a adormit în brațele lui. Și în somn a continuat să se agațe strîns de el.

Doi

I s-a părut șocant cînd s-a trezit cu un bărbat în patul ei. Mai șocantă i s-a părut poziția în care se găsea – întinsă peste Adam, cu brațele și picioarele vîrîte între ale lui, părul lung desfășurat peste pieptul lui... Shay a ridicat capul și a întîlnit ochii gri ai bărbatului. Cîteva minute lungi nici unul n-a scos o vorbă.

– Credeam că am visat, a spus în sfîrșit Adam, dar uite că fata din vis e aici, în brațele mele.

Micile urmări

Shay s-a uitat la el căutînd vreun indiciu care să-i sugereze cum trebuia jucată scena asta. Nepăsătoare sau sinceră? Seducătoare sau...

– Fără teatru, Shay. Adam a apucat-o de bărbie și a privit-o în ochi. Fii sinceră cu mine.

– Ce vrei să spui? Era alarmată de intuiția lui. Parcă i-ar fi citit gîndurile, dilema din minte.

– Nu, nu sînt cititor de gînduri, dar ai o față foarte expresivă. I-a zîmbit, descumpănind-o mai tare. Văd o tînră femeie sensibilă care se simte vulnerabilă și nu știe precis ce să facă și să spună acum. Nu trebuie, iubito. Fii Shay, iubita mea de astă-noapte.

Shay a zîmbit cu crispăre.

– Mă faci să mă simt transparentă, Adam. Cred că sînt plictisitor de comună pentru tine.

– Plictisitor! a pufnit Adam. Nu ești comună și plictisitoare, nu poți fi nici dacă te străduiești, Shay. Ca să fiu sincer te găsesc fascinantă. În viața mea n-am întîlnit o femeie ca tine.

Nu era sigură că asta reprezenta un compliment. „Fascinantă” putea avea mai multe înțelesuri și nu toate erau bune.

– Pe agenda ta e scrisă și masa de dimineață? s-a desprins Adam de ea și s-a ridicat din pat. Mi-e foame, femeie!

Barbara Boswell

– Ți-a crescut apetitul în cursul nopții, hmmm? a rîs Shay de el. Da, planul a stabilit să-ți servesc masa de dimineață în pat dacă...

S-a oprit brusc. Nu trebuia să-i spună prea mult. Acum îi era extrem de ușor să-i facă mărturisiri și dacă lăsa să-i scape accidental motivul pentru care-l ademenise aici...

– Dacă? a întrebat-o blînd Adam. Nu te închide în tine, Shay.

– Dacă ai petrecut toată noaptea cu mine... Speram s-o faci, dar nu eram sigură. Aș fi putut, știi, să te dezgust sau...

Oprește-te, Shay, s-a admonestat în gînd. Dormitorul nu era potrivit pentru a-și mărturisi incertitudinile. Trebuia să fie calmă, îndrăzneată. Și-a fixat pe față un zîmbet hotărît.

– Adică eu...

– Cum să mă dezguști? Nici vorbă! Adam a luat-o în brațe ca s-o sărute adînc, prelung, mai mult cu afecțiune decît cu pasiune.

Un sărut periculos, a reflectat Shay, pentru că ieșea din cadrul strict al sexului ca să intre în domeniul afecțiunii, al iubirii. Asta nu se găsea în planurile ei. Ea nu avea nevoie de o legătură cu Adam Wickwire, ea avea nevoie de copilul lui. Cu toate acestea, nu se putea desprinde din

Micile urmări

brațele lui. S-a cuibărit lângă el, încălzită de tandrețea sărutării.

– Mai bine să-ți fac mâncare. Cum vrei ouăle?

– Prăjite. Puțin.

– Slănină sau cîrnat?

– Slănină. Prăjită crocant, dar nu arsă.

– Nu ard niciodată slăcina, l-a informat obraznic și și-a ridicat nasul în vînt. Părul negru i-a alunecat în cascadă pe spate.

Adam a privit-o mergînd prin cameră și i-au sclipit ochii.

– Shay, ai de gînd să-ți pui neglijé-ul ăla sexy pentru mine?

– Bineînțeles, face parte din micul dejun.

Shay și-a pus neglijé-ul violet închis. Șlițul tăiat pînă sus pe coapsă îi punea în evidență picioarele lungi, iar decolteul adînc de dantelă sîinii tari și plini. Așa i-a servit masa lui Adam, în pat. Suc proaspăt de portocale, două ouă prăjite peste slăcina crocantă, brioșă englezească încălzită în unt, gem de căpșuni și cafea.

Barbara Boswell

L-a lăsat cu tava, s-a întors în bucătărie și a revenit cu o farfurie pentru ea însăși.

– Delicios... a suspinat ca un cunoscător Adam. Și nici n-ai spart gălbenușurile.

– Normal.

– Ești o bucătăreasă excelentă. Cred că din cauza proverbului „Calea către inima unui bărbat trece prin stomacul lui.”

– Ba din necesitate. Mama mea considera că o masă înseamnă să deschidă o conservă de pește și să-ți întindă o furculiță. De-aia am început să gătesc de cum am învățat să citesc și am preluat eu bucătăria.

– Plină de inițiativă, a aprobat Adam. Spune-mi mai multe despre tine, Shay.

– Mai multe? S-a pus imediat în gardă.

– Ciudat, a zis el gânditor. Simt că te cunosc foarte bine, dar de fapt știu prea puține lucruri despre viața ta. Vreau să aflu mai mult, Shay.

– Ce anume? Semnul meu din zodiac? Preocupările mele? Emisiunea mea preferată de la T.V.? Nu sîntem într-un club de celibatari și celibatare. Urăsc obiceiurile astea de doi bani.

– De obicei nici mie nu-mi plac, dar...

– Să zicem că-ți spun că sînt Scorpien, că am o pasiune pentru schiul pe apă și mersul în

Micile urmări

mîini și-mi plac la T.V. reluările cu Ozzie și Harriet. Asta ți-ar satisface curiozitatea?

– Minciuni! Toate-s minciuni, a rînjit Adam. Mi-ai spus deja că ziua ta a fost acum șase săptămîni, deci ești Leu. În Washington nimeni nu face schi pe apă și nu te vād aptă să mergi în mîini.

Ea a ridicat o sprînceană.

– Dar de Ozzie și Harriet ce zici? Ți-e teamă că asta-i adevărată?

Adam a rîs. Îi făcea plăcere cînd îl auzea rîzînd, a admis Shay către sine și l-a privit. Fusese atît de serios, de rezervat, primele dați cînd îl întîlnise, inclusiv la începutul nopții trecute. Pînă au ajuns în pat. De atunci, dăduse din plin de la el.

– De ce zîmbești ca Mona Lisa?

Shay s-a concentrat și a observat că el o cerceta cu atenție. Părea s-o pîndească, s-a gîndit. Rar își lua ochii de la ea. Terminase masa și Shay s-a ridicat să ia tava.

– Mi-am amintit de corectitudinea ta de la începutul serii de ieri... și cum te-ai schimbat mai tîrziu.

Se aștepta la un răspuns frivol la care să-i răspundă gumeț. În loc de asta, el a devenit

serios, cu ochii gri foarte gînditori.

– Noaptea trecută a fost o revelație pentru mine, Shay. Ai trezit în mine... Nu știu cum să mă exprim ca să nu ți se pară prea comun sau adolescentin, dar mi-am descoperit în noaptea asta o pasiune de care n-am știut, de care nu m-am crezut capabil. Are sens ce spun pentru tine?

Shay s-a întors să pună tava pe birou. Nu trebuia să-l lase să continue. După ziua de azi nu-l va mai vedea niciodată. Ea voia copilul lui, dar el părea a spune că vrea o legătură cu ea. Erau două lucruri incompatibile. Trebuia să introducă o notă ușuratică înainte ca situația să se complice.

– Acum cine inventează dialoguri idilice? I-a tachinat. A trebuit să facă un mare efort pentru a-și confecționa zîmbetul de rigoare. Și-a dat seama tresărind că nu-și dorea altceva decît să se încuie în baie ca să plîngă.

Adam s-a încruntat.

– Chiar crezi că inventez dulcegării, Shay?

– Nu știu, a șoptit. Ar fi mai ușor dacă ai face-o.

– Vino la mine, Shay. A întins mîna după ea. Shay a luat-o și l-a lăsat să o tragă pe pat, în

Micile urmări

brațele lui. Poate că merg prea repede pentru ritmul tău. A potrivit-o pe corpul lui și a mângâiat-o afectuos pe păr. Nu-ți face probleme, iubito. O să-ți dau atîta timp cît îți e necesar.

Shay s-a cuibărit mai aproape.

– Rămîi azi cu mine, Adam?

– Pot sta pînă la unu, frumușico. Și-a aruncat ochii pe ceas. Aproape încă trei ore împreună. Și-a mișcat lent mîinile mari pe neglijé-ul mătăsos. Arăți al dracului de sexy în chestia asta, dar cum s-o scot?

Shay s-a mișcat sinuos spre el.

– Cred că o să te las să ghicești singur, domnule Phi Beta Kappa.

Adam a gemut din gîtlej și a sărutat-o. Ca o maree, pasiunea lor s-a învolburat iar și iar pe înălțimi încărcate de extaz ca să poposească apoi într-o regăsire împărtășită, sălbatică, strălucitoare.

Au conversat puțin, adormiți, leneși. Au adormit, s-au trezit și iar au făcut dragoste. Cîndva, după-amiază, Shay s-a dus în bucătărie și a încălzit o supă din conservă pe care au mîncat-o în dormitor. Apoi au mai făcut dragoste a treia oară (sau a patra? Shay pierduse șirul).

– Adam, s-a făcut ora șase, a murmurat

Barbara Boswell

Shay. Era întinsă în brațele lui, cu capul pe umăr și picioarele împletite cu ale lui.

– Nu se poate, a protestat Adam. Niciodată n-am petrecut o zi întreagă în pat. Doar când am fost bolnav.

– Spuneai că pleci la unu, i-a amintit Shay. A trecut demult.

– Ciudat cum pierzi noțiunea timpului când ești preocupat de alte... lucruri, a zîmbit leneș Adam. Mai ciudat e că n-am pățit niciodată așa. Trăiesc după ceas de pe vremea grădiniței.

S-a mișcat și Shay a făcut efortul să se ridice în capul oaselor. Venise vremea, s-a gîndit, și un ac de gheață a străpuns-o în inimă. Era mai mult decît probabil că fusese conceput copilul ei. Condițiile biologice fuseseră corect îndeplinite și făcuseră numeroase încercări.

Venise timpul să-l trimită pe Adam Wickwire la treburile lui. Șovăiala ei a făcut-o să se alarmeze.

– În după-amiaza asta trebuia să mă duc la petrecerea de la piscină a familiei MacLain, a continuat Adam mîngîind-o ușor pe braț. Dar sînt mai bucuros că am stat aici, cu tine. I-a pus posesiv mîna pe șold.

– MacLain? s-a îndepărtat Shay de el.

Micile urmări

Senatorul?

– Da. Adam a prins-o și a tras-o iar lângă el. Sîntem demult prieteni de familie.

– M-ai dat gata. Shay a început să se lupte. Adam, vreau să mă scol.

-- Mai întîi sărută-mă.

– Nu, Adam, eu...

El a răsturnat-o scurt pe spate și a țintuit-o hotărît de saltea cu greutatea caldă a trupului.

– Nu? Zîmbea într-un fel care a înmuiat-o, cu ochii calzi, mîngîietori. E prima oară că aud cuvîntul nu de la tine, mica mea iubită nesățioasă. Acum sărută-mă sau o să te țin așa toată noaptea.

L-a cuprins cu brațele pe după gît și și-a întins gura spre el. Era ultima oară cînd o să-l sărute. Ideea asta i-a străpuns inima de durere și i-a venit să țipe. Nu ar fi vrut să-l lase să plece!

– De ce nu ieșim în oraș pentru cină? Adam i-a dat drumul și a coborît din pat.

– Nu, Adam. Shay și-a tras peste ea cearceaful cu degetele înghețate. I se uscaseră gîtul și sîngele îi zvîcnea cu tunete în urechi.

– Dulcea mea, mi-ai oferit deja trei mese. E rîndul meu să te hrănesc.

Shay l-a privit adunându-și hainele, cu o sublimă necunoaștere a ceea ce urma. S-a luptat cu nevoia imperioasă de a izbucni în plîns.

– Adam, vreau să pleci.

El s-a oprit, a rămas stană de piatră, pîndind-o. O clipă Shay a părut că-și pierde cumpătul, gata să cedeze dorinței irezistibile de a-și întinde brațele spre el. Dar nu a făcut-o.

– Te rog, pleacă, Adam. Eu... eu am nevoie să rămîn singură!

– Iubito, ce este? I-au căzut hainele din mînă și a traversat camera. Mie poți să-mi spui. S-a așezat pe marginea patului, dar ea s-a rostogolit într-o parte și a pus o distanță între ei.

– Nu vreau să vorbesc. Nu vreau decît să pleci.

– Plec, pe naiba! A tras-o ca să fie față-n față. Vreau să aflu ce se petrece în mintea ta mică și imprevizibilă, Shay.

– Lasă-mă! Vocea lui Shay s-a ridicat strident și lacrimi fierbinți i s-au ivit în ochi. Weekend-ul ăsta o făcuse să întrevadă ceva despre care habar n-avusese și nu visase niciodată. Era însă ceva care nu-i era destinat ei. De ce nu poți pleca, să mă lași singură?

Micile urmări

– E de necrezut! Adam s-a ridicat furios, și-a înhățat hainele și s-a repezit în baia mică.

Shay l-a auzit manevrînd robinetele dușului, a sărit din pat, a alergat la dulap și a recuperat un sac de pînză. Și-a scos din el hainele, și-a pus repede chiloții și sutienul liliachiu, blugii, o bluză în dungi alb cu violet și o pereche de balerini negri foarte purtați. Și-a periat părul strîmbîndu-se cînd a tras de încîlceala aia, în fine, l-a prins în două părți cu agrafe emailate violet- aprins. S-a oprit în fața oglinzii să se privească. Semăna din nou cu ea însăși. Seducătoarea excitantă dispăruse.

Adam a ieșit din baie îmbrăcat, cu părul încă umed de la duș. În hainele lui costisitoare, corecte, părea tipul avocatului sofisticat, de succes, din Washington. Păi chiar era! Cît de diferiți erau ei doi! A studiat-o cu privirea din cap pînă-n picioare și Shay a ghicit că o vedea așa cum era – rebela nu prea bogată din cealaltă parte a orașului. Păi chiar așa eral! O femeie pe care el personal n-ar fi ales-o niciodată ca mamă a copilului lui. Niciodată nu trebuia să afle..

– N-am să pretind că nu sînt nedumerit de brusca ta schimbare, a început, țeapăn, Adam,

Barbara Boswell

apoi a traversat camera și a prins-o de brațe. Shay, pentru Dumnezeu, spune-mi. Nu te pot lăsa așa. Weekend-ul ăsta...

– ... s-a terminat, i-a tăiat-o ea pe o voce fără timbru și s-a tras deoparte.

Răspunsul ei a avut darul să-l înfurie pe Adam deja supărat.

– Știi ce vreau să fac? Ce-ar trebui să fac? Să te dezbrac, să te arunc pe patul ăsta și să-ți fac treaba aia pînă n-o să mai poți gîndi. N-ar fi prea dificil, nu-i așa, Shay? Te-am avut deja cu mintea goală de orice gînd și cerșind de la mine... Și asta de cîteva ori în weekend-ul ăsta, ce zici?

Shay a roșit de durere.

– Te rog, Adam, nu.

– Acum cînți altă melodie. Mai devreme era altfel. Te rog, Adam, iubește-mă, Adam. Unde a dispărut mica sirenă înfierbîntată gata să sară în pat? Nu mai e cale de întoarcere, Shay... Voia s-o rănească, și-a dat el seama uimit de forța furiei lui. Voia s-o facă să plîngă, să o aducă într-o stare de neajutorare. Și după aceea s-o ia în brațe și...

– Știu că mă urăști, Adam, a spus moale Shay.

Micile urmări

– Să te urăsc? La dracu , Shay! Nu te urăsc! Cum aş putea vreodată să te urăsc? A oftat exasperat. Doar nu te consideri vinovată? E posibil să crezi în prejudecata aia străveche cum că un bărbat nu poate preţui o femeie cu care s-a culcat?

Shay şi-a frânt mâinile de îndoială. Ce-ar fi să-l lase să creadă treaba asta?

Adam era uluit.

– Doamne, aşa-ţi închipui!

– Nu noi, irlandezii, am inventat vinovăţia, s-a forţat să zîmbească slab, în schimb am ridicat-o pe culmile artei.

– Oh, iubito, Adam a luat-o în braţe şi a ținut-o strâns. Cred că înţeleg. Întîi şi întîi ai încercat să mă dai afară pentru că te- aşteptai să nu mai auzi niciodată de mine.

Lui Shay i s-a părut că, pur şi simplu aude cum gîndurile lui s- au aranjat în locurile lor. Avocaţilor le plac lucrurile clare, rezonabile, de aceea încearcă să potrivească totul într-un model logic, analitic. Acum, fiindcă-şi închipuia că înţelege schimbarea ei bruscă de atitudine era gata să negocieze.

– N-ai de ce te teme, Shay. A scos o carte de vizită dintr-un buzunar al hainei. Scriu aici

Barbara Boswell

numărul tău de telefon și te sun mâine. A început să copieze numărul. De fapt o să te chem astă-seară. Pe la unsprezece?

Shay l-a privit notînd. Știa că va da de robotul doctorului Casey Flynn. Propriul ei număr de telefon nu era înscris pe listele de abonați.

– Hai să ieșim să mîncăm. Sînt restaurante bune pe aici?

– Sînt cîteva autoserviri pe stradă, în jos, a spus Shay cînd din umeri. Adevărul e că nu prea cunoștea partea asta a orașului. Venea rareori pe la fratele ei pe-acasă. De regulă se întîlneau la spital sau la ea acasă.

– Ei bine, de ce nu? Adam a prins-o cu o mînă de ceafă și a împins-o către ușă. Mîine promit că te iau la un restaurant de patru stele, iubito.

Au mîncat crenvurști de la un bufet și apoi au traversat la un chioșc aglomerat de unde au luat o înghețată. Era vizibil că Adam se simțea relaxat și mulțumit, iar Shay nu-și putea desprinde ochii de la el. Acesta era sfîrșitul, s-a avertizat singură cînd s-au întors mînă în mînă în apartament, lingînd din mers înghețata topită. El nu avea numărul ei de telefon, nu știa nici unde

Micile urmări

locuiește, nici unde lucrează. Îi povestise că-i place să picteze, dar nu adăugase că era profesoară de arte la *Liceul Carver*. N-o s-o poată găsi. Bineînțeles, i-ar putea întreba pe Benningtoni sau pe fratele ei, dar era sigură că n-o s-o facă. Mândria tipică familiei Wickwire o să-l împiedice să dezvăluie și altora faptul că fusese indus în eroare.

Adam a condus-o la ușa apartamentului lui Case și a pășit înăuntru doar pentru un ultim sărut tandru.

– Noapte bună, Shay, a murmurat el și ochii i-au strălucit a speranță. Ea era conștientă că era o speranță deșartă.

– Noapte bună, Adam.

L-a privit de la fereastră intrînd în Mercedes-ul gri și plecînd cu un claxon infatuat de despărțire. O copleșea dorința de a plînge, dar i-a rezistat cu hotărîre. O să-și aibă copilul, s-a consolât în vreme ce făcea curat la bucătărie.

Trebuia să gîndească realist. Și calendarul și virilitatea clară a lui Adam făceau ca visul ei cu copilul să poată foarte bine deveni realitate. Da, avea să apară bebelușul, trebuia să apară!

Shay a îngrămădit neglijé-ul violet, fusta de catifea și bluza de mătase de culoarea prunei în

Barbara Boswell

sacul de pînă. Să aibă un copilaș al ei – era un vis care devenea realitate. Cît o să-l mai iubescă, fie el băiat sau fată. El n-o să cunoască niciodată chinul neînțelegerii sau nefericirii cu doi părinți care se urăsc. Shay, fratele și sora ei așa trăiseră; ea era hotărîtă să procedeze mai bine.

A adunat cearceafurile frumoase, cuvertura și pernele și le-a îndesat într-un sac mare de plastic. Ea și copilul ei vor forma o familie adevărată, un tot armonios făcut din dragoste și siguranță. A încuiat ușa de la apartamentul fratelui și a cărat sacul de pînă și cel voluminos, de plastic, pînă la vechiul ei Buick albastru, parcat undeva înainte de curbă.

O să-i spună diseară lui Case că fusese în apartament cînd el se aflase la spital. Normal, n-o să-i spună de ce și cu cine și nici el n-o s-o întrebe. Weekend-ul torid, pasionant, extraordinarul weekend cu Adam era secretul ei exclusiv, exact așa cum copilul pe care era sigură că-l poartă îi aparținea numai ei.

Trei

– N-am obținut efectul pe care l-am vrut, domnișoară Flynn. Adolescenta neagră și drăguță își privea încruntată tabloul de pe șevalet.

Shay a traversat clasa, s-a așezat în spatele fetei și i-a studiat pictura.

– Nu văd nici o problemă totuși, Tiana. Ce nu-ți place?

– Oh, nu știu. Tiana a pus pensula jos oftînd. Poate am pus prea mult verde? Cred că azi nu-mi prea reușește, pur și simplu.

Barbara Boswell

– Toți simțim asta câteodată, Tiana, a liniștit-o Shay. Las-o o vreme și întoarce-te la ea mai târziu. S-ar putea să ai o nouă viziune asupra ei.

– Nu-mi dați altceva de făcut pînă-mi vine viziunea aia nouă, domnișoară Flynn? Ochii negri ai fetei au strălucit neastîmpărați. De exemplu puneți-mă să pictez baretele pentru Expoziția de Arte și Meserii.

– Tiana, mereu mă devansezi cu un pas, a rîs Shay. Ne trebuie o grămadă din astea pentru expoziție.

– Atunci încep să pictez la ele, s-a prefăcut că bombăne Tiana și s-a întins după coșul cu barete metalice. Vopsite în culori vesele, uneori cu inițiale sau modele pe ele, baretele-agrafe erau de mare succes în școală și Shay era sigură că se vor vinde foarte bine. La Expoziția de Artă.

A venit în fugă la Shay altă fată.

– Arde ceva, Miss Flynn. Cred că e coca sărată.

Shay s-a repezit în cămăruța din spate care adăpostea un vechi cuptor electric și un frigider la fel de vechi.

– Le-am scos, Miss Flynn. Băiatul de vreo paisprezece ani scosese din cuptor o tavă cu

Micile urmări

ursuleți din cocă sărată.

– Mulțumesc, Gerard, a spus Shay oftînd de ușurare. Apoi a inspectat ursuleții. Sînt un pic mai rumeniți ca de obicei, dar îi putem folosi. S-a întors spre elevii care se îngrămădeau în jurul ei. Cine vrea să-i picteze?

– Eu, Miss Flynn. O fată lungă și slabă cu ochii negri imenși a ridicat mîna.

Shay i-a zîmbit. Chandra Washington se oferea întotdeauna prima.

– Mulțumesc, Chandra. O să obținem niște ornamente superbe pentru pomul de Crăciun.

Elevii s-au dus înapoi la munca lor în camera cea mare și Shay a privit în jur cu satisfacție. Ea înființase Clubul de Arte în urmă cu șase ani, curînd după ce intrase ca profesoară la acest imens liceu orășenesc. Cu greu se putea stabili o relație, măcar minimă între profesoare și elev la clasele numeroase; de aceea ea luase inițiativa înființării clubului, în mod suplimentar. Era consilierul clubului și era mulțumită de reacția elevilor. Numărul celor care veneau la club era mai mare din an în an. Multe talente înfloreau sub ochii ei plini de interes și afecțiune.

– Domnul Deroy e aici, Miss Flynn, a cîntat Tiana, și un bărbat înalt, mustăcios, îmbrăcat în

Barbara Boswell

blugi și o tunică de lucru, a intrat în sală. Ducea un sac mare de hîrtie.

– Am Coca-Cola pentru toți artiștii însetați, a anunțat el și a fost pe loc asaltat de elevii entuziaști.

Shay a zîmbit. Paul Deroy, consilierul școlii pentru probleme morale, era binevenit în orice departament. Avea vreo treizeci de ani, venise la *Liceul Carver* de doi ani și era apreciat și de elevi și de profesori.

– Vrei și tu una, Shay? i-a oferit Paul o cutie și i s-a alăturat lîngă cuptorul din colț.

– Nu, Paul, mulțumesc. Am renunțat la cofeină. Shay și-a dus automat mîna la abdomen, unde se afla copilul ei nedetectabil încă. Cofeina, citise ea într-una din revistele săptămîinale, constituia un risc pentru făt și o eliminase de îndată din dieta ei.

– Ai voință, nu ca mine, a zîmbit Paul. Aș fi în stare să ucid pentru cafeaua mea de dimineață.

– Ești grozav că ai adus Coca-Cola pentru copii, i-a zis Shay privind spre copiii care sorbeau conținutul cutiilor. Au muncit pe brînci pentru expoziție și pentru Crăciun!

– Expoziția ta de arte și meserii este mîndria școlii, i-a zis Paul admirativ. Tot districtul școlar

se mîndrește, ce mai! Ai făcut minuni cu copiii ăștia, Shay. Toți profesorii te invidiază pentru atmosfera pe care ai reușit s-o creezi.

Shay a dat din umeri, jenată ca întotdeauna de laudele exagerate.

– Nu-i decît un amuzament, Paul. Mă îndoiesc că aș avea succes în fața copiilor dacă m-aș apuca să le predau educația civică sau trigonometria.

Paul a rîs.

– Ești prea modestă, dar direcția Liceului știe ce are și n-ar permite unei alte școli să te atragă în colectivul ei.

– N-am nici o intenție să plec, l-a asigurat.

Zîmbetul lui a dispărut.

– Nici măcar dacă te împaci cu soțul tău? S-a strîmbat dezarmant. Iartă-mă, Shay. Dacă te supăr, spune-mi să-mi văd de ale mele.

– Nu s-a hotărît nimic definitiv, Paul, i-a spus calm Shay. Nu-i plăcea să mintă, dar ea inventase povestea cu un soț care o părăsise cînd începuse prima oară să viseze la un copil, acum vreo cinci ani. Ar fi constituit totodată o scuză. Dacă un băroat cu care ieșea începea să devină serios, ca Paul Deroy odată, ea scotea soțul din mîneacă împreună cu perspectiva unei

împăcări.

Paul a continuat s-o privească lung. Știa ea că o plăcea. Și ea îl plăcea – prea mult chiar ca să riște să-l rănească. Dacă l-ar fi ales pe el să fie tatăl copilului, ar fi urmat tot soiul de complicații. Cea mai nepotrivită ar fi fost insistența de a se căsători. Shay s-a cutremurat. N-o să aibă niciodată poftă de căsătorie. Aceea, mizerabilă, a părinților ei îi convinsesé pe ea, Case și Candy că mariajele se fac – și există – în iad.

În seara aceea, pe la ora șase, Shay lucra total absorbită în apartamentul ei când a sunat soneria. S-a strîmbat. Tocmai puneă petele finale pe un tablou cu lalele în culori aprinse și oricine ar fi fost la ușă trebuia să mai aștepte un pic. Acest proiect era unul dintre cele mai prețuite și Selly Vasey, proprietara unei consignații mici de lucru de mînă din Georgetown îi comandase șase. Tablourile se vindeau extrem de bine, la prețuri care o uimeau pe Shay întotdeauna. Ceea ce începuse ca o preocupare

Micile urmări

laterală, ca să-și folosească talentul și să câștige niște bani în plus, devenise o a doua meserie permanentă. Chiar dacă avea să-și ia un an întreg de concediu de maternitate neplătit, Shay avea siguranța că se va putea întreține împreună cu copilul ei.

– Numai un minut! a strigat ea când a auzit din nou soneria și s-a concentrat să completeze ultima lălea.

În fața ușii ei, Adam Wickwire își strângea pumnii de furie. Era furios pe Shay că încă îl mai făcea să aștepte înainte de-a o revedea. Era furios și pe el însuși din cauza fiorului care-l străbătuse când îi auzise vocea. Trecuseră două luni, două săptămîni și trei zile de când nu mai auzise această voce și el petrecuse acest timp sfîșiat între dorința de a intra în fiecare casă din oraș ca s-o găsească și încercarea disperată de a uita incredibilul lor weekend.

Nereușind să aducă la îndeplinire a doua parte, s-a hotărît că trebuia s-o mai vadă o dată. Sau o va convinge că trebuie să nu se teamă să rămînă cu el sau se va convinge el că ea n-avea nimic special, de necrezut, că nu era nici minunată, nici sexy, așa cum și-o amintea.

Nerăbdător, a mai apăsător o dată pe sonerie.

Barbara Boswell

– Vin, vin, a strigat Shay prin ușă. Cheia s-a învîrtit și s-a deschis ușa.

– Bună, Shay.

I s-a părut că nu mai are aer în plămîni și Shay a privit uluită în ochii gri-metalici ai lui Adam Wickwire. A rămas nemișcată, prea șocată ca să scoată măcar o silabă. I-a apărut acum mai înalt decît și-l amintea, cu umerii mai largi și costumul bej părea să-i evidențieze silueta puternică. Dar ochii gri limpezi, cu gene lungi, dese, gura senzuală și bărbia voluntară îi rămăseseră familiare.

– Cum m-ai găsit? a reușit să-l întrebe.

– Nu a fost ușor, a răspuns cu răceală Adam. Ți-ai șters bine urmele, Shay. Telefonul nu e pe lista de abonați, adresa necunoscută. Ai fost hotărîtă să nu mă mai vezi niciodată, nu-i așa?

– Ești atît de deștept!

– De ce, Shay?

Simțea că i se urcă fierea în gît.

– Adam, nu-mi pune întrebări la care nu pot răspunde.

– Să zicem că răspund eu pentru tine?

El a pășit înăuntru, forțînd-o să se dea înapoi în micul living.

– Am crezut că te-am ajutat să nu ai sentimentul culpabilității pentru weekend-ul nostru

împreună, dar e clar că n-am reușit. Ești decisă să te pedepsești... și pe mine odată cu tine.

– Te înșeli. Shay și-a frânt mâinile într-un gest nervos care-i dezmințea cuvintele. Eu, eu... eu nu m-am simțit deloc vinovată.

– Nu? Adam a închis ușa și s-a sprijinit de ea. Leși cu mine la cină să vorbim despre asta, Shay?

– Ar fi o pierdere de vreme, a replicat încordată.

– Nu cred.

– Nu, Adam. S-a plimbat nepăsătoare prin cameră prefăcându-se absorbită de unul din tablourile atârinate pe perete.

– Nu mă mulțumesc cu un „nu”, Shay. Nu după tot ce-am pățit ca să te gălesc.

Ea s-a întors spre el.

– Cum m-ai găsit? I-a întrebat cu o curiozitate care a depășit momentan hotărîrea de a fi calmă și indiferentă.

– Prin Benningtoni. Catherine a fost încântată să afle de la fratele tău adresa ta. Nici nu-mi închipuiam cât e de bună pe post de agentă matrimonială.

– Ai întrebat-o... pe Catherine? Eu... eu n-am crezut că o s-o întrebi.

– A trebuit să te revăd, Shay. Am trecut și peste mândrie.

Hotărîrea calmă din vocea lui a enervat-o.

– Te invit la cină în seara asta.

Shay reflecta încruntată. Maxilarele încordate ale lui Adam nu îngăduiau argumente. Poate că era mai bine să cedeze acum. Deocamdată era neschimbată, dar în curînd o să se observe că e gravidă. Mai bine să iasă în seara asta și o să aibă grijă să fie ultima masă pe care o vor lua împreună. Va fi cea mai îngrozitoare seară pe care Adam Prescott Wickwire III a avut-o vreodată!

– Foarte bine, ies cu tine astă-seară la cină, a zis cu un pic de resemnare în voce. Dar trebuie să mă schimb. I-a arătat blugii decolorați și bluza de lucru pătată cu vopsele.

– Cum vrei tu. Avem timp, a zîmbit generos pentru că învinsese. Indulgența din tonul lui a făcut-o pe Shay să strîngă din dinți.

S-a retras în dormitor și a închis ușa, apoi s-a încruntat gînditoare la lucrurile din dulap. Cu ce s-ar putea îmbrăca să-l șocheze mai tare în gustul lui conservator? După o scurtă deliberare a ales un pulover violet-aprins, ciorapi la fel, o fustă mini de un portocaliu electric.

Chiar că obținuse un efect șocant, a tresărit Shay uitându-se în oglindă. Fusta mini era de la Candy, o relicvă din zilele „hippy” ale surorii ei, de prin anii șaizeci. Sora ei precis că n-o purtase împreună cu ceva violet nici chiar pe vremea aceea.

Shay și-a pus sandalele cu toc înalt pe care le purtase prima și ultimă oară în seara cu Adam și s-a întins după poșeta cu cosmetice. Și-a făcut un machiaj spectaculos cu fard de ochi violet și multă cremă. Și-a aplicat mult fond de ten roșu și și-a dat cu ruj închis, de culoarea prunei. Pieptănătura a cerut un pic de gândire, dar i-a reușit de minune. Și-a strâns buclele negre în vârful capului cu un elastic și și-a împletit în păr cinci panglici de culori diferite încât a creat o coadă magnifică, exact ca un curcubeu. Pentru o ultimă lovitură și-a pus în urechi cercei circulari mari, aurii.

Shay a analizat efectul general cu o veselie răzbunătoare. Arăta ca o prostituată, și încă una ieftină. Un om cu gustul și poziția lui Adam Wickwire ar prefera să moară decît să fie văzut în public cu una ca ea. Acum o să arunce o privire și o să fugă!

– Shay? Expresia lui Adam era șocată. „ca la

Barbara Boswell

carte', văzînd creatura care ieșise din dormitor.

Shay și-a înăbușit impulsul de a chicoti văzîndu-i stupefacția. Spre marea ei dezamăgire, Adam și-a revenit aproape imediat.

– Am crezut că mergem la restaurant, nu la autoservire, a zis examinînd-o din creștet pînă-n tălpi.

– Nu-ți place costumația mea? a clipit Shay inocentă.

– Costumul tău de seducătoare mi-a plăcut mult mai mult. Ăstuia cum îi spui?

La dracu! Nu se așteptase ca el să reacționeze cu umor. Sperase că o să fie dezgustat și o să plece imediat, mînios. Spre supărarea ei și mai mare, Adam a trecut pe lîngă ea, prin micuța bucătărie pînă în dormitor.

– Îmi dai voie? l-a întrebat înțepată și l-a urmat un pic cam nesigură pe tocurile înalte. Știi, nu ți-am prezentat casa.

Ochii lui au înregistrat șevaletul și pensulele, paletele cu vopsele, masa de lucru, scaunul și s-au oprit la patul dublu din colț.

– Nu am mai văzut undeva cuvertura asta?

Shay s-a străduit să nu roșească, dar fără succes. Și-a întors ochii și a refuzat să răspundă.

– Era în apartamentul fratelui tău în seara

Micile urmări

aceea. Și fețele astea de pernă la fel. Cine ar putea uita tot violetul ăsta? Shay, le-ai adus în dormitorul...

– Da, s-a răstit, decisă să ia ofensiva. Le-am adus, Camera lui Case arată ca o celulă de călugăr și în „*Ghidul dormitorului senzual*” spunea că... Vocea ei s-a stins. Nu intenționase să-i dezvăluie unde citise toate amănuntele.

– „*Dormitorul senzual*”, a repetat Adam. A tăcut cîteva clipe lungi privind de la Shay la pat și de la pat la Shay care stătea în ușă, parcă gata să fugă. Cînd a vorbit din nou, avea vocea uscată:

– Înțeleg că în agenda de astă-seară nu figurează seducția?

– Poți fi sigur că nu!

– Așa mi-am închipuit și eu. S-a îndreptat spre ea, dar ea a sărit într-o parte alergînd în living ca un iepure speriat. Liniștește-te, Shay, n-am de gînd să te violez.

L-a urît pentru zîmbetul sarcastic care a făcut-o din nou să se înroșească.

– Ultima oară tu ai insistat, dacă-ți amintești.

– Asta s-a terminat, a reușit Shay să spună cu o voce stinsă. Îl vedea pe Adam înalt și linia hminelor de bună calitate îi accentua și mai mult

Barbara Boswell

lărgimea umerilor. I-a trecut fulgerător prin fața ochilor imaginea lui, gol. Își putea aminti pielea lui păroasă, mirosul bărbătesc de mosc, care era numai al lui. I s-au înmuiat genunchii și s-a agățat, fără suflu, de marginea canapelei.

Ei doi făcuseră un copil în weekend-ul acela. Gîndul i s-a învîrtit amețitor prin creier. El își folosise virilitatea ca să-i producă ei plăcere... și ea se folosise de el să-i facă un copil.

– Nu-ți fie frică de mine, Shay. Adam a vorbit răgușit și s-a apropiat periculos de ea.

Îi simțea căldura, mirosul familiar și l-a dorit dintr-odată. Cîțiva centimetri și ar putea fi în brațele lui...

Vraja senzualității care amenința s-o cuprindă s-a rupt.

– Nu mi-e frică de tine! și-a pus ea brațele pe piept. Dar nu vreau să ies cu tine la cină.

Adam îi ignoră răspunsul.

– Am făcut rezervare la *Lion d'Or*. A făcut o pauză semnificativă. Dar nu cred că o să profităm de ea.

– De ce nu? Shay cunoștea restaurantul *Lion d'Or*. Candy și Case o duseseră odată acolo la cină. Patronul și chelnerii din localul ăla select ar fi rămas cu ochii bulbucați dacă ar fi văzut-o în

Micile urmări

costumul ăsta. Acolo chiar că vreau să merg.

– Dacă-ți speli vopselele de luptă și-ți pui pe tine ceva mai... adecvat, mergem, Shay.

– Nu mă schimb, Adam. Vrei să mă scoți în oraș? Ia-mă așa cum sînt! Și-a plecat capul ca să nu i se vadă zîmbetul jucăuș de pe față – la urma urmei mi-am dat toată osteneala să mă îmbrac așa pentru ieșirea asta în oraș.

– Țsta e un adevăr profund! a rîs el înfundat. Ai studiat vreo colecție de cîntăreți pop ca să te inspire?

Shay și-a reprimat tentația de a rîde împreună cu el. Cel mai natural lucru din lume ar fi fost să rîdă împreună cu el de glumă. Nu! Doar încerca să se debaraseze de el, nicidecum să-l încurajeze! Trebuia să se prefacă a fi la fel de agresivă ca și hainele pe care le purta.

– Mergem la *Lion d'Or* sau nu?

– Iubito, fii rezonabilă! Dacă intrăm acolo, cu tine pavoazată ca o curvă de un dolar, o să...

– Ți-e rușine să fii văzut cu mine, Adam?

Adam a oftat.

– Shay, încep să-mi pierd răbdarea cu tine. Ți-ai făcut glumița, așa că acum...

– Nu e nici o glumă, Adam, l-a întrerupt ea din nou. Dacă ți-e rușine să fii văzut cu mine,

atunci nu ies cu tine.

Ea a observat rapiditatea cu care a apărut iritarea în ochii lui și a fost fascinată de felul în care și-a confecționat o mască senină.

– Am văzut un mic restaurant drăguț nu departe de aici. Tonul lui era tot atât de neutru ca și expresia lui. De ce să nu mergem acolo?

– La *Tony*?

– Da, mi se pare că ăsta e numele localului.

– Ești nebun? I-a întrebat pe un ton strident Shay, dar a început s-o distreze teribil jocul. Ar putea fi vreun vecin pe-acolo. Nu vreau ca vreun cunoscut să mă vadă îmbrăcată ca o parașută.

Adam a respirat adânc.

– Shay, te străduiești cu bună știință să mă înfurii?

– Bineînțeles. Am reușit?

– Extrem de bine. Un mușchi îi zvîcnea pe maxiliar.

– Atunci de ce nu pleci? Nimeni nu te obligă să suporți asemenea tratament de la un nimic ca mine.

– Asta așa e! Adam s-a dus cu pași mari spre ușă și Shay a oftat de ușurare. Ușurarea n-a ținut mult. Adam s-a întors brusc și a început să rîdă.

Micile urmări

– Bravo, Shay. Îți admir metodele! M-ai adus aproape în stare să plec trîntind ușa.

– Ei bine, de ce n-o faci? S-a sprijinit nemulțumită de canapea.

– Pentru că vreau să iau cina cu tine, a oftat din greu Adam. Shay, ți se pare că-ți cer prea mult? O simplă ieșire împreună?

Părea atît de sincer dezamăgit de refuzul constant de a-și petrece seara împreună cu el, încît lui Shay aproape că i-a fost milă, aproape, dar nu de tot.

– Cunoști condițiile mele, Adam.

– Să mergem la *Lion d'Or* cu tine îmbrăcată astfel, a recunoscut Adam și Shay a încuviințat din cap. Dar tu nici la *Tony* n-ai intra așa înțolită, a adăugat și Shay a aprobat. Se pare că sîntem într-un imțas și nu există decît o soluție.

– Renunțăm la ieșire, a sugerat cu vioiciune Shay.

– Deloc. Rămînem aici. Adam s-a lăsat să cadă într-un fotoliu capitonat. Ai de gînd să gătești sau comandăm ceva prin telefon?

– Doar nu vrei să stai aici! s-a revoltat Shay în fața nemaipomenitului lui tupeu. Și te asigur că n-o să gătesc nimic pentru tine.

– Perfect. O să comandăm mîncarea. Italia-

Barbara Boswell

nă, mexicană, chinezească? A rînjit spre ea ca o panteră vicleană în junglă, pîndindu-și prada.

– Nu poți sta aici! i-a repetat furioasă.

– Nu pot?

– Nu! Și-acum pleacă! Imediat!

– Dacă nu plec ce faci? Mă arunci afară, Shay? Poate chemi poliția să mă dea afară? A zîmbit întunecat. Nu te vād făcînd asta.

– Ești imposibil!

– Și tu la fel! Un cuplu ideal, se pare.

Shay a ieșit din living, tremurînd de mînie, dar conștientă de faptul că Adam venea în urma ei. Avea el dreptate, nu exista nici o cale prin care să-l scoată fizic din apartamentul ei. Încercase așa cum se pricepuse să-l determine să plece, dar, dintr-un motiv inexplicabil, el nu plecase.

Mergea grăbită prin bucătărie, dar, neobișnuită cu tocurile înalte, s-a lovit de masă și s-a dezechilibrat. Adam a prins-o în cădere. Pentru o clipă, Shay s-a sprijinit de el și inima i-a sărit din piept cînd s-a prins instinctiv cu mîna de abdomen.

Putea cădea și i-ar fi făcut rău copilului! Era nebună să se comporte atît de agresiv, să-și asume riscuri cînd purta copilașul prețios!

Micile urmări

Furioasă, a aruncat cât colo sandalele și a scăzut deodată cu zece centimetri, revenind la cei 165 de centimetri mici și vulnerabili față de cei 185 impozanți ai lui Adam.

– Te-ai micșorat văzînd cu ochii. Adam a strîns-o în brațe și a rîs răgușit, cu buzele pe undeva, pe lîngă tîmplele ei. Ea i-a simțit forța plină de căldură cînd a tras-o mai aproape, mîinile lui au arcuit-o strîns pe trupul lui. A respirat profund și s-a simțit ca drogată de mirosul lui amețitor.

– Nu, a șoptit, dar Adam n-a dat semn că a auzit-o. A continuat s-o țină, mîngîind-o cu mîinile lui mari. Era aproape să cazi, Shay, i-a murmurat și i-a mîngîiat cu buzele curba moale a gîtului. Ți-e bine, iubito?

– Da, a respirat ea. Dar nu era bine. Slăbiciunea care o străbătea, căldura delicioasă dintre picioare, sfîrcurile tari și umflate care așteptau să fie atinse – totul era pe dos.

El a mușcat-o jucăuș de lobul urechii și buzele au întîlnit cerceul imens, auriu. I l-a scos cu îndemînare și și-a atins dinții de carnea moale.

– Adam, nu, a șoptit tremurător și o sută, o

mie de șocuri erotice au pulsă prin tot corpul ei.

Adam n-a ascultat-o.

– Te doresc, Shay, i-a zis cu vocea nesigură și a cuprins-o cu o mână de sîn, un sîn mai împlinit și mai sensibil din cauza sarcinii. Te-am dorit atît de tare și nu te găseam. Și-acum, abia pot crede că te am în brațe. I-a masat tandru sînii cu palmele și ea s-a înfiorat.

– Îți place asta, nu-i așa? Și-a trecut degetul mare peste vîrfurile albe ale sînului. Îmi amintesc cum ai gemut cînd te-am atins prima oară aici.

Shay a gemut iar și Adam a rîs răgușit, triumfător. Cîteva secunde mai tîrziu, mîinile i-au alunecat sub bluză și au mîngîiat-o pe pielea netedă a abdomenului. Materialul subțire, elastic al sutienului se lipise de ea ca o a doua piele și nu-i oferea nici o protecție împotriva explorării senzuale a degetelor lui. A simțit că-i curge foc prin vene în loc de sînge și s-a lipit tare de el.

– Ești foarte sensibilă acolo, a șoptit Adam și două degete au pătruns în sutien găsind sfîrcul tare care-l aștepta. Și răspunzi arzător.

O senzație excitantă, primitivă i-a scuturat trupul făcînd-o să se clatine. Trezirea senzuală care începuse încet și ezitant prima oară cu

Micile urmări

Adam, crescuse după aceea matură, feminină, în weekend-ul magic. Senzualitatea era acum mărită de schimbările din corpul ei produse de sarcină. Simțea nevoia de el, a admis Shay în sinea ei. Avea atîta nevoie de el!

A oftat cînd el i-a desfăcut sutienul și i-a luat în palme întreaga greutate a sînilor. Degetul lui mare și arătătorul au capturat un sfîrc și l-au mîngîiat încet, senzual.

– Oh, Adam! a exclamat Shay întorcîndu-se brusc și vîrîndu-și degetele în desimea părului negru. Limba lui i-a invadat lacomă gura și Shay s-a simțit fericită de senzațiile tari pe care crezuse că n-o să le mai aibă niciodată.

Nu s-a mai ostenit să protesteze cînd a ridicat-o în brațe, a dus-o în dormitor și a așezat-o tandru pe cuvertura cu model.

Orice gînd îi zburase din minte, stăpînită doar de emoțiile voluptuoase.

– Ai fost fantoma mea în ultimele două luni, Shay, i-a murmurat Adam sărutînd-o ușor pe gît. Am re trăit de nenumărate ori în gînd acel weekend cu tine.

– Da, Adam? Și eu la fel. De multe ori.

Forța stupefiantă a acelor amintiri îi de-

Barbara Boswell

monstra cît de ușor i-ar fi fost să se atașeze de acest bărbat. Aici stătea pericolul. Îl păcălise, era gravidă și el nu trebuie să afle niciodată.

– Te-am sunat duminică noaptea la unsprezece, așa cum stabilisem. Adam i-a luat bărbia cu mîna și a forțat-o să se uite la el. Cînd mi-a răspuns robotul fratelui tău, am crezut că formasem greșit numărul. Am mai sunat de două ori, apoi am căutat adresa fratelui tău în cartea de telefon și am descoperit că exact acolo ne petrecuserăm noi weekend-ul.

– Adam, aș vrea să-ți pot explica. Voia, dar nu îndrăznea.

– I-am căutat pe toți Flynn-ii din cartea de telefon pentru Maryland și Virginia. Pe cîtiva i-am și sunat.

– Oh, Adam. Dintr-un impuls necontrolat, Shay și-a încolăcit brațele în jurul gîtului lui și l-a strîns tare. Eu... îmi pare rău dacă te-am rănit... N-am vrut, dar...

– Shay, între noi e ceva special. Știu că și tu simți la fel.

– Da, da, am simțit! a exclamat ea. Mi-ai lipsit atît de mult, Adam. Dar nu e nici o speranță.

El i-a oprit vorbele cu o sărutare domina-

Micile urmări

toare.

– Ba nu-i deloc fără speranță. A sărutat-o iar.
Sînt flămînd de tine, Shay. Trebuie să te am.

Patru

Și ea îl dorea. Doar o noapte, au pledat în creier inima și corpul ei. Doar încă o dată cu el. L-a mîngîiat pe trupul lung și tare și s-a simțit pierdută.

Mîinile lui s-au închis posesiv pe sînii ei rotunzi și plini și ei i-a scăpat un geamăt. Cînd el i-a prins sfîrcul cu gura, s-a simțit profund înfiorată și i-a prins capul să i-l țină acolo. A exclamat la amestecul erotic de plăcere și durere cînd a mîngîiat-o cu limba și a mușcat-o

tandru. Și-a ridicat automat un genunchi și degetele de la picioare i s-au strâns pe cuvertura moale. Adam a mîngîiat-o pe picior și a zgîriat-o ușor cu unghiile. Shay a gemut și a încercat să-i captureze mîna între coapsele ei.

– Nu încă, iubito, a rîs încet Adam și i-a scăpat cu o ușurință chinuitoare. Vreau să te mai necăjesc puțin, să te pedepsesc pentru ce mi-ai făcut.

A mîngîiat-o cu o încetineală dureroasă făcînd-o să se răsucească în toate direcțiile.

– Îmi plac micile sunete pe care le scoți cînd îți pierzi controlul. Îmi place să te aud cum gemi pentru mine.

S-au sărutat iar și iar, cu sărutări adînci care ei i-au luat mințile. Adam a aruncat neglijent pe podea bluza și ciorapii violeți. Fusta mini, portocalie, a aterizat împreună cu sutienul la piciorul patului. Shay l-a ajutat nerăbdătoare pe Adam să se dezbrace și el.

– Ești încîntătoare, Shay, a examinat-o cu ochii obosiți de pasiune.

Shay l-a privit, oarecum conștientă că se juca cu focul, că ar fi fost cazul să se oprească și să-l alunge din viața ei. Dar era prinsă de dorință, erau prea excitante, minunate, senzațiile

Barbara Boswell

care o copleșeau și n-ar fi vrut să renunțe.

– Îți place violetul, nu-i așa? a vorbit el calm cînd i-a scos chiloții mătăsoși cu o încetineală chinuitoare.

– E culoarea mea preferată. L-a mușcat de umăr și o satisfacție profundă a curs prin ea observînd tremurul lui Adam la atingerea ei. Avea forța fantastică de a-l excita pe acest bărbat! Voia să continue, să-l atingă așa cum îi făcea el, să-l aducă la o stare de neajutorare în brațele ei, așa cum se simțea ea într-ale lui. Și-a lăsat mîna să-i alunece pe pieptul lui păros, i-a înconjurat buricul cu vîrfurile degetelor, apoi a continuat cu îndrăzneală mai jos.

– O, nu, vrăjitoare mică! Adam i-a prins mîinile și i le-a dus peste cap. În noaptea asta eu sînt seducătorul. Și-a pus lent o mîna pe abdomenul ei. Acum e rîndul meu să te fac să mă dorești nebunește. A atins-o cu un deget chiar acolo unde își dorea și ea a scos un geamăt scurt. Și, după ce o să te fac să-mi spui cît de mult mă dorești, o să te iau și o să dureze mult și încet și adînc, pînă cînd tu...

Deodată, în ușa s-au auzit bătăi nerăbdătoare. Un cor de voci tinere s-au adăugat ciocăniturilor și soneriei.

Micile urmări

– Sînteți acasă, Miss Flynn?

– Ce se întîmplă? a întreat Adam amețit, dar Shay își revenise pe loc.

– Par a fi niște copii de la școală. A smuls grăbită capotul liliachiu matlasat din cuierul de pe ușa dormitorului. Sînt profesoara lor, la *Liceul Carver*, i a explicat deodată conștientă că amîndoi erau goi.

– Ei bine, fă-le vînt! i-a ordonat Adam și Shay a roșit puternic.

– Te rog, Adam, stai aici. Eu... eu nu vreau ca ei să creadă... ca ei să știe...

Adam s-a ridicat încruntat în șezut.

– Dacă în cinci minute nu pleacă, ies la vedere, Shay, a prevenit-o, dar ea dispăruse din cameră.

– Chandra, Tiana, Darlene! A fost uimită văzîndu-le pe cele trei eleve. Ce faceți?

– Uitați, Miss Flynn! a întrerupt-o nerăbdătoare Chandra și a ridicat capacul coșului ponosit de nuiete pe care-l duceau Tiana și Darlene. Înăuntru, trei pisicuțe erau adăpostite între cutele unei pături de molton.

– Miss Flynn, era să se întîmple un lucru groaznic, a strigat Darlene. O doamnă rea și bătrînă avea de gînd să le înece.

Barbara Boswell

– I-am spus c-o să le găsim noi case, s-a băgat Tiana. N-o puteam iăsa pe bătrîna cucuvea să le omoare.

Shay a privit de la pisicuțele adormite la fetițele îngrijorate, în permanență dureros de conștientă de prezența lui Adam în dormitorul ei. Gîndul că elevele ar descoperi un bărbat la ea în apartament îi era intolerabil. Ar fi urmat întrebările, bîrfa atostiutoare la școală... Shay s-a scuturat. Nu că fetelor trebuia să li se ascundă adevărul, și-așa erau școlite de pe stradă și știau destule lucruri. Shay însă știa că pentru ea aveau un respect special și nu voia să renunțe la el.

– Miss Flynn, ce trăsnet v-ați aranjat părul! a complimentat-o cu entuziasm Darlene. Niciodată nu v-am mai văzut cu el așa.

– Ieșiți în oraș astă-seară, Miss Flynn? a întrebat-o cu interes Tiana. Și machiajul dumneavoastră e la fel de trăsnet.

– N-nu. Eu... repetam o piesă, s-a bîlbîit Shay. De ce le-o fi spus asta? Nu era cîtuși de puțin imoral pentru o profesoară să aibă o întîlnire. Shay a tras nervos de coada ei în curcubeu și a schimbat subiectul. Hai, povestești-mi despre pisoi, fetelor. I-ați salvat de la

Micile urmări

o femeie care voia să-i înece?

– Da, de la bătrâna vrăjitoare care stă în clădirea de vis-à-vis, a confirmat Chandra. I-a făcut pisica ei acum opt săptămîni și a mai dat trei pînă acum. Pentru aceștia nu a găsit case și voia să-i înece! a adăugat Darlene indignată. N-o puteam lăsa, Miss Flynn!

– Normal, le-a aprobat Shay aruncînd o privire neliniștită spre dormitor. Dacă Adam ar ieși acum...

– Ai noștri nu ne dau voie să le păstrăm, a spus Tiana neconsolată. Nimeni din blocul nostru nu-i vrea și domnul Deroy face alergie la pisici.

– N-am știut asta, a zis Shay mirată.

– Nici noi, dar de cum am intrat în apartamentul lui cu pisoii, a început să strănute.

– Miss Flynn, dumneavoastră nu sînteți alergică la pisici, nu-i așa? Îi luați? a pledat Tiana.

– Trei pisoii? și-a mușcat Shay buza de jos. Neliniștea îi creștea cu fiecare secundă. Trecuseră cele cinci minute? Adam o să-și ducă la îndeplinire amenințarea și o să apară? Nu sînt sigură dacă în clădirea asta sînt permise animalele de casă.

Barbara Boswell

– Sînt permise, a asigurat-o Chandra. Cînd urcam am auzit un lătrat de cîine dintr-un apartament.

– Da, așa e. Trebuie să fi fost foxterrierul lui Mary Jo. De el uitasem.

– Așa că e voie cu animale. Vă rugăm, Miss Flynn, îi luați?

În starea ei confuză, Shay n-a găsit argumente contra. Nu-și dorea decît să le vadă ieșite din apartament pe fete înainte ca Adam să-și facă apariția. Să ia pisoii! Asta i s-a părut calea cea mai rapidă. Tot nu avusese niciodată un animal în casă, deși își dorise unul. Acum o să aibă trei.

– Îmi trebuie ceva de mîncare pentru ei. A scotocit prin poșetă în vreme ce fetele o lăudau cu încîntare. Fugiți repede la magazin și cumpărați o cutie cu mîncare pentru pisici. Shay i-a dat Chandrei bancnota de zece dolari și aproape că le-a împins pe fete afară. Vocile lor ascuțite s-au mai auzit pe scări pînă cînd au ieșit din bloc.

– Ce se întîmplă aici?

Shay a sărit ca arsă auzind vocea lui Adam. Se sprijinea de tocul ușii de la bucătărie, îmbrăcat din nou impecabil și cu părul pieptănat

Micile urmări

cu grijă.

– Cine sînt copiii ăștia?

– Trei eleve de-ale mele. Mi-au adus niște pisoii.

– Treaba asta se-ntîmplă des? a părut Adam amuzat. Vin des elevii în pragul ușii cu daruri?

Shay a ridicat din umeri.

– Cîteodată. Dar acum e prima dată cînd mi-au adus niște vietăți. Îi era greu să nu zîmbească. E vreo șansă să iei și tu o pisică?

– Îmi pare rău, a dat Adam din cap. Am deja un cîine negru, labrador, de vînătoare. Îl cheamă Bruno. El e obișnuit să comande la mine acasă. Doar nu ai de gînd să-i păstrezi, Shay?

– Ba cred că da. Îmi plac pisicile și mi-am dorit întotdeauna o pisică.

– Dar trei? De ce nu te adresezi Asociației pentru ocotirea animalelor?

– Vreau să le țin pe toate, l-a întrerupt Shay. Nu pot alege una și să le alung pe celelalte. A răsuflet adînc. Adam era îmbrăcat. Chandra, Tiana și Darlene se vor întoarce repede. Trebuia s-o facă acum. E mai bine să pleci, Adam, i-a spus cu tot calmul pe care l-a adunat. Fetele se întorc într-un minut și...

A fost rîndul lui Adam s-o întrerupă.

Barbara Boswell

- Trebuia să mergem la cină, Shay.
- Nu mai mergem. Mi-ai arătat astă-seară ce vrei de la mine și nu era o cină.
- Asta ce mai înseamnă?
- Un avocat de succes ca tine ar trebui să ghicească singur. Shay i-a deschis ușa. Doresc să pleci acum, Adam.
- Adam s-a postat în fața ei.
- De ce, Shay? Acum cîteva minute te topeai în brațele mele. Mă doreai la fel de tare cum te doream eu.
- Nu. I-a luat fața foc la exprimarea lui directă. Tu, tu m-ai forțat.
- Haide, Shay! a rîs Adam neîncrezător. Știi și tu că nu-i adevărat.
- Ba da! A ridicat vocea. N-am vrut să ies cu tine astă-seară, dar tu ai insistat. Te-am rugat să pleci din vreme, dar tu ai refuzat. Apoi m-ai apucat și m-ai făcut să...
- Shay, oprește-te! A făcut un pas spre ea și Shay a dat înapoi cu coșul de picnic și pisoii ca un scut. Iubito, ce este? Vocea lui Adam s-a îmblînzit, a căpătat tonuri calme, iar ea a trebuit să se forțeze să-i reziste. Ți-e rușine de ceea ce s-a întîmplat între noi? Ți-e frică de sentimentele

Micile urmări

tale pentru mine? Spune-mi, putem discuta, ca să găsim o soluție?

– Nu avem nimic de discutat. Nu mi-e rușine și nu mi-e frică, a mințit ea. Eu... eu... pe mine nu mă interesează o legătură cu tine, Adam. Tu însă ori ești incapabil, ori nu vrei să înțelegi acest lucru.

Adam a oftat greu.

– Nu sînt masochist, Shay. Încerc cu dificultate să te înțeleg, dar nu-mi plac micile jocuri pe care le practici.

– Nu practic nici un joc. Nu doresc decît să pleci.

– Shay, mi se pare dificil să rămîn cu o femeie care declară continuu că vrea să scape de mine.

– Bine. Și acum pleci?

Buzele lui s-au arcuit într-un zîmbet.

– Tot continuînd așa, o să încep să cred că vorbești serios.

– Crede-mă, Adam. Nu vreau să te mai văd sau să te mai aud vreodată.

– Shay! A început să-i mîngîie brațul, dar ea a rămas țeapănă.

– De ce mă respingi? De ce mă dai la o

Barbara Boswell

parte? Tu ai spus că ți-am lipsit, ai fost de acord că între noi e o relație specială...

Shay a făcut un pas în spate.

– Eu... eu mințeam.

– În locul tău n-aș spune așa ceva, Shay, a prevenit-o și furia a urcat alarmant în el. N-am de gând să mă las târît în strategii juvenile și nevrotice. E ceva complet fără sens, distructiv. Dacă-mi spui din nou să plec, o să te cred pe cuvânt. O iau pe ușa asta și nu te mai caut niciodată.

Nu avea de ales. În preajma lui se simțea în pericol. Spunea, simțea, dorea lucruri la care știa că n-avea dreptul. Lîngă el, nu putea avea pic de bază în ea însăși. I-ar fi putut scăpa din greșeală ceva despre copil...

Buzele lui Adam s-au strîns.

– Următoarea mutare îți aparține, Shay!

Ea i-a făcut față.

– La revedere, Adam!

A privit-o un moment de parcă nu i-ar fi venit să creadă. Se așteptase ca ea să retracteze totul și să-i ceară să rămînă? Să fi bănuît el cît de aproape fusese ea de a face exact astfel? Ce nebună neputincioasă era! Disprețul de sine o

Micile urmări

măcina.

– Nu te înțeleg, Shay, a spus el răgușit.

– Și niciodată nu vei înțelege! i-a aruncat ea drept în față.

– Și nici nu-mi pasă!

Adam a strâns din fălci și a plecat fără o vorbă sau o privire înapoi.

leșise din viața ei pentru totdeauna, s-a gândit Shay.

A așteptat valul de ușurare care trebuia să-i însoțească biruința, dar inima i se strângea de durere. Nu avusese de ales, și-a reamintit ca să mai prindă curaj.

Să-l lase pe Adam Prescott Wickwire III să intre în viața ei chiar și temporar ar fi însemnat o complicație pe care nu și-o putea permite. El reprezenta primejdia, cu ochii lui gri afectuoși și calzi, cu gura lui frumoasă care... Shay și-a abătut gândurile în altă direcție. PISOII! A privit în coș la pisoi. Era unul negru, cu toate patru picioarele albe – l-ar putea chema Spats; un alt pisoi mic, gri – pe el o să-l cheme Smoky și unul alb cu gri și negru, Sinclair. Numele i-a țîșnit din minte fără nici o legătură. De ce nu?

Cînd fetele au revenit cu proviziile, Shay

Barbara Boswell

încerca din răspuțeri să zîmbească în vreme ce
le spunea numele puse pisoilor.

Cinci

Expoziția Artelor și Meseriilor de la *Liceul Carver* a avut un succes imens. Era cea mai bună dintre toate cele de pînă acum. Participaseră mulți copii cu o selecție excelentă de opere lucrate de mînă. S-au vîndut toate expozatele și au scos mai mult de o mie de dolari. Banii au fost depuși pentru echipamente și materiale într-un cont special. Voiau să-și cumpere o roată de olar pentru clasa de arte.

Marțea care a urmat, Paul Deroy s-a întîlnit

cu Shay și elevii în clasa lor unde se lucra pentru pomul de Crăciun. A venit ca de obicei cu brațele încărcate și toți au mâncat cartofii prăjiți pe care i-a adus. Shay a refuzat cu un zîmbet pachetul cu cartofi pe care i l-a oferit. Paul i-a spus în glumă:

– Dacă-mi spui că ai renunțat la cartofii prăjiți, îmi bag capul în cuptor și dau drumul la căldură. Genul tău de dietă este demoralizant pentru un adept al chioșcurilor ca mine, Shay.

Shay a încercat să zîmbească. Paul își închipuia că devenise o fanatică a mîncatului științific în ultimele patru luni. Oare de ce nu-i spunea pur și simplu că era însărcinată?

Nu era chiar atît de ușor pe cît crezuse, a recunoscut Shay. Deși păstrase ficțiunea căsătoriei-fantomă, era greu să explice că avusese loc o împăcare bruscă cu soțul. Asta i se părea o corvoadă pe care o amîna mereu. Încă nu se vedea că e însărcinată, deși talia i se îngroșase, sîinii erau mai plini și abdomenul i se rotunjise puțin.

Shay știa că îi va fi imposibil să-și mai ascundă mult timp sarcina și nici n-avea poftă s-o facă. I-ar fi plăcut să împărtășească tuturor vestea minunată, dar... A oftat. Nu astăzi.

Micile urmări

– Clubul de Arte o să cînte colinde anul ăsta, Miss Flynn? a întrerupt-o din gînduri Tiana.

– O, sigur, a spus bucuroasă Shay. Sîntem programați să cîntăm la Spitalul Copiilor în luna dinaintea Crăciunului. Sînteți toți de acord?

Erau.

– Dumneavoastră și domnul Deroy o să vă mai iubiți sub vîsc anul ăsta? a întrebat-o Anthony cu o grimasă.

Shay a rîs împreună cu ceilalți. Sărutul pudic pe care i-l dăduse Paul sub vîsc la petrecerea Crăciunului de anul trecut, abia de se mai putea numi „iubiți” și toți știau asta. A întîlnit ochii lui Paul și i-a ocolit repede. Anul ăsta poate că și un sărut pudic ar constitui o greșeală.

În seara aceea, Shay a cumpărat o pizza pentru cină și a fost întîmpinată zgomotos de pisici care i-au cerșit să le împartă din mîncarea ei. Zburdălniciile celor trei pisici nu încetau s-o amuze. Chiar și atunci cînd cădea în melancolie, fapt care i se întîmpla tot mai des, pisoii o înveseleau, o făceau să rîdă. Shay punea pe seama schimbărilor hormonale produse de sarcină stările neobișnuite de tristețe care o făceau plîngăcioasă și foarte emotivă. Dacă gîndurile ei deviau incontestabil spre Adam Wickwire în

aceste momente, asta era o coincidență pe care nu era în măsură s-o analizeze.

Cu cine era el? Ce făcea? Măcar se gîndea la ea? Asta era o pierdere de vreme, s-a admonestată singură, dar în gît i se forma un mic nod ciudat. Credincios cuvîntului dat, Adam n-a mai sunat-o, nici n-a mai încercat s-o vadă. Shay și-a reamintit ce bucuroasă i se păruse că era...

Sonerie telefonului a smuls-o din visuri.

– Shay! Ce mai faci, drăguțo?

Candy. Shay a zîmbit cu drag.

– Tu cu ce te-ai mai ocupat zilele astea, surioară mai mare?

– Cu divorțul Morrison, a gemut Candy. Mi se pare că e cel mai înveninat divorț de care m-am ocupat vreodată și tu știi c-am mai avut cîteva războaie pe viață și pe moarte.

Shay știa. Sora ei își fortificase reputația ca un avocat agresiv și redutabil în procese de divorț. Era ca un bombardier sau o baracudă. Ambele i se potriveau lui Candy.

– Shay, ești bine, nu-i așa? Se simțea grija în tonul lui Candy de obicei cam repezit. Te simți...

– Bine, Candy, a asigurat-o Shay. Pentru Candy o să rămînă veșnic un copil de care avea grijă, pe care trebuia să-l protejeze, între ele

Micile urmări

existînd o diferență de zece ani. Case, fratele geamăn al lui Candy, o trata pe Shay la fel. Nu m-am simțit în viața mea mai bine. Am un doctor minunat care...

– Aș fi preferat să ai un soț minunat, a întrerupt-o supărată Candy. Deși cunoști părerile mele despre căsătorie... A schimbat subiectul cu unul mai vesel și vocea i-a devenit mai serioasă. Oricum, principalul motiv pentru care te-am sunat e să te invit la o petrecere la mine. Sîmbătă seara. Te rog, vino, Shay.

Shay s-a necăjit. Nu se potrivea cu petrecerile grandioase și prietenii sofisticati, prea deștepți, ai lui Candy o făceau să nu se simtă în largul ei.

– Aveam alte planuri pentru sîmbătă, Candy.

– Bănuiesc. Să te speli pe cap și să te uiți la televizor, a fornăit pe nas Candy. Vino, Shay, o să-ți prindă bine să mai vezi și niște adulți. Și pe fratele nostru l-am convins să părăsească spitalul, așa că se va prezenta și el. Știi cît de rar acceptă o invitație! Trebuie să vii!

Shay a oftat, iar Candy a luat-o ca pe-o aprobare.

– Petrecerea începe la opt, dar tu poți veni cînd ți-e la îndemînă. Ne vedem sîmbătă. Candy

Barbara Boswell

a închis repede, înainte ca Shay să inventeze o scuză convingătoare.

Nu-i făcea plăcere petrecerea, totuși și-a cumpărat prima rochie de gravidă ca să aibă ce purta acolo. Era o rochie largă ca un cort de preerie, de culoarea zmeurei, cu mâneci lungi, volănașe și un mic decolteu. Sperase să ajungă odată cu fratele ei, dar mașina lui extravagantă, Lamborghini, nu se vedea parcată pe nicăieri prin jurul casei în care stătea Candy. Deloc decisă să intre singură, Shay a preferat ușa din spate, care dădea în bucătărie. A bătut la ușă. i-au deschis cei care se ocupau cu aducerea și servirea bufetului rece. Erau vorbăreți și prietenoși. O țineau minte pe Shay de la ultima petrecere la care-i angajase Candy. Shay stătuse o mare parte din timp în bucătărie și discutaseră despre tot felul de rețete.

La douăzeci de minute de la sosire, se mai afla încă în bucătărie, când a sosit Candy, foarte șic, într-o rochie de mătase verde de la o mare casă de mode. Era cu ea și un bărbat brunet, bine îmbrăcat, cam pînă-n patruzeci de ani. Bărbatul avea ochii negri, pătrunzători și doar cîțiva centimetri mai mult decît Candy care era la fel de înaltă ca Shay.

Micile urmări

– Mi-am închipuit eu că te găsesc aici, Shay, a zis Candy, și ea și însoțitorul ei au ocolit masa ca să ajungă la Shay. Vreau să ți-l prezint pe David Falk, David, asta e sora mea mai mică despre care ți-am vorbit, Shay Kathleen Flynn.

S-au salutat politicos și s-au privit curioși. Era el ultimul iubit al lui Candy? s-a întrebat Shay cu interes. Candy nu era pentru suprimarea laturii sexuale a vieții, cum spunea ea și își permisesese un lung șir de legături, dar niciodată nu lăsase un bărbat să spargă zidul impenetrabil de rezervă.

– Nu e drăguță, David? l-a întrebat Candy entuziastă. E și talentată, inteligentă, bună, afectuoasă. Uneori ea.

– Candace! Shay era îngrozită. Oare ce urmărea sora ei?

– Și modestă. pe deasupra! Candy n-o lua în seamă.

Shay a privit în jos, cu fața stacojie. Lasă că o prinde ea singură pe soră-sa și..

Pe David l-a apucat râsul.

– Candace, ești la fel de subtilă ca o rachetă HX.

– Cred că voi doi trebuie să vă întâlniți. Candy și a ridicat cu încăpăținare bărbia într-un fel

Barbara Boswell

binecunoscut de Shay. Aveți amîndoi o mulțime de lucruri în comun. Una, că sînteți nebuni după copii și...

Shay a întrerupt-o cu un zîmbet.

– Mă simt jenată, domnule Falk. Înțeleg ce-i în capul soră-mi, și-mi pare rău că te a antrenat în stratagema ei.

– Ei, nu-i nici o problemă, a zîmbit David. Candace mi-a povestit despre planurile tale de a ți crește singură copilul. Eram curios să te cunosc.

– Nu te supăra pe mine, Shay, a rugat-o Candy. Îmi fac griji pentru tine. Gîndul că o să treci singură prin toate astea...

– Nu sînt singură, a atacat Shay. Vă am pe tine, pe Case și n-am nevoie de nimeni altcineva.

– Dar Shay..

– Ce de lume! Oare Candace Flynn i-a invitat aici pe toți avocații din Washington? Vocea feminină care se auzea aparținea unei mici brunete într-o rochie pentru cocktail, roșie, sexy, care a intrat plutind în bucătărie. Ei, David Falk, ce surpriză să te întîlnesc aici!

– Bună, Paulette, i-a răspuns calm David, întorcîndu-se s-o salute.

Micile urmări

– Shay, Paulette Wilder, o extraordinară juristă. Toate firmele avocațești din oraș încearcă s-o ademenească de la firma *Wickwire – Sinclair* la care lucrează, dar ea nu se lasă răpită nici la firma mea măcar.

Paulette a zîmbit strălucitor.

– Dacă m-ai întreba serios, David, poate că m-aș gândi. S-a îndreptat către Shay, dar o altă voce a oprit-o.

– Cine vrea s-o răpească pe Paulette?

Vocea era dureros de cunoscută și Shay a înghețat pe scaunul ei cînd Adam a intrat nonșalant în bucătărie.

– Hello, Adam. David părea ușurat să-l vadă. O știi pe Candace, bineînțeles. Adam s-a înclinat spre Candy. Și aceasta e sora ei, Shay. Adam s-a întors și s-a holbat la Shay ca lovit de trăsnet.

– Sora lui Candace? Tu?

Shay a izbutit să dea ușor din cap.

– Adică voi doi vă cunoașteți? David și-a plimbat ochii de la Adam la Shay. Nici unul nu i-a răspuns.

Shay a rămas stană de piatră, zăpăcită, dorindu-și fierbinte să se afle oriunde în altă parte. Ochii lui Adam s-au întunecat spre un gri

Barbara Boswell

de oțel și au fixat-o un moment, înainte de a-i apărea un zîmbet sardonice pe buze.

– Noi doi ne cunoaștem foarte bine, David. Intonația din vocea lui le-a arătat celorlalți exact cât de bine.

– Dacă-mi permiteți, cred că e timpul să plec. Shay s-a ridicat de pe scaun cu picioarele tremurînd.

– Din cauză că am venit eu? a întrebat caustic Adam.

– Shay nu se simte prea bine, s-a grăbit Candy să explice. Ea așteaptă primul copil și...

– Candy! a strigat Shay îngrozită și și-a pus instinctiv mîinile pe abdomen. Împotriva propriei voințe, privirea i-a zburat spre Adam și i-a citit expresia șocată.

– N-arn știut că te-ai măritat, Shay. Adam devenise deodată foarte palid.

– Măritată? O Flynn? a rîs David. Nici gînd. Shay e un fenomen contemporan din ce în ce mai des întîlnit, Adam. O mamă singură din propria ei voință. A ales un străin, chiar dacă unul căutat cu grijă, pentru a fi tatăl copilului ei.

Cu cîtă ușurință și voioșie a îndrăznit el să dezvăluie circumstanțele sarcinii ei! Shay era dezorientată. Cît de multe îi spusese Candy lui

Micile urmări

David Falk?

– Când s-a adresat ea acestui... acestui străin?

Devenea văzînd cu ochii mai stacojiu.

– Când l-a găsit pe străinul perfect? a rînjit David. Pentru el toată treaba asta părea o glumă delicioasă. Când, Shay? Pe la sfîrșitul lui august? Cam așa, dacă acum ești în patru luni.

– Eu... eu plec acasă. Shay aproape că nu-și mai recunoștea propria voce și bucătăria a părut că face un salt în fața ei. A încercat să-și tragă răsuflarea, dar genunchii i s-au înmuiat și a leșinat pentru prima oară în viața ei.

– Săraca Shay! Oh, păcat că nu-i aici Case.

Tonul alarmat al lui Candy a pătruns prin ceața densă care înconjură creierul lui Shay. A deschis ușor un ochi și a zărit-o pe Candy deasupra ei și pe David Falk lîngă ea. Se aflau în dormitorul de sus al lui Candy.

Lîngă pat mai era o a treia persoană, cineva tăcut ca o stîncă și care o privea cu ochii gri ca de pistol. Când Shay l-a zărit, și-a dorit să leșine din nou. El știa! Putea să parieze după furia pe care i-o vedea în ochi. Adam Wickwire știa că el era tatăl copilului nenăscut încă.

– Te duc acasă, i-a spus cu o voce joasă,

Barbara Boswell

vibrantă, cînd a observat că s-a trezit. Acum!

Shay s-a cutremurat.

– Nu! Lacrimile i-au inundat ochii și ea s-a străduit să nu izbucnească în hohote. Ce se va întîmpa acum? Copilul ei, copilul ei prețios... Și-a pus protector mîna pe umflătura mică a abdomenului. L-a auzit pe Adam inhalînd cu greu aerul.

– Cînd se va naște, Shay? Vocea îi era tăioasă, ostilă, vocea avocatului nemilos al apărării care îl interoghează pe martorul principal al acuzării.

– Ei, a murmurat ea și s-a întors cu fața la perete.

– Shay, drăguțo, te simți bine? Candy s-a lăsat pe marginea patului și și-a pus mîna pe fruntea lui Shay. Numai eu sînt de vină. Nu trebuia să insist să vii la petrecere.

– Nu e vina ta, a spus Adam încurcat. E numai vina mea.

– Nu cred că înțeleg, l-a privit Candy cu prudență. Poate că acum ar fi mai bine să pleci. Îți mulțumesc că ai adus-o pe Shay aici sus, dar toate astea nu te privesc, de fapt.

– Nu? a mîrîit Adam. De fapt eu sînt tatăl copilului surorii tale, străinul perfect, căutat cu

Micile urmări

atîta grijă. Vocea i-a devenit mînioasă. Bărbatul pe care ea l-a utilizat ca pe un armăsar!

Shay a scos un sunet mic, strangulat, s-a rostogolit pe burtă și și-a îngropat fața în pernă. Candy a sărit în picioare.

– Dumnezeu, nu poate fi adevărat!

– Întreab-o pe sora ta. Adam i-a luat locul lui Candy pe pat, a apucat-o de umeri pe Shay și a întors-o cu fața la el. Spune-i că e adevărat, Shay. Eu sînt tatăl copilului pe care-l porți.

Shay ar fi vrut să nege. Instinctul țipă în ea să mintă, dar cuvintele nu-i veneau pe buze.

– Weekend-ul acela! Ai vrut mai mult decît să-ți pierzi fecioria, nu-i așa? A strîns-o mai tare. Ai vrut și să rămii gravidă.

– Shay, Adam e tatăl? a întrebat-o David blînd. Dacă este el, are dreptul să știe.

Shay s-a ridicat în fund și s-a smuls din strînsoarea lui Adam.

– Da! l-a privit sfidătoare și și-a șters lacrimile de pe obraji cu dosul mîinii într-un înduioșător gest inconștient. El este tatăl, dar nu trebuia să afle niciodată.

– Acum se potrivesc toate, a zis Adam pe un ton jos. Disparația ta realizată fără greș, hotărîrea de a mă elimina din viața ta. Shay, cum ai fost în

Barbara Boswell

stare de așa ceva?

– Nu da vina pe ea! s-a răstit Candy. O femeie nu poate rămîne însărcinată de una singură, Wickwire.

– Candace, hai înapoi la petrecere și să-i lăsăm pe Shay și pe Adam să-și spargă capetele între ei, a sugerat David. Ăăăă... vreau să spun doar la figurat.

– La dracu' cu petrecerea, a răspuns Candy aspru. Problema adevărată e starea surorii mele și nu părăsesc această cameră pînă cînd Wickwire nu-i oferă un oarecîre sprijin material.

– Ți-ai și planificat procesul de paternitate, nu-i așa, doamnă avocat? a scrîșnit Adam. Creierul tău lacom calculează sumele exact ca o mașină de încasări.

– Intenționez să acționez în interesul surorii mele și al copilului ei. Copilul are dreptul la sprijinul tatălui pînă la vîrsta majoratului, i-a răspuns Candy cu răceală.

– În privința asta sîntem într-un acord deplin, doamnă Flynn. Am intenția fermă de a-mi întreține copilul.

Candy a fost uimită.

– Da? Vrei?

– Nu e nevoie. Shay își regăsise vocea și-i

Micile urmări

mai trecuse amețeala aceea oribilă. Eu pot avea singură grijă de copilul meu. Asta și intenționez. Li se adresa lui Candy și lui David, încă prea speriată ca să riște o privire spre Adam. Nu o să accept un ban de la el.

– Ba da. Adam a vorbit înainte să poată protesta Candy. Nu intenționez să-mi las copilul să crească într-o cocioabă, aproape de limita sărăciei. A ridicat bărbia mîndru. Copilul meu va fi crescut cu toate privilegiile și responsabilitățile care decurg din apartenența la familia mea.

– Noblețea obligă, a pufnit Candy, dar furia i se potolise. Un aranjament în afara Curții juridice va fi preferabil pentru toți cei implicați.

– Copilul ăsta e al meu. Cu totul al meu, a strigat Shay și panica a invadat-o. Știa cît de combativă putea fi Candy. Adam părea și mai înverșunat. Simțea că totul îi scapă de sub control prin alianța ciudată dintre Adam și sora ei.

– Nu va fi nici un aranjament, nici în fața Curții cu juri, nici în afara ei. Și... și eu nu trăiesc într-o cocioabă! A apelat la David care părea a o privi cu simpatie. Aparențele oricum nu contează. Îmi voi crește copilul într-un mediu sigur, în iubire și cu...

– Mă îndoiesc că tu cunoști înțelesul cuvîntului ăstaia, a întrerupt-o Adam rece, dar copilul nostru îl va cunoaște. Copilul va fi crescut în casa mea, Shay, și tu te vei căsători cu mine cît de curînd cu putință. Nici un copil de-al meu nu se va naște nelegitim.

– Căsătoriți? au întrebat Shay și Candy la unison.

– Nu, niciodată! a adăugat Shay.

– Trebuie să recunosc că e neșteptat de generos din partea ta, Wickwire, a spus Candy în același timp. Să plătești alocația copilului e una, dar să te căsătorești...

– Candy, lasă-mă-n pace! Shay nu mai vorbise niciodată atît de tăios și cu atîta mînie în fața surorii ei mai mari. Candy a tăcut uimită. Nu mă mărit cu tine, Adam Wickwire. Shay s-a ridicat și s-a agățat de pat să se sprijine, căci picioarele îi tremurau atît de tare încît i-a fost frică să nu cadă. Nu o să-mi condamn copilul la viață într-o atmosferă înveninată de o căsătorie făcută din ură.

– Shay, nimeni nu spune că trebuie să rămîi măritată, a observat Candy. După ce se naște copilul, sînt sigură că putem ajunge la un divorț amical, care să fie pe placul tuturor celor

Micile urmări

interesați.

– Nu cumva te cam grăbești discutînd despre divorț? Shay deocamdată n-a acceptat să se mărite, s-a băgat în vorbă David, mai rezonabil.

– Și n-o să accept niciodată! a strigat Shay.

– O, ba da, domnișoară, o să accepți. Adam s-a ridicat drept în fața ei, atît de aproape că ea putea să-i perceapă căldura emanată de corpul viguros. Amestecul de săpun și loțiune după ras i-a asaltat nările și i-a adus brusc amintirea altor prilejuri cînd ei doi se aflaseră aproape. Atît de aproape! Shay a tremurat la dezlănțuirea senzuală a acelor amintiri și s-a forțat să se concentreze în altă direcție. Cravata lui în dungi era de un gust desăvîrșit.

– Nu mă poți sili să mă mărit cu tine, Adam. Și-a dres glasul, hotărîtă să vorbească la fel de hotărît ca el.

– Nu? Adam s-a mai apropiat cu un pas, astfel că se freca aproape de coapsele ei. Și dacă te dau în judecată, Shay? Ar fi un caz interesant de custodie, hmm? Tatăl se luptă cu femeia care l-a păcălit pentru copilul lor încă nenăscut. Și să nu-ți închipui că o să câștigi automat doar pentru că ești mamă. S-au dus

Barbara Boswell

zilele alea. din fericire.

– N-o să faci asta! Lui Shay i se părea că inima i s-a mutat în urechi. Mîndria și reputația ta prețioasă n-or să-ți îngăduie să ieși în public cu o afacere ca asta.

– Reputația ta o să sufere mult mai mult decît a mea, Shay. Întotdeauna suferă mai tare reputația unei femei. În plus, cariera mea va rămîne, practic, neatinsă de publicitate, dar a ta va fi distrusă. Cei care sînt profesori pentru tineretul impresionabil trebuie să n-aibă pată. Prevăd că o să fii concediată pe loc. I-a zîmbit ca un ghețar. Judecătorul ar trebui să aleagă între un tată cu o meserie bănoasă și o mamă concediată din slujbă din motive morale. Pe cine crezi că va alege ca fiind părintele potrivit?

Shay s-a albit.

– Nu, Adam, a izbutit să-i spună cu vocea întretăiată. I-a tremurat bărbia și a înghițit un nod care i s-a părut de mărimea unei pietre. De fapt tu nu vrei nici să te însori cu mine și nici pe copil nu-l dorești.

– Ce te face să crezi că nu-mi doresc copilul? Vocea lui Adam se posomorise. Erau atît de aproape încît ea îi simțea răsufierea pe obraz. Cum îndrăznești să faci asemenea

Micile urmări

presupunere, Shay?

– Nu ți-ai dorit un copil cu mine, a încercat iar Shay.

Ceva s-a aprins în ochii lui și a căpătat o expresie enigmatică.

– Vreau copilul nostru, Shay.

Shay s-a simțit mizerabil. Nu plănuiise ca el să afle că e tată. O fi intuit că el o să-și ceară copilul?

– Am vrut întotdeauna copii, a continuat Adam calm. Dacă cercetai cu mai multă atenție prima mea căsătorie și divorțul, ai fi aflat că principala neînțelegere dintre mine și fosta nevastă a fost din cauza copiilor. Eu îmi doream o familie, ea nu.

– Copilul ăsta e-al meu, a șoptit Shay.

– Și al meu. Vocea lui a devenit vioaie dintr-odată. Părinții și bunicii mei vor fi încântați. Ei ne-au făcut aluzii și subtile, și mai pe față, mie și surorii mele, de ani de zile, că e cazul să concepem noua generație de Prescott-Wickwire.

– Iluzii dinastice de grandoare, a inserat Candy caustic. Puștiul va fi și un Flynn!

Adam n-a luat-o în seamă și i-a zâmbit lui Shay.

– Cum sună asta? Adam Prescott Wickwire

al Patrulea. Sau, se poate să fie mica domnișoară Prescott Sinclair Wickwire.

– Adam Prescott al Patrulea? Prescott Sinclair? s-a înecat Shay. Eu am ales deja numele copilului meu. Băiat, Brandon Chad, sau Heather Nicole, dacă va fi fată.

– Uită-le! Adam a refuzat-o cu o grimasă. Wickwire-ii poartă numele din familie, pentru tradiție. Nu ne fac plăcere numele la modă, trecătoare.

– Am ales nume frumoase pentru copilul meu! Și să nu-ți închipui că o să accept să-mi chem copilul cu nume atât de pretențioase ca Adam al Patrulea sau Prescott Sinclair. O să ai o mare surpriză!

- Vorbiți exact de parcă v-ați fi și căsătorit! Candy era amuzată acum. Cred că sînt de prisos aici, așa că mă duc jos, la oaspeții mei, iar voi doi puteți discuta totul. David? Ea a întins mîna și David i-a trecut-o pe sub brațul lui și au părăsit camera.

Adam s-a uitat urît după ei.

– Ce relații ai de fapt cu David Falk, Shay?

– E un prieten, i-a întors-o Shay fără a se osteni să adauge că în acea seară îl întâlnise pentru prima oară. Care sînt relațiile tale cu

Micile urmări

jurista aia extraordinară pe care toți vor s-o răpească? A și regretat întrebarea de cum a pus-o. Nu că mi-ar păsa, a adăugat înfierbîntată.

Adam a ridicat sprîncenele.

– Am adus-o pe Paulette aici pentru că m-a rugat. Îl urmărește de luni de zile pe prietenul tău, Falk.

Shay a pufnit și s-a îndepărtat de el, dar Adam a prins-o de mijloc și a tras-o spre el.

– Cînd te măriți cu mine, Shay? i-a murmurat aproape răgușit.

– Niciodată! Shay a luptat fără rost să se elibereze. Nu cred în căsătorie.

– Ei bine, a venit vremea să crezi, domnișoară, pentru că o să te măriți cu mine. Intenționez să treci cu bine peste sarcina asta, Shay.

– Ce nobil! N-aș putea pretinde că-ți pasă cît de cît de mine, Adam Wickwire. Nu te-ai oboșit să mă suni nici măcar o dată în ultimele două luni.

– Eu nu sînt vinovat. A strîns-o mai tare în brațe, iar Shay oricît de mînioasă era a simțit tresărind în ea dorința cînd sîinii ei s-au apăsas pe pieptul larg, solid. Tu m-ai făcut să pricep clar că nu mă vrei în viața ta.

– Și asta ți-a folosit să-ți faci o ieșire con-

Barbara Boswell

venabilă. Nu încerca să-mi pasezi mingea, Adam. Mă pricep la sofismele legale istețe.

Pentru o clipă, Adam a privit-o fără să-și creadă urechilor.

– De fapt, ce încerci să spui? Că te-ai așteptat să te pisez la cap după ce ai insistat atîta că nu mai voiai absolut deloc să ai de-a face cu mine? Ai fi vrut să-mi vorbești despre copil, Shay?

Ar fi vrut? I-ar fi spus? Mintea lui Shay se învîrtea.

– Mă încurci.

– Răspunde-mi la întrebare, Shay!

– Da! Nu! S-a zbătut din nou. Încerci să mă păcălești.

– Ești irațională! Adam i-a cuprins obrazul cu mîna. Și mă aduci și pe mine la starea ta de nebunie. În ochi i se ivise o intensitate pe care ea i o cunoștea bine. Cînd el și-a plecat capul, Shay a devenit perfect conștientă de ceea ce va urma.

Gura lui s-a închis peste a ei într-o sărutare profundă, senzuală care a făcut-o să se simtă moale și i-a nimicit orice intenție bătaioasă. Adam i-a desfăcut funda modestă din păr și părul i-a alunecat pe umeri.

Micile urmări

– Știi cât de greu mi-a fost să stau departe de tine, Shay?

Shay a scuturat din cap încă amețită de sărutarea pe care nu crezuse că o va mai simți vreodată.

Adam s-a așezat pe pat și a tras-o pe genunchii lui.

– Te-am dorit atît de tare. Am fi putut, ar fi trebuit să avem cea mai profundă, cea mai nemaipomenită legătură pe care...

Legătură! A reacționat cu o furie instantanee, fără a-i mai analiza cauza.

– Nici dac-ai fi ultimul bărbat de pe pămînt n-aș vrea să am o legătură cu tine! A încercat să-i dea mîinile la o parte, dar ele au rămas încătușate pe ea, ținînd-o prizonieră.

– Nu ești prea originală, drăguțo! Adam a sărutat-o pe gît. Să sperăm că micuțul mă va moșteni pe mine. O mînă i-a apucat sînul cald. Da, corpul tău s-a mai schimbat, nu-i așa? Vreau să văd, Shay.

Ea i-a simțit degetele pe fermoarul de la spate.

– Adam, nu! I s-a tăiat respirația cînd el a coborît fermoarul pînă în talie. Cineva s-ar putea să intre.

Barbara Boswell

– Atunci o să mă vadă făcînd dragoste cu nevasta mea, a spus Adam răgușit. I-a coborît rochia de pe umeri, apoi i-a scos brațele din mînici, lăsînd-o goală pînă la brîu. Ești aproape soția mea, Shay, a adăugat împingînd-o pe spate, între perne.

Panicală, Shay a căutat să-i abată atenția.

– Asta nu se potrivește cu imaginea ta, Adam.

Știa că o ofensivă conversațională bine condusă putea răci ardoarea multor bărbați.

– Un domn cu sînge albastru din Virginia nu dispare într-un dormitor, în mijlocul unei petreceri cu o femeie cu care nici măcar nu a venit acolo în seara respectivă.

– Nimic din relația mea cu tine nu se potrivește cu așa-zisa mea imagine, a spus Adam nepăsător și s-a întins deasupra ei potrivindu-se cît mai convenabil pe contururile ei moi. Deci nu pot fi blamat prea tare reacționînd altfel decît de obicei. A făcut jucăuș, cu mici mușcăături, o potecă de la umărul ei pînă la baza gîtului. Îmi place parfumul tău. Îi cam tremura vocea. E un parfum pe care nu-l pot asocia decît cu tine. Ce este?

– Nu e parfum, i-a răspuns cu răsufierea

întretăiată. E doar un săpun cu mireasmă de liliac pe care-l folosesc mereu. Devenea din ce în ce mai conștientă de greutatea caldă, plină a lui Adam, dar continua să se zbată fără mare convingere sub el. O letargie ciudată pusese stăpînire pe ea, micșorîndu-i dorința de a lupta sau chiar de a vorbi. El a atins-o cu buzele pe pielea sensibilă a gîtului și și-a cufundat degetele în sutien atingîndu-i sfîrcul întărit. Shay a închis ochii și a răspuns involuntar căldurii excitante care îi venea de undeva, din adînc.

Nici unul din ei n-a băgat de seamă că s-a deschis ușa, dar amîndoi au auzit exclamația de uimire.

- Adam s-a ridicat pe dată.

- Oh, îmi pare atît de rău. Vocea înaltă, de fetiță, a Pauletei Wilder a spart tăcerea de moment. Nu am vrut să vă întrerup. Eu... Eu am înțeles. Mă duc imediat jos și...

- Nu, așteaptă puțin, Paulette. Adam s-a ridicat în picioare îndreptîndu-se spre ea.

Shay se lupta cu partea de sus a rochiei, jenată îngrozitor de starea în care o găsisese. Paulette Wilder văzuse destul cînd intrase pe ușa.

Paulette, îmi pare rău... ăăă... că ai fost

martoră la... scenă. Mă tem că Shay și cu mine ne-am pierdut un pic mințile. Vocea lui Adam s-a poticnit. Știi, noi tocmai am rezolvat niște certuri mai vechi și eu am hotărât să ne căsătorim... cât mai curînd posibil.

– Vă căsătoriți? a făcut Paulette neîncrezătoare.

– Adam, te rog, l-a avertizat Shay, noi nu...

– Știu că tu voiai să fii cea care anunță vestea, iubito, a întrerupt-o Adam cu ochii amenințatori, dar i-am explicat Paulettei deoarece... ăăă... eu am venit cu ea aici astă-seară.

– Felicitări, Adam, a replicat Paulette pe un ton neutru. Oh, de ce nu se-ntîmplă la fel cu David și cu mine? Aproape că nu m-a văzut toată seara. Dintr-odată a izbucnit în plîns. Nu e nici o speranță, Adam. Și îl vreau atît de tare!

Adam și-a pus, stîngaci, un braț pe umerii Paulettei. Arăta îngrijorat. Shay a fugit din pat și și-a închis fermoarul cu degete tremurătoare. Apăruse posibilitatea de a evada și nu intenționa s-o lase să-i scape.

– Cred că Paulette a suferit destul în seara asta, Adam. Shay s-a îndreptat împiedicată spre ușă. Acum ea are nevoie de ajutorul tău, așa că vă las și eu plec acasă.

Micile urmări

– Vino înapoi, Shay! i-a ordonat Adam, dar ea ieșise repede pe ușă și el era prea încurcat cu Paulette ca s-o poată urmări. Shay, mâine la zece vin la tine acasă să terminăm discuția cu planurile de căsătorie.

În ceea ce o privea pe Shay, discuția se terminase. Nu existau planuri de căsătorie pentru că nu va exista nici o căsătorie!

Ajunsă în siguranța apartamentului ei, Shay a hrănit pisoi și s-a pregătit de culcare. Până mâine, era sigură, Adam o să-și vină în fire și o să abandoneze proiectul trăsnit de a se însura cu ea. De aceea a căzut într-un somn adânc, fără vise, de îndată ce s-a suit în pat. Cuibărită sub cuvertura matlasată, nici nu se mișcase din loc când soneria de la ușă a trezit-o la ora zece dimineață. .

Sase

Încă somnoroasă, Shay și-a tras pe ea capotul liliachiu, matlasat, și s-a dus să deschidă. Privind iute prin vizor, i s-a părut că-i cade tavanul în cap. Era Adam, îmbrăcat la fel de conservator și imaculat ca totdeauna, într-un costum gri, cărbune, de croială italiană, elegant, cu cămașă galbenă și cravată. Era posomort. I-a deschis ezitînd.

– Încă nu te-ai îmbrăcat? s-a încruntat Adam. Ți-am spus că o să fiu aici la zece.

– Dormeam. Shay își răsucea încurcată nasturii și a roșit cînd el a privit-o de sus pînă jos. Părul îi cădea pînă la talie, în dezordine. S-a simțit neglijentă stînd lîngă Adam, atît de corect îmbrăcat. Mă îmbrac, a mormăit și a luat-o spre dormitor.

Adam a urmat-o.

– Îți aleg eu rochia. N-o să mi te mai îmbraci ca un apaș.

– Nu-mi pun o rochie, a spus oprindu-se să mîngieie pisoii, aliniați lîngă farfuriile lor. Îmi pun blugii. Avea o pereche foarte largă în care intra confortabil.

– Shay, îmi dau seama că sînt prea conservator, dar vreau ca mireasa mea să aibă o rochie de cununie, nu blugi.

– Cununie? A simțit că i se oprește inima. A a astăzi?

De ce nu? E un loc în *Fairfax* care comprimă așteptarea obișnuită de trei zile la cîteva ore. E foarte potrivit pentru situația noastră.

Adam, fii rezonabil. S-a dus nervoasă în dormitor. Nu e nevoie să ne căsătorim.

Ba da, Shay. În cinci luni o să naști copilul meu. S-a dus la dulap și l-a deschis. Niciodată nu m-am dat în lături de la propriile mele

responsabilități și tu și copilul faceți parte din ele. S-a oprit surprins. Asta nu poate fi toată garderoba! Trebuie să ai ceva mai ca lumea!

– Garderoba mea e foarte potrivită pentru mine. Nu conține ceea ce tu numești o „rochie de nuntă” pentru că n-am nici o nevoie să mă mărit. N-o să mă mărit niciodată!

– Nici tu n-ai habar ce vrei sau de ce anume ai nevoie, Shay. Adam a scos rochia zmeurie pe care o purtase înainte cu o seară și a privit-o cu un ochi critic. Cred că asta o să meargă. Îmi pare c-o să cheltuiesc o avere pentru tine la magazinele pentru mame șic.

I-a înmînat rochia, dar ea a aruncat-o pe patul mototolit. Adam și-a încrucișat brațele pe piept.

– Shay, fac eforturi să nu-mi pierd răbdarea cu tine. Știu că ești supărată și nedumerită. Vocea i s-a îmbîlînzit. Iubito, nu trebuie decît să mă lași să iau eu hotărîrile în locul tău. Să ne gîndim la copil, un copilaș nevinovat care are dreptul să se nască legitim.

– Contează așa de tare? a țipat Shay. Adam așa gîndea, iar Candy, la fel. Poate pentru că amîndoi erau avocați dorind ca totul să fie legal, curat... legitim. A încercat, disperată, altă tactică.

Micile urmări

– Ann Landers spune că pentru un copil e mai bine într-o casă iubitoare cu un părinte, decît în...

– Nu-i vreme să-i cerem părerea lui Ann, i-a tăiat-o Adam, dar precis că ți-ar răspunde că unui copil e preferabil să-i eviți stigmatul ilegitimității. Da, da, tot stigmat a rămas chiar și în prezent, Shay.

– În special pentru un Wickwire.

– Pentru oricine.

S-a uitat urît la el. Avocațiiăștia au replică întotdeauna. Și sora ei la fel. Păreau a dispune de un izvor inepuizabil de replici gata pregătite.

– Am vorbit cu fratele tău la petrecerea de ieri seară, Shay. Și el consideră că mariajul e soluția corectă.

– Păi da, Case și Candy, ca doi celibatari convinși n-au ceva mai bun decît sfatul ca eu să mă mărit, a spus cu o voce uscată Shay. Ei bine, eu n-o să... Ce? Ce faci? a întrebat cînd Adam a început să-i descheie nasturii de la capot.

– Te dezbrac, i-a replicat calm și i-a dat jos capotul. Sub capot, Shay purta o cămașă de noapte, lungă cu dungi violet închis pe mîneci și cu o placă în față. Cînd musafirii or să ne

Barbara Boswell

întrebe ce cadou de nuntă să ne facă, o să le sugerez lenjerie, a spus Adam cu crispăre. Pentru binele tău și al meu. Shay, jignită, s-a înroșit și a apucat capotul. Adam l-a ținut strâns.

– Du-te dracului, Adam Wickwire! a strigat furioasă.

– De vreme ce te iau de nevastă, mă tem că în direcția aia mă îndrept.

– Dacă tot simți asta, ce-ar fi să sărim nunta și...

– A durat destul duelul pe tema asta, i-a spus Adam obosit. Ori ești gata îmbrăcată în cincisprezece minute, ori consider că vrei să te lupți cu mine pe teren juridic pentru custodia copilului și procedez în consecință. Pot începe procesul imediat, numai să dau câteva telefoane. A ieșit din dormitor, închizînd ușa încet.

Îngrijorată, Shay s-a uitat la ușă fără să clipească, apoi, tremurînd, și-a scos cămașa de noapte. Era zăpăcită, gînduri incoerente i se plimbau prin minte și duceau la aceeași concluzie oribilă. Dacă nu se mărita cu Adam, el avea să-i ia copilul. Îi spusese Candy că orice avocat este întotdeauna pregătit să-și continue o amenințare cu o acțiune juridică. Candy nu făcea vreodată amenințări deșarte. Shay se

Micile urmări

îndoia că Adam Wickwire ar fi fost altfel.

Amețită, s-a îmbrăcat, s-a periat și și-a împletit părul cu degete nesigure. Să nască bebelușul și să înceapă o luptă pentru custodie... luptă care putea s-o piardă...

Și-a făcut un machiaj discret. Era foarte palidă.

– N-ai zice că ești o mireasă prea radioasă, a fost unicul comentariu al lui Adam când a ieșit din dormitor.

– Nu s-ar spune, l-a aprobat cu răceală. Îmi iau haina.

Cînd a deschis ușa dulapului, o minge gri de blană a țîșnit printre gleznele ei. Au urmat și celelalte două pachete miorlăitoare.

– Pisicile vor fi o problemă. Adam le-a privit încruntat. Nici menajera, nici cîinele meu nu vor tolera trei pisici în casă.

– N-o să mă mut la tine acasă! Se simțea la pămînt. Abia consimțise să se mărite, dar să se și mute cu el, era prea de tot. Vai, nu se poate! Aș fi la o distanță prea mare de slujbă. Și nici gînd să renunț la pisicile mele pentru plăcerea menajerei tale! Noi rămînem aici!

– O să te muți la mine, Shay. Soții și soțiile locuiesc de obicei în aceeași casă, mai cu

Barbara Boswell

seamă proaspeții căsătoriți.

– Crezi că poți avea totul după bunul tău plac, Adam Wickwire? Shay și- a încrucișat brațele pe piept și l-a privit cu revoltă. Mă poți sili la măritiş cu amenințări, dar refuz să mă despart de pisicile mele. Sînt primele și ultimele animale domestice pe care le-am avut vreodată – și le iubesc. Și ele mă iubesc!

Adam a privit-o lung și a oftat.

– Dacă sînt de acord să iei pisicile, te muți la mine acasă fără alte pretenții?

Shay a încuviințat, dîndu-și seama că a obținut un fel de victorie.

Mari negociatori mai erau avocații! Candy, la fel, făcea concesii într-o privință, ca să cîștige în altele la procesele ei de divorț.

– Și nu-ți mai lua figura asta mulțumită de tine, a bombănit Adam. Marie își va da demisia, probabil, cînd felinele tale or să-i invadeze casa. Abia de-l tolerează pe Bruno.

– Cine e Marie? Menajera ta?

Adam a încuviințat.

– E o minunăție. De ani de zile, vecinii încearcă să mi-o fure. Dacă pleacă ea, o s-o înlocuiești tu, Shay.

– Zău? Dacă pleacă, putem face amîndoi

treabă în casă.

Așa chiar că l-a redus la tăcere. N-au schimbat o vorbă pe drumul scurt în Virginia. Numai sunetele melodioase ale unui pian, venind din casetofonul mașinii, au mai umplut tăcerea grea, tensionată. Shay privea pe fereastră, afară, din Mercedes-ul elegant, gri-argintiu și-și dorea să se aplece în vechiul ei Buick, ascultându-l pe Willie Nelson la radio.

– Am ajuns, a anunțat-o inutil Adam, parcînd lîngă o clădire oficială înaltă. Shay simțea o dorință neînfrîntă de a sări din mașină ca să fugă. Au mers tăcuți alături, Shay puțin mai în urmă.

– Parc-ai merge la tăiere, au pronunțat buzele lui Adam cînd au intrat în lift. Shay nu a comentat și scurta călătorie cu liftul s-a terminat într-o tăcere posomorîță.

– Oh, nu! Geamătul scurt al lui Adam i-a atras atenția. Ea a privit în direcția privirii lui, spre bărbatul frumos, în costum închis la culoare, care ieșea dintr-un birou de pe coridor.

– Tripp! Bărbatul l-a descoperit pe Adam, a traversat holul și i-a întins mîna cu un zîmbet larg.

Shay privea de la unul la celălalt. Tripp?

Barbara Boswell

– Vai, ce bine-mi pare că te văd!

Shay a detectat nota falsă din veselia lui Adam. L-a studiat pe noul venit, observînd costumul scump, cămașa, cravata, pantofii, ceasul de aur. Părea a aparține cercului lui Adam și nu s-a mirat cînd Adam l-a prezentat.

– William Van Horne, care a fost cu mine la Andover.

Van a eliminat-o pe Shay, cu o privire. Era evident că nu făcea parte dintre ei, probabil o funcționară sau o clientă din oficiu.

– Ce faci aici, Adam? Ochii căprui ai lui Van au sclipit intuitiv. Te însori, nu? L-a bătut pe spate pe Adam, convins de propriul lui umor.

Shay a observat roșeața intensă care a urcat în obrajii lui Adam, l-a privit înghițind în sec și îndreptîndu-se de spate în vreme ce Van murea de rîs.

– Da, de fapt eu – noi ne căsătorim. A luat-o de mîină pe Shay. Nu-i așa, iubito?

Pe fața lui Van s-a zugrăvit o expresie comică. În alte circumstanțe, Shay ar fi rîs în hohote.

– Vă căsătoriți? Omul era uluit, jignitor de mirat. Ca să vezi! Ei, ei! Aăăă, cum o cheamă?

– Shay Flynn, i-a răspuns rece Shay. Sora lui

Candace Flynn.

– Ei, ei, a repetat Van cu un fals entuziasm. Asta e o adevărată surpriză, Tripp. Am fost joi la club și nimeni n-a scos o vorbă despre asta.

– Ei n-au știut, l-a ajutat Shay dulce. S-a petrecut brusc. O căsătorie cu forța.

– Are un simț al umorului grozav, se vede treaba, a râs Van, dîndu-se puțin înapoi. Deci cînd e marea zi?

– Azi. Adam a lăsat deoparte orice falsă veselie. Van, aș aprecia dacă ți-ai ține gura pînă luni măcar. Vreau să am răgaz să-mi anunț familia întîi și...

– Bunny știe? i-a șoptit Van deoparte, ca să nu audă Shay. Dar auzise.

– Bunny știe, iubitule? l-a întrebat dulce.

Adam s-a uitat crunt la Van care i-a întors privirea, dar cu simpatie.

Nu spun o vorbă, Tripp, poți conta pe mine. Ascultă, trebuie să fug. Ne întîlnim la prînz saptămîna viitoare să facem un tenis, hmm? Van se dădea în vreme ce vorbea înapoi, dornic să scape. A dispărut într-un lift.

– Cine – a întrebat cu vocea înghețată Shay către Bunny?

Porter Sloan Warrington, originară din

Barbara Boswell

Greenwich, Connecticut, rezidentă în Washington. Este o asociată tînăra a firmei *Wickwire, Prescott and Sinclair*. Alte întrebări?

– Nu, numele e grăitor. Porter Sloan „Bunny” Warrington.

Era clar, versiunea feminină a lui Adam, familie respectată, avere de secole, școală preparatorie, educație... O femeie din lumea lui, pe cînd ea, Shay Flynn, fiica unui jucător înrăit și a unei funcționare frustrate, aparținea altei lumi.

– Sper că Van o să-și țină gura, s-a strîmbat Adam. Mama lui e bună prietenă cu mama mea. N-aș fi prea încîntat să audă vestea de la Helen Van Horne.

– Tot o să fie un șoc oribil, oricine i-ar spune. Adam Prescott însurat cu o oarecare... o oarecare gravidă. Și ce e cu prietena ta, Bunny? Ea cum o să reacționeze?

– Cred că n-o să fie prea încîntată, a spus uscat Adam... Ea n-a făcut un secret din ideea că o să fim împreună în viitor.

– Te iubește? O iubești?

– Iubire! a pufnit Adam. Am treizeci și șase de ani, Shay, și Bunny are treizeci. Deci nu era ceva adolescentin, o pereche prinsă în iluzia iubirii romantice. Bunny a fost colega de cameră

Micile urmări

a surorii mele la colegiu. Îmi cunoaște bine familia și avem interese și educație similare. Logic, puteam avea o căsătorie convenabilă cândva, deși n-am fost deloc grăbit să mă însor cu ea. Și viceversa.

– Toți membrii societății... privilegiate sînt la fel de cinici cu iubirea și căsătoria? Se bucura totuși ciudat de mult de apatia lui Adam față de cealaltă femeie. Nu-i de mirare că rata nașterilor scade continuu.

– În schimb nu sînt cinic în privința căsătoriei cu tine, Miss Flynn. Și de acum ne-am făcut datoria să creștem rata nașterilor.

Shay a schimbat repede subiectul.

– De ce ți-a zis „Tripp” prietenul tău?

– E o poreclă veche de-a mea.

– Ah, ca Bunny. De la școala preparatorie, nu-i așa?

– Nu! De fapt, familia mea a început. Cum oînt Adam al Treilea, ei...

– Aha, l-a întrerupt ea. Tripp pentru triplu sau trei sau terțiar. Interesant! Pe Adam al Patrulea cum or să-l poreclească? Quad?

Parcă se ivise o sclipire în ochii lui, dar nu o-a lăsat în voia ei. l-a luat brațul și a tras-o pe coridor după el.

Barbara Boswell

– Hai, Shay! S-o facem odată!

O senzație similară cu cea de la scoaterea nervului de la o măsea, s-a gândit Shay de mai multe ori în decursul următoarelor ore. Când au ieșit, în sfârșit, din clădire ca Domnul și Doamna Wickwire, ea era flămîndă, extenuată și total deprimată. L-a lăsat pe Adam s-o conducă de mînă la mașină, prea obosită ca să se mai zbată. Adam și-a păstrat aerul solemn pe care îl avusese tot timpul cît durase rutina analizelor de sînge, completată cu hîrtii și cu ceremonia scurtă a căsătoriei civile.

– Se apropie ora cinci, a anunțat-o Adam privind la ceas și Shay a continuat să tacă. I se părea că are creierul scurt-circuitat și doar un gând persista. Era măritată!

Cruda ironie să fie prinsă în aceeași capcană mizerabilă ca părinții ei odinioară – și asta cu toate jurămintele ei că o să evite căsătoria.

– De ce nu ne-am oprit la un restaurant să cinăm mai devreme? a zis Adam și ea s-a concentrat să-l asculte. Nu știu cum ți-e ție, dar mie mi-e foame. Sandvișurile cu brînză de la automat nu mi-au micșorat cu nimic pofta de mîncare.

– Nici măcar nu era brînză, a zis Shay

Micile urmări

Iugubru. Era mîncare procesată cu brînză.

– Oribilă combinație, a admis Adam. Unde ai vrea să mîncăm?

Shay a dat indiferență din umeri.

– La *Lion d'Or* n-am mai ajuns...

Aluzia lui Adam la cina lor ratată i-a amintit lui Shay felul în care petrecuseră seara aceea și ea a roșit puternic.

– Mergem acolo astă-seară? Fără rezervare prealabilă pentru că e încă destul de devreme, a zîmbit ușor Adam. Am putea pretinde că sîntem turiști.

– N-am nici o nevoie să pretind a fi altceva decît sînt, și-a ridicat Shay bărbia cu mîndrie. Niciodată n-am fost elegantă și nici nu-mi pasă.

Spre consternarea ei, Adam a rîs.

– Ești unică, Shay. Niciodată n-am știut ce-o să spui și ce-o să faci. Majoritatea femeilor ar fi dărmate dacă cineva le-ar acuza că sînt demodate. Tu, însă, te lauzi cu asta! A rîs și mai tare. Măcar viața n-o să fie plictisitoare cu tine.

– Oh, nu! Viața pe picior de război nu e plicticoasă.

În restaurantul luminat discret se mai aflau două perechi, turiști, evident.

Majordomul l-a salutat pe Adam, pronun-

Barbara Boswell

ținându-i numele și a reușit cu măiestrie să-și ascundă surpriza la apariția unui Wickwire la această oră lipsită de etichetă, turistică.

– Ai mai mâncat aici, Shay? a întrebat-o Adam condescendent iritant, insinuând că ea nu mai mâncase în locul ăla. Credea probabil, că pentru Shay a ieși la cină însemna la *McDonald*.

– Da, i-a răspuns rece. Am ieșit des cu Case și Candy, așa că n-ai motiv să te temi c-o să mănînc supa cu furculița și o să mă scald în bolul pentru spălat degetele.

– Nu-i nevoie să fii atît de defensivă. Te-am întrebat numai. Vrei un cocktail înainte de cină? a perseverat el pe calea politeții.

Shay se simțea prost, într-o lume străină. A încercat să-și ia un ton plăcut, neutru.

– Nu, mulțumesc. Doctorul mi-a spus să nu beau în timpul sarcinii.

– Te superi dacă eu beau?

– Nu, desigur.

Adam a cerut un scotch dublu cu gheață și l-a băut repede. Shay și-a ascuns un zîmbet.

– A fost grea ziua asta!

Tonul politicos fusese stabilit și tot restul mesei s-a desfășurat în cadrul acestui armistițiu dificil. Shay era mirată cît de flămînd era el – în

Micile urmări

stare de tensiune, pofta de mâncare dispare – și ea consumase cu poftă spatele umplut de vițel, pilaful și soté-ul de conopidă și morcovi.

– Desert? a întrebat-o Adam în vreme ce chelnerul strîngea masa.

Shay a cerut prompt cremă de ciocolată.

– Delicios! a comentat cînd a terminat. Masa îi refăcuse în mod remarcabil starea de spirit.

– E încă devreme, a zis Adam aruncînd o privire rapidă la ceas. Vrei să mergi undeva anume?

– În apartamentul meu. Să pictez, a oftat Shay. Sally Vasey are la mine cîteva comenzi pe care trebuie să le completez înainte de Crăciun. S-a gîndit cu jînd la ziua liniștită pe care și-o planificase inițial: să picteze decoruri de Crăciun pe pînză. Cînd colo, își pierduse ziua la moara căsătoriilor... ca să se mărite!

– Nici eu nu plănuisem ce-am făcut pentru weekend-ul ăsta, a spus Adam de parcă i-ar fi șhicit gîndurile. Ar fi trebuit să merg la Ed Stanton astă seară. E unul dintre partenerii juniori ai firmei și... Oh, nu! I se citea supărarea pe față. Am uitat s-o sun pe Bunny să contramandez întîlnirea noastră! Mă așteaptă la șapte treizeci.

Barbara Boswell

Shay a întrezărit instantaneu o ieșire.

– Du-te la petrecere, Adam! Mă poți lăsa pe mine acasă și apoi te duci s-o iei pe Bunny.

– Să ies cu altă femeie în noaptea nunții mele? Adam s-a uitat la ea mirat. Nu ești serioasă!

– Ba da. Nu-i nici un motiv să ne schimbăm planurile doar pentru că un judecător ne-a citit azi câteva cuvinte.

– Se întâmplă că acele „câteva cuvinte” sînt jurămintele de căsătorie, Shay – i-a spus cu încordare – care ne leagă legal și moral. Eu nu-mi pot bate joc de ele ieșind cu o femeie în ziua în care m-am însurat cu alta.

Shay s-a jucat cu solnița.

– Cu adevărat că ești încorsetat în conservatorism și în convențional, Adam.

– Încă o pată pe tipul din categoria „privilegiat”, i-a întors-o Adam. Dacă nu cumva vrei să mergem la petrecere, mergem la mine acasă, în Potomac, unde-o să petrecem împreună noaptea nunții... În mod tradițional.

Shay a simțit că-i dispăre sîngele din cap.

– Mai degrabă aș petrece noaptea singură, în apartamentul meu, Adam. Sînt foarte obosită și...

Micile urmări

– Lasă-mă să ghicesc: te doare capul! Nu ține, Shay. Eu îmi petrec noaptea cu mireasa mea. Caracterul meu încorsetat insistă. Poți să alegi. La petrecere sau în Potomac?

– Dacă nu aleg nici una? a înghițit în sec Shay.

– N-ai altă alternativă, i-a zâmbit ferm Adam. Ei bine, doamnă Wickwire?

Sapte

I-a venit o inspirație.

– Vreau să văd un film, l-a anunțat.

– Un film? se miră Adam.

– Da. E încă devreme. Tu m-ai întrebat dacă vreau ceva și... vreau la film.

El a părut a-i analiza propunerea cu grijă.

– Foarte bine, a zis după un moment. Mergem la film. Ce-o să vedem?

– Alege tu, i-a oferit ea, generos. Nu mergea prea des la film și nu știa ce se juca pe ecrane.

– Tragi de timp, Shay. N-ai nici o poftă de film, cum n-am nici eu. Adam a ocolit masa, s-o ajute să se ridice de pe scaun. Atingerea degetelor lui pe braț a părut să-i ardă pielea și Shay s-a clătinat mergînd spre ușa restaurantului.

Reacția ei la atingere a hotărît-o că avea nevoie de un timp de gîndire, de reîncercare a forțelor înainte de a petrece o noapte nupțială tradițională cu noul ei soț.

– Chiar aș vrea să văd un film cu tine, Adam. S-a rugat de el cu ochii mari, albaștri și s-a întrebat dacă nu exagera fluturîndu-și genele à la Scarlett O'Hara.

Spre uimirea ei, rezistența lui Adam s-a topit.

– Ei bine, de ce nu? Ai văzut ultimul „James Bond“?

Shay a scuturat din cap. Nu văzuse nici un „James Bond“ și nici nu-și dorise pînă în momentul acela.

– Mi-ar plăcea să-l văd, Adam.

Adam părea în întregime captivat de mașina-

țiile Agentului 007 și de frumusețile cu picioare lungi. Shay își fixase ochii pe ecran, dar era prea intens conștientă de bărbatul de lângă ea pentru a se putea concentra la escapadele eroului din film.

A studiat pe furiș profilul lui Adam – nasul drept, frumos și bărbia puternică. A întârziat cu privirea pe conturul senzual al buzei lui de jos și a simțit un nod în gât. De parcă ar fi vrut să-și suprime dorințele frivole și-a pus mâinile în poală. Dacă s-ar apleca un pic spre dreapta, umărul ei i-ar atinge brațul lui Adam. Dacă și-ar încrucișa picioarele, genunchiul ei l-ar atinge pe-al lui.

S-a foit fără odihnă în scaun, pînă cînd Adam și-a întins mîna și și-a încrucișat degetele cu ale ei. Presiunea degetelor lui a electrizat-o și și-a închis ochii amețită de valurile de senzualitate pe care le resimțea.

S-a îngrozit realizînd că-și dorea să simtă presiunea gurii lui Adam pe a ei, să fie mîngîiată de mîinile lui mari, ferme, să i se supună. Și-așa era prea mult în puterea lui pentru că-i devenise soție. De-ar mai ghici și dorința fizică pe care-o încerca pentru el...

Luminile s-au aprins în sală și Shay a privit în

Micile urmări

jur de parcă ieșea din transă. Vocile și pașii se auzeau înăbușiți, pe ecran se derula distribuția.

Adam o privea amuzat.

– Ți-a plăcut filmul?

– Da, foarte, a mințit ea evitându-i privirea.

La dracu'. El știa! Și-a mușcat supărată buza de jos. Știa că fusese prea tulburată de prezența lui ca să dea vreo atenție acțiunii de pe ecran. Vulnerabilitatea ei le era evidentă și lui și ei.

– E o noapte frumoasă, nu? a remarcat Adam când se îndreptau spre mașină. Limpede și răcoroasă. Se văd și câteva stele pe cer.

– Halucinezi, i-a spus Shay, tăioasă. Stelele nu au mai fost văzute în regiunea D.C. de ani de zile. Poluarea le ascunde.

– Fii mai blîndă, Shay. Încerc să stabilesc o... atmosferă. Nu-i momentul să vorbești despre poluare.

Zîmbetul lui comic i-a slăbit alarmant hotărîrea de a-și păstra distanța.

– Vreau în apartamentul meu acum, Adam, l-a anunțat încercînd să reînvie ostilitățile. Pisicile trebuie hrănite seara și dimineața devreme.

Ostilitățile nu au reînviat.

– Bine, a aprobat Adam. Rămînem la tine în noaptea asta.

Barbara Boswell

Nu se așteptase! Cum îl mai putea ține la distanță dacă el refuza să se certe cu ea? Shay a făcut o nouă tentativă.

– Nu o să dorm cu tine astă-seară, Adam.

– Ba da, iubito. Adam a zîmbit ca un lup flămînd, dar deloc mînios. Oh, da, o vei face.

Acum ce? Aruncase mînușă, dar el n-o ridicase, o ignorase! Ar fi trebuit să fie capabilă să producă o ceartă, doar crescuse cu o pereche de experți în materie!

– Refuz absolut să te las să te culci cu mine, Adam Wickwire.

– De ce, drăguțo? Adam i-a luat mîna și i-a dus-o la buzele lui. Știu că vrei să te culci cu mine, Shay.

– Nu vreau.

– Shay, te-am simțit aprinsă după mine în sala de cinema. Ai crezut că n-am observat?

S-a înroșit și și-a smuls mîna.

– Ești arogant! Și vulgar!

– Te lupti cu tine și nu pricep de ce.

Nici ea nu pricepea. Dar ceva dinlăuntru ei considera ca imperativ faptul de a-i rezista acestui bărbat irezistibil. Să se lase în voia nevoii inexplicabile de el, era un fel periculos de a deveni dependentă. Shay învățase de timpuriu

Micile urmări

că aceia în care-ți venea să te încrezi, nu meritau încrederea. Numai fratele și sora nu prezentau un pericol. La fel și copilul ei, nenăscut, desigur.

– Iubito, nu mai ai de ce să te simți vinovată dacă te culci cu mine acum, i-a spus Adam liniștitor. Știind că încerca s-o înțeleagă, Shay s-a mirat cât de departe era de adevăr. Nici un moment nu se simțise vinovată, fusese totul natural.

– Sîntem căsătoriți, Shay.

– Dar niciodată nu ți-ar fi trecut prin minte să mă iei de nevastă dacă nu eram gravidă. Ochii i-au sclipit sfidător. De ce o durea atît de tare treaba asta? Tu însuși mi-ai spus că voiai doar o legătură cu mine. O legătură satisfăcătoare, mutuală. Astea au fost cuvintele tale exacte.

– Dar în loc de asta, m-am însurat cu tine, nu?

– Spre regretul tău și al meu!

– La dracu'! Aproape că uitasem cât de exasperantă poți fi, s-a răstit Adam. Împungi mereu pînă... Vocea i s-a spart. Se reținea vizibil să nu spună mai mult. Se simțea din degetele albite de strînsoare pe volan.

Ei bine, reușise! Îl provocase și îi distrusese

Barbara Boswell

buna dispoziție, așa cum își dorise. De ce se mai simțea atît de nefericită?

Pisoii au revăzut-o cu încîntare și Shay a stat mult cu ei să le dea de mîncare, să-i mîngîie, să se joace cu ei. Adam îi privea din fotoliul orhidee, dar n-a încercat să li se alăture.

– Ai vrea o cafea? a admis Shay că era și el de față după ce-l ignorase trei sferturi de oră. Pisicile se săturaseră de joacă și se duseseră în cutia lor, să tragă un pui de somn.

– Nu, a răspuns Adam neutru.

Shay s-a așezat, prudent, pe scaunul opus lui.

– Poate vrei să te uiți la televizor. Îi dau drumul?

– Gazda perfectă! Așa de atentă cu oaspeții ei! și-a bătut joc Adam. Nu, Shay, nu vreau să mă uit la televizor.

– Cafea nu vrei, la televizor nu vrei. Vrei doar să stai acolo, să te uiți urît la mine. S-a uitat și ea la fel la el.

Micile urmări

– Ce-ai tu împotriva căsătoriei, Shay? a întrebat-o deodată. Nu că ești contra căsătoriei cu mine, ci contra ei ca instituție. Mi-ar plăcea să aflu de ce.

Avea un răspuns pregătit dintotdeauna.

– Căsătoria e o uniune de tensiune și furtună și necaz care a fost idealizată romantic și fals sanctificată. S-a oprit să-și tragă sufletul. E o capcană fatală, înălțînd victimele și otrăvindule cu încetul pînă la distrugere totală.

– De unde ai scos concluziile astea? a întrebat-o calm. Din practica de divorțuri a surorii tale?

– Parțial. Vedeai în fiecare zi felul în care căsătoria îi transformă pe oamenii iubitori de altădată, din ființe raționale, în monștri răzbunători și deziluzionați.

– E o părere unilaterală, Shay. Candy e un avocat specializat în divorțuri, angajat special de cei care caută răzbunarea. De aceea ea nu vede decît această latură a căsătoriei.

– Mai există și alta? a întrebat Shay. Eu n-am de unde să știu. Căsătoria părinților mei a fost una dintre cele mai rele din lume – băutură, joc, adulter, certuri furioase, violență fizică de ambele părți. Cînd am scăpat de atmosfera asta,

am jurat că niciodată n-o să accept o situație asemănătoare.

– Poate fi și altfel, Shay. Timp de patruzeci de ani, părinții mei au fost fericiți, bunicii mei peste șaizeci de ani au stat căsătoriți și fericiți.

– Înțeleg. I se blocase mintea și pricepea greu.

– Vezi? Se poate!

– Părinții și bunicii tăi constituie excepția, nu regula. Tu ești o dovadă vie, Adam. Deși provii dintr-o căsătorie idilică, propria ta căsătorie a eșuat.

– Prima mea căsătorie, a corectat-o Adam. A eșuat pentru că eu și Caroline ne-am căsătorit din motive eronate din start. leșeam împreună de ani de zile și majoritatea prietenilor noștri se căsătoriseră. Relația noastră era superficială, nu eram îndrăgostiți, ci ne obișnuisem unul cu celălalt.

– Ei bine, motivele tale pentru a doua căsătorie sînt și mai proaste. Aproape că nu ne cunoaștem unul pe altul, nu avem prieteni comuni, relația noastră, dac-o poți numi așa, e bazată numai pe...

– Unde se află acum părinții tăi, Shay? a întrerupt-o Adam.

Schimbarea bruscă de subiect a prins-o fără apărare și și-a pierdut șirul gândurilor. Ce-o fi vrînd? s-a întrebat Shay cu o strîmbătură.

– Mama a murit într-un accident de autobuz cînd se ducea la serviciu. Acum unsprezece ani. Atunci am venit să trăiesc la Washington cu Case și Candy.

– Și tatăl tău?

– El și mama s-au despărțit cînd aveam doisprezece ani. Mai bine o făceau cu mulți ani înainte. S-au urît unul pe altul tot timpul. S-a cutremurat la amintirea certurilor infinite, a urii și furiei care-i otrăviseră copilăria. De atunci nu prea l-am mai văzut pe tata. Își petrece viața pe drumurile dintre Las Vegas, Atlantic City și orice alt loc cu pistă de curse, oriunde crede că poate cîștiga bani mulți. Dar nu cîștigă niciodată. Case și Candy primesc vești de la el de cîte ori are nevoie de bani. De obicei cînd rechinii de cămătari îl amenință. A zîmbit amar. Creșterea mea nu se potrivește cu familia Wickwire și n-am avut intenția să intru în cercul acesta. Am vrut doar...

– Cromozomii mei, a spus cu vocea uscată Adam. Spune-mi, Shay, cu obsesia ta curioasă în domeniul eugeniei, de ce nu te-ai dus la o

bancă să ceri un donator laureat al premiului Nobel?

Shay a roșit.

– Eu... eu n-am vrut un copil din „Șocul viitorului”. Am vrut să rămân însărcinată în mod normal.

Adam și-a ridicat ochii la cer.

– Sînt o mulțime de bărbați atractivi genetic în Washington, Shay. De ce n-ai ales un membru al Congresului sau un secretar de la Casa Albă? De ce te-ai decis pentru mine?

O privea serios, cu o expresie indescifrabilă. Shay era incapabilă să-i susțină privirea, așa că a închis ochii. Îi pusese unica întrebare la care n-avea răspuns. Nici ea însăși nu-și putea explica. Nu-i putea spune despre impactul formidabil pe care-l simțise cînd îl văzuse. Cine putea explica recunoașterea aproape paralizantă că acest bărbat era cel căutat, cel potrivit pentru a-i fi tată copilului ei?

– Ești extenuată. Shay a deschis ochii și Adam era deasupra ei. Vino la culcare, Shay.

– Nu-s atît de obosită, Adam, a răspuns panicată. O să mă mai uit un timp la televizor.

– Nu „atît de obosită”? a repetat el batjocoritor, i-a prins mîinile și a tras-o de

picioare. Abia de-ți poți ține ochii deschiși. Deci mergi tu sau te duc eu?

Ce spusese el mai devreme? „O să petrecem noaptea nunții în mod tradițional...” A pălit. Era prea zăpăcită și extenuată ca să facă față unei nopți de pasiune.

– Te rog, Adam. Eu nu pot... eu nu...

Zîmbetul lui Adam s-a stins.

– Dacă-ți închipui că am cea mai mică poftă să fac dragoste cu tine acum, pui prea mare preț pe farmecul tău, drăguță. Nu vreau decît să dorm de cum ating perna cu capul.

Exact asta a și făcut. Cînd Shay a ieșit din baie într-o cămașă de noapte violet cu trandafiri roz, Adam era în pat, pe burtă, dormind profund. S-a întrebat dacă nu era mai bine să doarmă pe canapea și a hotărît că nu. Avea mare nevoie de somn, și pentru ea și pentru copil.

Canapeaua era prea mică și prea scurtă ca să fie confortabilă. Shay s-a furișat prudentă în pat și a tras păturile pe ea. A zăcut rigidă pe partea ei cîteva minute, ținîndu-se de marginea patului și forțîndu-se să-și țină respirația. Văzînd că Adam nu se mișcă și respiră rar și regulat, s-a relaxat. Pisicile au sărit la piciorul patului torcînd și s-au cuibărit în cutele așternutului.

Barbara Boswell

Legănata de torsul lor mulțumit, Shay a alunecat într-un somn greu.

După cîteva ore, încă adormită, Shay nu s-a mai întrebat ce era cu căldura ca de furnal care-i încălzea pieptul. S-a cuibărit în căldură cu un mic oftat de satisfacție. Cînd o palmă largă a mîngîiat-o de-a lungul picioarelor și i-a împins cămașa de noapte pînă la șolduri, a deschis alarmată ochii.

– Adam? Era lipită de el și el a continuat în sus, punîndu-i mîna pe sîn.

– Sînt aici, iubito. Buzele i-au explorat tandru gura și gîtul. Degetele lui îi masau delicat sfîrcurile și o căldură toropitoare a străbătut-o. Se simțea relaxată după somnul adînc și nu-și putea aduna voința ca să se miște sau să vorbească.

Îi plăcea mîngîierea degetelor lui și a început să se înfioare de dorință.

– Cred că putem renunța la asta, a murmurat răgușit Adam și i-a scos repede cămașa de noapte. Îți țin eu de cald, micuț.

Ea a încercat să protesteze, dar mintea i se învîrtea și a tăcut. Adam a continuat să o mîngîie excitant.

Shay s-a simțit pierdută ca într-un vis erotic.

Micile urmări

Dorința ascuțită a mușcat-o adânc atunci când Adam a lipit-o posesiv de el. A fost deodată fericită de dorința lui pentru ea. S-a mișcat sinuos spre el, instinctiv, primitiv.

Adam a întors-o cu fața la el și i-a întâlnit gura flămîndă. S-au sărutat adânc și pasionat, iar Shay s-a agățat de el, beată de gusturi și mirosuri emanînd dinspre el. A atins-o intim pe partea de jos a corpului și ea a simțit că ia foc. S-a băgat mai mult în el cu o violentă pierdere de control pînă la marginea extazului. L-a privit în ochii adînci, întunecați de pasiune și iar s-a alarmat.

– Adam, nu cred...

– Excelent, draga mea, a rîs el ușor și a chinuit-o cu degetele cercetătoare. Nu gîndi. Nu trebuie să te gîndești. Ea și-a închis pleoapele.

Simțea bătaia puternică de inimă lîngă a lui, de parcă ar fi fost brusc copleșită de un val de iubire. O dorea foarte tare. Devenise ciudat de important să-i îndeplinească dorințele.

– Am nevoie de tine, Shay, a mormăit el neclar și ea l-a aprobat, i-a mîngîiat părul cu degete blînde. Da, știuse că el are nevoie de ea într-un fel în care nimeni, niciodată nu avusese nevoie de ea. Situația era tentantă, irezistibilă.

– Te vreau atît de mult, Shay. Nu-mi pot aminti să fi vrut vreo femeie cum te vreau pe tine. Cuvintele s-au adăugat seducției începute de buzele și mîinile lui. Shay se întreba dacă nu cumva tocmai asta îi lipsise întreaga viață, iar acum Adam era acolo ca un zeu, spunîndu-i că o dorește mai mult decît pe oricare altă femeie. Se topea în brațele lui și se predase complet.

El a răsturnat-o pe spate și a privit-o intens. Nu se simțea rușinată pentru goliciunea ei și i se părea că înflorește la căldura ochilor lui.

– Nu mai ai corpul subțire, virginal, pe care l-am cunoscut la început, i-a șoptit mîngîind-o. Sîinii îți sînt mai plini, șoldurile mai rotunde, burta a început să se rotunjească. Ești mai frumoasă, mai atrăgătoare decît înainte, Shay.

Au emoționat-o vorbele lui. I-a luat mîna de pe abdomenul rotunjit și i-a dus-o la buze, i-a sărutat-o.

Cînd Adam i-a cerut:

– Spune-mi că mă vrei..., ea s-a supus, incapabilă să-i mai refuze ceva.

– Te vreau, Adam. Avea o voce de nerecunoscut. Te vreau atît de mult.

Cu un zîmbet ușor de satisfacție, el s-a întins pe spate.

– Cere-mi să facem dragoste. Roagă-te de mine să nu mă opresc.

Shay era prea pierdută ca să nu se supună comenzilor lui. S-a aplecat peste el, vîrfurile sînilor atingeau părul lui sîrmos de pe piept și ea i-a mîngîiat obrazul șoptind:

– lubește-mă, Adam, te rog.

– Arată-mi cît de mult mă vrei, a pîndit-o Adam prin ochii îngustați. Așa cum ai făcut în noaptea cînd ai vrut să rămîi însărcinată.

Toate învățăturile adunate de prin reviste combinate cu instincte despre care nu fuseseră conștientă pînă acum au fost puse în practică. Shay, folosindu-și buzele și mîinile a preluat ofensiva pentru a-i produce plăcere lui Adam.

Trebuie să fi fost eficace tehnica ei, căci Adam a împins-o deodată pe spate și s-a văzut cu el deasupra. Ea a absorbit greutatea caldă cu un icnet de satisfacție. A cuprins-o o letargie dulce, amețitoare și s-a prins cu mîinile de mușchii spatelui lui. I se părea la fel de natural, normal să se culce cu el ca și în acel weekend do vară tîrzie, cînd concepuseră copilul. Cu un oftat mic, ea s-a deschis pentru el. Prin mintea ei aburită de pasiune a trecut gîndul că acum el ora o parte din ea. Făcea parte din ființa ei ca și

copilul lor.

El s-a mișcat senzual în ea, trăgînd-o într-un vârtej din care nici nu putea, nici nu dorea să scape. Adam era singurul care putea trezi în ea aceste senzații interne, răspunsul voluptuos, senzual. Extazul acelui weekend s-a repetat aidoma, o tensiune delicioasă a crescut în ea și a făcut-o să-l strige, cutremurîndu-se și agățîndu-se de el.

– Da, da, da. Vocea lui suna răgușit în urechea ei. Ține-te de mine și lasă-te așa...

Deodată ei i s-a părut că-i explodează corpul într-un paroxism de plăcere care i-a pulverizat mintea, purtînd-o într-o dimensiune fără timp, minunată. Cînd a strîns-o în el și i-a strigat numele, a înțeles că și Adam o însoțise.

Le-a luat mult timp să-și revină, Shay a stat tăcută în brațele lui Adam, cu obrazul pe pieptul lui.

Îi era recunoscătoare că nu-i trecea nici un gând prin minte, nimic despre implicațiile cedării ei. Nu-și dorea nimic altceva decît să zacă, așa delicios satisfăcută, în brațele lui Adam.

Adam a mîngîiat-o languros și ea a oftat ușor.

– Ai adormit? a întrebat-o și i-a atins tîmpla cu buzele.

Ea a încuviințat, din cap, incapabilă de o

Micile urmări

replică prin viu grai.

– Ar trebui să dormi foarte bine, a rîs încă Adam, mîngîindu-i ușor pleoapele. Dormi, Shay Kathleen, dormi în brațele mele.

Shay n-a mai fost în stare să-și deschidă ochii, dar l-a simțit pe Adam aranjînd pătura peste ei înainte de a se aranja confortabil în pat.

Soneria stridentă a telefonului a trezit-o din somn. O rază firavă de soare de decembrie a strălucit printr-o deschizătură a perdelelor și Shay a pipăit adormită după telefon.

– Alo?

– Shay, aici e Paul.

S-a trezit instantaneu și s-a ridicat speriată.

– Paul? Oh, nu, este – s-a uitat repede la ceasul de pe noptieră pe care-l pusese să sune noaptea trecută – opt treizeci.

– Și luni dimineață, a compătimit-o vesel Paul. Văzînd că n-ai venit la prima oră, m-am gîndit să te sun. De cînd sînt la Liceul Carver întotdeauna ai fost aici înaintea mea.

– Da, a gemut Shay. Nu întîrzia niciodată la școală și lipsea foarte rar. Ultima dată pierduse o zi în urmă cu trei ani.

– Ai dormit prea mult? s-a amuzat Paul.

Shay și-a furișat privirea spre Adam, întins pe

spate lângă ea. Era treaz și o cîntărea cu ochii lui gri. A prins cearceaful și l-a tras pînă sub bărbie, roșind.

– Da, s-a înecat ea. Am dormit. O să vin imediat, Paul.

– Nu, a mîrîit încet Adam și a apucat-o de braț. Spune-i că nu vii azi.

Shay i-a privit mîna, fermecată la vederea acelei mîini mari, cu degetele lungi și subțiri, cu unghiile tăiate, imaculate. O mînă experimentată, care mîngîiase fiecare milimetru din ea, care învățase fiecare locșor intim al ei și o transportase într-o altă lume, a unui extaz fără gînduri. Amintirile senzuale au contopit-o și a căutat involuntar ochii lui Adam. El i-a susținut privirea. În adîncurile gri a scripit dorința și în ea s-a aprins aceeași flacără.

– Spune-i, Shay, a repetat el și ea l-a ascultat automat.

– Paul, eu – eu n-o să vin astăzi. Îi era greu să și respire, dărmite să inventeze vreo scuză pentru absență. S-a foit, jenată. Am dormit atîta pentru că... sînt bolnavă. A văzut cum buzele lui Adam se rotunjesc într-un zîmbet larg. Nimic serios, doar un virus, așa cred.

– Ei bine, stai în pat și îngrijește-te. Vocea lui

Paul era caldă, îngrijorată. Noi vrem să te faci bine și să vii la școală cît mai curînd posibil.

Adam și-a mutat mîna pe ceafa ei, mîngîind-o și Shay a închis involuntar ochii.

– M-am gîndit s-o chemăm pe Rachel Jackson să te suplinească, a continuat Paul. Dar nimeni nu te-ar putea înlocui pe tine, Shay.

– Mulțumesc, Paul.

– Shay, ți-ar plăcea să trec pe la tine după școală? Poate ai nevoie de ceva. Te-aș ajuta bucuros.

Adam o săruta într-un loc foarte sensibil de pe șira spinării.

– E frumos din partea ta, Paul, dar nu-i nevoie, i-a răspuns cu răsufarea tăiată.

– Pari slăbită cu adevărat, Shay. Mai bine te las să dormi. Sună-mă dacă ai nevoie de ceva.

Adam i-a luat receptorul dintre degetele amorțite și l-a pus grijuliu la loc.

– Pari slăbită, a repetat el malițios. Dar n-o să prea ai parte de somn, nu?

Opt

– Nu, Adam, nu se poate, a protestat deloc ferm. N-o să te las... Totul se învîrtea cu ea, era aproape intolerabil de excitată și s-a oprit în mijlocul propoziției nereușind să-și termine gîndul.

– Ești atît de catifelată aici, de umedă, a liniștit-o Adam răgușit. Catifea și cremă.

Ea i-a gemut numele, și-a arcuit șoldurile și n-a mai încercat să-i reziste. Motivul inițial al refuzului îi devenise acum neclar și îndepărtat,

fără legătură cu momentul acela. Când Adam a pătruns în ea, s-a simțit transportată în lumea magică de noaptea trecută, o lume în care voia să rămână mereu cu Adam.

Era învinsă, a admis Shay posomorită în vreme ce stătea sub jetul fierbinte al dușului... Adam era conștient de asta. Dimineața de acum nu făcuse decît să confirme această realitate. Când o atingea, era pierdută. Toate motivele solide pentru care voise să-l evite, toate diferențele dintre ei se pierdeau în uitare cînd o lua în brațe. A cuprins-o rușinea rememorînd dorința ei pentru Adam. Și-a înghițit un mic hohot de disperare. O greșeală gravă să-i cedeze? Asta nu-i putea aduce decît durere. Nu trebuia să se lase să devină dependentă de acest bărbat, să spere în fericirea cu el. N-avea să meargă și-o să rămînă învinsă, singură și, amară, ca mama ei odinioară. Dacă ar fi atît de lăcomă să s-ar îndrăgosti de el...

Ba nu, n-o s-o facă, și-a spus Shay cu duritate. Sexul și dragostea nu trebuie neapărat să coincidă. Doar Candy îi spusese de multe ori că sexul e realitate și dragostea, iluzie. Candy nu fusese nicicînd atît de proastă încît să le confunde. Nici Case. Aveau legături – o groază –

Barbara Boswell

de sex, dar fără sentimente. Nu se îndrăgosteau. Nici un motiv n-o obliga pe ea să facă altfel, și-a jurat Shay. Când va veni vremea s-o părăsească Adam, ea va pierde doar un partener de sex, nu bărbatul iubit. Tot Case și Candy afirmau că partenerii erau ușor de înlocuit.

Shay se ștergea tocmai când ușa s-a scuturat cu nerăbdare.

– Ei, tu acolo, mi-ai lăsat apă fierbinte? Adam a ciocănit și iar a scuturat clanța.

Shay s-a înfășurat rapid în prosop și a deschis ușa.

– Baia îți aparține total, Adam.

– Nu era nevoie să închizi ușa, iubito. Când m-ai refuzat să facem baie împreună, am înțeles că preferi să fii singură, dar... Adam se afla în fața ei gol, cu un zîmbet sexy. Shay s-a făcut roșie și și-a ferit ochii.

– Mireasa mea care roșește, a zîmbit Adam, a prins-o de șolduri și a tras-o lîngă el. A lins-o ușor pe gît. Mmm, miroși delicios. Săpunul tău de liliac?

Shay s-a simțit obligată să adauge:

– Dacă nu vrei să-l folosești și tu, există niște săpun neparfumat în dulăpiorul de sub chiuvetă.

Micile urmări

– Poate-l folosesc pe acela. Adam a tras-o mai lângă el. Dacă mă duc la birou mirosind de la o poștă a liliac, imaginea mea o să fie serios compromisă.

– Azi te duci la birou? Shay s-a sprijinit de el. Ah, să nu uite, era numai o relație de sex. Dacă îți place, fă-o! Da, o să adopte filozofia asta în relațiile cu Adam.

– Din păcate, am la două o conferință de la care nu pot lipsi. Adam a mângâiat-o pe părul ud strâns în vârful capului. Dar tot o să avem timp să mutăm câteva lucruri de-ale tale la mine acasă.

– Hainele și pisicile, a hotărât Shay. Și vopselele mele. Și-a dat cu uimire seama că-și dorea ca el s-o sărute și, fără să se gândească, și-a ridicat fața spre el. El i-a citit instantaneu invitația și a făcut-o. Sărutul a fost prelungit, lent, profund. Shay și-a încolăcit brațele în jurul gâtului lui și s-a lipit de el. Prosopul a alunecat pe podea.

– Ești sigură că nu vii cu mine la duș? a zîmbit Adam seducător frământându-i fesele rotunde. Se vede că intenționa mai mult decât un duș, dacă ea dorea.

Înainte de a-i fi putut răspunde, stomacul a omis un protest zgomotos. Trecuseră multe ore

Barbara Boswell

de cînd ar fi trebuit să ia micul dejun.

– Mai bine mănînc ceva... Și-a înfășurat pe trup prosopul.

– Am vrut să fac cafea, dar n-am găsit nici un bob, spuse el venind după ea prin dormitor.

– N-am mai cumpărat ca să evit cofeina. Am încercat din aceea decofeinizată, dar nu mi-a plăcut mirosul... S-a strîmbat. Adam i-a arătat c-o înțelegea.

– Ai avut des grețuri, Shay?

– Nu prea. Deși în primele două luni au fost cîteva lucruri care- mi provocau vomă, și-a amintit cu o grimasă ajungînd în bucătărie. Mirosul slăninei prăjite sau carnea fiartă sau la vederea unui ou. Dar a trecut.

Părea ciudat să împărtășească aceste amănunte obscure despre starea ei cu el, mai ciudat, păreau chiar să-l intereseze. Și-a scos din frigider o cutie cu suc de portocale.

– Vrei suc, Adam? i-a oferit cu timiditate.

– Mă tem că o să aștept să bea cafea. Ne oprim la o autoservire în drum spre Potomac.

– Un vicios al cafelei, a zîmbit Shay. Parcă ai fi Paul.

– Cine e Paul?

Shay a pus două felii de pîine integrală în

Micile urmări

prăjitor.

– Paul Deroy, consilier la școală.

– El te-a sunat azi-dimineață? Un prieten mai apropiat de-al tău?

– Da, Paul e un prieten bun, i-a răspuns Shay cu entuziasm. Îl admir foarte mult. Se poartă încântător cu copiii, le este devotat și ei știu și-i răspund la fel.

Ochii gri, cercetători, s-au îngustat.

– Te-ai întâlnit cu el în oraș, Shay?

– Da. S-a încruntat amintindu-și. Dar nu m-am mai întâlnit de vreun an.

– Așa ai hotărât tu, nu el, a afirmat plat Adam.

– Păi da. Shay l-a privit curioasă. Cum ai știut?

– Instinctiv.

– Candy e plină de încredere în instinctele avocaților.

Adam n-a zîmbit.

– Deroy știe de copil?

Shay a scuturat din cap.

– N-am spus nimănui la școală... încă.

– Spune-le miine, i-a ordonat ferm Adam. Și lă ca prietenul tău Deroy să afle că ești foarte, foarte măritată cu mine. S-a răsucit pe călcâie și Shay a auzit ușa de la baie trîntindu-se, apoi

șuvoiul dușului.

Și-a pregătit o farfurie de cereale cu tărițe și s-a așezat să mănânce reflectînd la concluziile lui.

– Ei bine, îți place? a întrebat-o Adam întorcîndu-se înspre ea după ce au făcut turul casei lui în stil *Tudor*, cu zece camere. Spațioasă, elegantă, mobilată cu gust în tonuri complementare de albastru, bej și roz, decorată de un renumit decorator din Washington, casa corespundea perfect avocatului de succes.

– E frumoasă, a spus Shāy politicoș. Casa avea exact căldura și personalitatea unui birou de prezentare de decoruri. Nu exista nici o fotografie sau vreun obiect care să fie făcut de proprietar, numai leit-motivul nesfîrșit al albastrului, bejului și rozului. Frumos, dar fără viață și anonim. O casă, dar nu un cămin, a concluzionat ea îndîrjită. Pînă și cărțile impresionante, în coperți în aceleași culori aranjate pe masa de alamă și sticlă din living, aveau aerul de a nu fi fost niciodată atinse. Era sigură că

Micile urmări

fuseseră alese doar pentru copertile lor.

Fără să priceapă exact de ce, perfecțiunea impersonală o supăra. Ideea de a trăi ca-ntr-o expoziție îi era neplăcută.

– Unde-mi pot pune vopselele și discurile? a întrebat privind cu îndoială studioul cu panel de stejar de pe pereți. Imensa colecție de discuri a lui Adam cuprindea două rafturi din biblioteca din perete plus un sistem stereo de ascultare, evident extrem de costisitor. Pînă și copertiile discurilor păreau aranjate în nuanțe complementare, a observat Shay cu uimire.

– Discurile tale pot sta aici. Adam a indicat un spațiu liber din bibliotecă. A privit-o aranjîndu-și albumele cu compozitori clasici și melodii lente de pe Broadway.

– Conway Twitty, Waylon Jennings, Charlie Pride? Ochii i s-au mărit, neîncrezători. Chiar ascuți astea?

– Da, îmi plac. Shay era obișnuită să-și apere gusturile în materie de muzică. Candy niciodată n-o înțelesese, iar copiii de la Carver nu ascultau decît muzică *soul*. Toți rîdeau de Shay pentru că-i plăcea muzica *country*. Presupun că te consideri superior pentru că preferi alt gen de

muzică?

– Iubito, Bach și Vivaldi și Irving Berlin le sînt precis superiori lui Hank Williams și Tommy Winette. A citit amuzat și condescendent numele de pe discuri, făcînd-o să se înfurie.

– Ascultă, dacă-ți închipui că discurile mele nu sînt destul de bune ca să se amestece cu ale tale, le pun în altă parte. Eventual un colț la subsoi sau în pod, care să fie al meu.

– Shay, toată casa asta e a ta, acum. Adam era vizibil exasperat. Astăzi te muți. Îți amintești? Asta e casa ta.

Shay s-a gîndit la apartamentul ei primitiv, cu decorul violet și plante și desene vesele pe pereți.

– Nu, Adam, e casa ta. Eu sînt doar temporar aici.

– Nu vreau să simți așa, drăguțo. Adam s-a întins după ea, dar Shay s-a ferit.

– Cum aș putea? Nici pisicile nu mă lași să le-aduc din mașină?

– Ți-am spus că Marie nu iubește animalele. Lasă-mă să-i explic mai întîi.

– De-asta îl ții pe bietul cîine afară în cotețul ăla vechi? Ca s-o împaci pe fanatica aia a curățeniei care e acum la bucătărie, pe cale s-o

sterilizeze? Deși e și-așa imaculată.

– Maria e o menajeră perfectă, Shay. A venit la mine cu recomandări excelente. Am fost foarte mulțumit de munca ei.

– Minunat. Shay și-a încheiat nasturii de la haina pe care nu se obosise să și-o scoată. Sper că voi doi veți trăi fericiți împreună pînă la adînci bătrînețe în laboratorul ăsta albastru și bej. A traversat rapid camera. Aici poți mînca pe podea, și-așa nu îndrăznește să apară nici un fir de praf.

– Shay, întoarce-te aici. Unde crezi că te duci?

Ea a trîntit ușa din față fără să-i asculte obiecțiile. Vechiul Buick albastru era parcat pe șoseaua circulară de acces. Adam n-o invitasese să-l pună în garajul larg de lîngă casă. Desigur, mașinile Porsche și Lotus dinăuntru ar fi protestat! Mercedes-ul garat tot acolo de obicei, ora la atelierul auto.

Pisicile au întîmpinat-o bucuroase cînd s-a urcat în mașină. Smoky era cocoșat pe bord, Spats a sărit din scaunul din față în cel din spate ca într-un balet și Sinclair își lovea fruntea de lereastră cerînd libertate.

– Nu sîntem potriviți cu locul ăsta, copii, le-a

spus Shay privindu-l pe Adam venind înverșunat spre mașină. Ea greșise închipuindu-și că ar putea rezista chiar cinci luni în locul ăsta steril; comandat de menajera tiranică și tipică. Când colo, nu-l putuse tolera nici un ceas.

Adam a bătut în geam și Shay l-a coborât parțial, privind drept înainte.

– Ai de gând să stai aici bosumflată, Shay?

– Nu. Plec acasă. E degeaba, Adam. Nu pot sta în...

– Încetează, Shay a prevenit-o. De la început te-ai decis să-mi urăști casa. Ai fost țeapănă ca un băț de cum ai intrat pe ușa din față.

– Nu sînt din lumea asta a ta, Adam.

– Ba da. Ești nevasta mea, Shay.

Ea l-a privit tăios.

– Temporar, Adam. Foarte temporar.

Adam și-a strîns buzele, mînios.

– Vreau să vii înăuntru, Shay.. Acum!

– Eu...

– Dacă nu vii de bună voie, te iau pe sus. De altfel am fost uituc și nu te-am trecut pragul în brațe prima oară cînd am intrat în casă.

A deschis ușa mașinii ca s-o prindă. Shay s-a retras nervoasă.

– Nu, Adam. Nu vreau nici în brațe, nici

singură nu mă întorc.

Adam a intrat în mașină la volan și a închis portiera.

– Doar dacă...

– Ce vrei să spui? Dacă ce?

– Tu să-mi spui. N-am uitat că ești sora lui Candace Flynn. Ea nu dă niciodată decît dacă primește și tu ai învățat bine lecția ei. Care sînt condițiile tale, Shay? Cum să te aduc în casa mea?

Smoky s-a așezat cuminte în poala lui Shay, care l-a mîngîiat distrată.

– Vreau să aduc pisoii înăuntru.

– Am acceptat deja.

– Și vreau un spațiu al meu unde să-mi pun vopselele și șevaletul și – și cîteva lucruri din camera mea. Nu m-ar deranja să folosesc un colț de la demisol, Adam. Îmi dau seama că mobila mea violetă o să contrasteze cu restul casei.

– Folosește unul din dormitoare. Sînt cinci. Într-unul putem face ușor un atelier pentru tine. Poți să-ți aduci mobila, poți schimba mochetele și chiar pereții, dacă vrei. În violet.

– Chiar pot? L-a privit surprinsă. Decoratorul

Barbara Boswell

ar face infarct de-ar vedea.

– Da, poți. I-a atins cu degetele obrazul. Atunci vii înăuntru, Shay?

Ea a fost de acord, uluită de extravaganța ofertelor. Probabil își permitea pentru că era bogat, a decis urmîndu-l înapoi, în casă, cu pisoii în brațe. Pentru el, redecorarea unui dormitor nu era decît o neplăcere minoră.

Pisoii, cu verva lor obișnuită, s-au bucurat de casa cea nouă. Erau atîtea de văzut și de făcut: flori de mestecat, vase de răsturnat, perdele noi pentru cățărat.

În cincisprezece minute de la venirea lor, Marie, ieșită din fire, îl certa pe Adam într-un torent furios de vorbe spaniolești.

Shay i-a lăsat de capul lor, ducîndu-se în holul imens de lîngă sufrageria atît de corectă. Lîngă bordura de pomi a proprietății, era un coteș mare de lemn, împrejmuit cu sîrmă. Bruno, un labrador negru, solid, cu ochi căprui, duiosi, se odihnea pe pragul coteșului, privind-o cum se

Micile urmări

apropie.

– E frig aici, afară, i-a spus câinelui și a intrat în mica împrejmuire. Bruno s-a ridicat, dînd nesigur din coadă. Hai în casă să-i cunoști pe prietenii tăi cei noi, Bruno. Sper că nu te deranjează dacă sînt pisici. L-a mîngîiat pe capul negru și uriaș și cîinele a privit-o blînd, cu recunoștință. Sau poate numai i s-a părut ei. Shay s-a topit.

– Nu e drept să stai în frig și Marie să curețe o casă fără pic de praf. Cîinele a mers după ea și la ușă, Bruno s-a oprit ezitînd și scheunînd.

– Vino, Bruno, l-a îndemnat. Amîndoi ne mutăm azi. Bruno a intrat cu capul sus, demonstrativ, regal.

Cinci minute mai tîrziu, Marie a anunțat că pleacă.

Shay s-a lipsit de discursul de bun-rămas al menajerei ca să privească la reacția uluită a lui Bruno în fața tentativelor temătoare de prietenie ale celor trei pisoi. Cînd Adam a venit în birou, l-a găsit pe Bruno moțăind la picioarele lui Shay, ou pisoi cutreierînd peste tot. Un duet *country* melancolic își picura sunetele din difuzoarele stereo.

– A plecat Marie? l-a întrebat Shay. Își

ascundea greu ușurarea. Era convinsă că menajera n-o putuse suferi de la început. Și pe animale le urîse!

– I-am dat salariul pe o lună înainte și am condus-o cu mașina pînă la stația de autobuz. De mîine dimineață o să lucreze pentru Leightoni. Tu ai alungat-o, Shay! Știai că Bruno adus în casă umplea paharul.

– Mi s-a părut nedrept. Pisicile înăuntru și Bruno afară.

– Bietul Bruno! E un cîine puternic de vînătoare, un cîine pentru spații deschise. Își gusta viața și afară.

Ea s-a aplecat să mîngîie blana neagră, lucioasă.

– Ei bine, acum o s-o guste mai tare, nu, bătrîne Bruno?

– N-o să te las să faci din el un cîine răsfățat, de salon, iubito. Nu-i destul că te-ai descotorosit de menajera mea și că o să faci violet unul din dormitoare? s-a holbat Adam la ea și Shay s-a mirat că nu era supărat pe ea. Îi întorsese viața cu susu-n jos. Totuși...

Vocea în lamento a lui Tommy Wynette cîntînd *Divor* a umplut încăperea și Adam s-a încruntat. Cu o exclamație bruscă, a traversat

Micile urmări

camera spre pick-up. Spats s-a agăţat de pantalonii lui cu gheruţele ascuţite. Adam l-a scuturat bombănind o înjurătură.

– Destul cît am auzit din plînsul ăsta, Shay. Vrei să asculţi muzică? Bun, pun Rahmaninov.

Shay s-a ridicat pornind spre uşă.

– Nu contează, Adam. Acum o să despachetez.

– Preferi să despachetezi deoît să asculţi o muzică înălţătoare care să-ţi îmbogăţească viaţa.

– Pentru asta iau vitamine, i-a răspuns prompt.

Adam s-a strîmbat şi deodată, Shay i-a zîmbit.

– Te-am tachinat, nu sînt atît de incultă cum crezi.

Lui Adam i-a dispărut iritarea.

– Valizele tale sînt în dormitorul principal. Foloseşte dulapul din stînga.

Dulapul imens din perete era aproape la fel de mare ca dormitorul lui Shay de-acasă. Garderoba ei limitată n-a umplut nici o şesime din el şi cele patru perechi de pantofi păreau rătăcite prin raftul special în care ar fi încăput vreo cincizeci.

Adam a privit cu încruntare spectacolul.

– Te duci la cumpărături, Shay. Azi după-amiază.

La urma urmei, avea nevoie de ceva haine de gravidă, a admis Shay în tăcere. Cum avea o zi liberă de la școală, putea merge la cumpărături.

– Ședința nu durează mai mult de o oră, a continuat Adam. Apoi mergem la cumpărături.

– Noi? Vii cu mine?

– Te cred. Vreau să fiu sigur că o să cumperi...

– Ceea ce consideri tu a fi haine decente, potrivite, a completat Shay, caustică. Nu e cazul să te rușinezi cu mine mai tare decât te jenezi deja.

Adam s-a înroșit pe gât, apoi roșeața i-a urcat în obraji.

– Nu-mi pune în gură cuvinte nerostite!

– Dar e adevărat, nu? Hainele mele ți se par groaznice. L-a privit curioasă. Am uitat să te întreb dacă ți-ai anunțat familia de calamitate.

– Calamitatea fiind căsătoria noastră? Adam n-a zîmbit. Da, i-am sunat azi dimineață când tu erai sub duș.

– Și au fost pe deplin îngroziți? Oribil de impresionați?

Micile urmări

– Shay, tratezi totul cu o ușurință care devine neplăcută uneori.

– Ha! Au fost!

– Părinții mei au fost un pic descumpăniți de veste. Nu m-au auzit vorbind niciodată despre tine și s-au trezit că-i anunț brusc de căsătorie...

– Le-ai spus de copil, Adam?

– A trebuit, a replicat pe un ton defensiv Adam. Sînt și ei capabili să numere pînă la nouă, Shay. Copilul s-ar naște la numărul cinci. A tăcut o clipă. Ei vor să te cunoască, bineînțeles. Le-am propus să vină la noi în vizită în weekend-ul următor.

– Acum? Shay a gemut cu deznădejde. Nici cu Adam nu se obișnuise încă și perspectiva de a se întîlni cu părinții lui o speria. Era convinsă că or s-o urască.

– Tot în weekend vor veni și sora cu cumnatul meu de la New York. O să dăm o mică petrecere și-o să te prezint totodată unor prieteni de-ai mei.

– N-am auzit o idee mai proastă! O petrecere cu ea însăși pe post de distracție a serii, obiectul speculațiilor, criticilor, jignirilor? Era un coșmar social care se înfiripa. Te rog, nu, Adam. Mai sînt puține zile pînă la Crăciun... Știu că o să

fie un dezastru!

– Ba deloc! O să ne distrăm Shay. Numai familia mea și câțiva prieteni buni. O să te simți bine.

Shay a făcut ochii mari. Distracție? Era serios? Așa părea. Adam Wickwire o fi fost binecuvîntat să se nască încrezător. N-ar putea nicidecum înțelege îndoielile lui Shay Flynn.

– Am și eu ceva mîndrie, Adam. Wickwire-ii nu dețin monopolul în materie, să știi. Familia și prietenii tăi or să mă vadă ca pe-o căutătoare de aur intrigantă care l-a prins în capcană pe nobilul Adam și l-a obligat să se însoare. Nu pot rezista o seară întreagă la o asemenea situație.

– Shay, noi doi știm care-i realitatea și că ne-am căsătorit la insistența mea. Faci prea mare caz de petrecerea asta, iubito. O să angajăm o echipă de la restaurant. Mîine o să sun la agenție pentru o menajeră, în locul Mariei.

Posomorîță, Shay s-a recunoscut învinsă parțial.

– Am de gînd să-i invit pe Case și Candy, orice ai zice.

– Minunat. O să-i invit eu. Vreau ca familia ta s-o cunoască pe-a mea. Nu sînt bestia pe care

consideri că ai găsit-o în mine. Shay s-a întors fără a-i vedea mîna întinsă timid. Nu, Adam nu era un ticălos. Era un om care-și accepta responsabilitățile, își urma propria conștiință chiar dacă era în opoziție cu dorințele lui. Altfel de ce să fi insistat să se însoare cu femeia care l a păcălit ca s-o lase însărcinată? Nici chiar Case, omul aflat în admirația ei totală, n-ar fi procedat așa. El ar fi angajat-o pe Candy s-o sperie pe femeie pînă n-ar mai fi avut nici o pretenție.

Nouă

Deși Adam insistase să vină la el la birou mai târziu, după-amiază, știa că nu era încântat de costumul ei. Cu un halat de lucru, o haină tricotată și ciorapi de culoare, Shay știa că arăta bine pentru o zi de lucru la liceu, dar nu ca soția unui avocat reputat din Washington.

– E unul din cele mai bune costume ale mele, a murmurat pe cînd mergeau cu mașina în oraș. Dacă vrei, pot aștepta în mașină pînă te întorci.

Micile urmări

– Paranoia, altă trăsătură adorabilă de-a ta, a oftat Adam cu exasperare. Shay, am spus eu vreo vorbă critică despre hainele tale? Despre cum arăți? Ți-am făcut cea mai mărunță aluzie că n-aș vrea să vii cu mine la birou?

– Nu, dar...

– Fără dar. N-o să mă aștepți în mașină. Vii cu mine, să-i întâlnești pe toți.

Și i-a cunoscut pe toți. De cum au intrat într-o clădire cu birouri elegante din zona Washington-ului de nord-vest, Shay a fost prezentată unui lung șir de secretare, juriști, parteneri și asociați. Paulette Wilder a întâmpinat-o bucuroasă, ca pe o veche prietenă.

– Am cunoscut-o pe Shay înainte de a doveni nevasta șefului, le-a explicat tînăra femeie celorlalți, cu un aer superior.

Shay a prins privirea lui Adam și a zîmbit. Ea! Novasta șefului! Cei doi parteneri principali, John W. Sinclair și William K. Prescott i-au fost prezentați în birourile personale enorme, pline de cărți.

– Ei, ei, ne-ai făcut o surpriză, Tripp. Unchiul lui Adam, Bill Prescott, a fixat-o cu nerușinare pe Shay. Surpriza afișată era desigur un înlocuitor al adevăratelor lui sentimente: șoc, dezamăgire,

neîncredere. Sau doar așa i s-a părut lui Shay.

– Am fost burlac suficient, Bill, i-a răspuns voios Adam. Am decis că a venit timpul să mă așez la casa mea și să gust fericirea vieții de familie.

Shay a încercat să-și mascheze nervozitatea și și-a îndreptat atenția spre arborele genealogic imprimat și atârnat pe perete. A studiat toate ramurile și a întârziat la cei trei Adam Prescott Wickwire. Ea nu cunoștea măcar numele străbunicilor ei, dar cei din familia Wickwire își trasau rădăcinile pînă în urmă cu sute de ani. Și copilul ei va fi o parte din toate astea, a reflectat uimită.

– Îi invit pe toți avocații firmei la o petrecere sîmbăta viitoare, Bil. Sper că tu și mătușa Frances o să veniți.

Vocea lui Adam a trezit-o trusc din reverie pe Shay. O petrecere mică, așa îi spusese el. În familie și cu cîțiva prieteni. Astăzi întâlneau pe puțin cincizeci de avocați ai firmei! Shay a scos o exclamație îngrozită.

Bill Prescott a părut la fel de descumpănit.

– Cu toți avocații, Tripp? Asta înseamnă, și-a dres el glasul și a privit-o jenat pe Shay, Bunny Warrington.

Micile urmări

– Da, a replicat Adam calm. Ea nu-i acum la birou, dar o s-o invit de îndată ce-o văd.

Shay s-a holbat speriată la el. Doar n-o fi vrînd să-și invite prietena la petrecere... petrecerea la care intenționează să-și prezinte soția!

– Tripp, nu vreau să-ți produc nici o neplăcere, dar Bunny este foarte necăjită. Bărbatul mai vîrstnic părea incomodat de subiect și și-a coborît vocea. Am făcut o referire la căsătoria ta azi dimineată și a părut a fi o surpriză totală pentru ea. Deși știu că nu era nici un angajament serios între voi doi, mi-e teamă că Bunny...

– Așa e, Bill, n-a fost nici un angajament serios din nici o parte, l-a întrerupt crispat Adam.

– Bunny avea azi un proces la Curtea cu juri, deși aș fi preferat să nu aibă. Bill a oftat. Am încercat s-o conving să ceară o amîinare, dar nici n-a vrut să audă. Cazul de divorț Morrison. Din păcate, doamna Morrison e reprezentată de nimeni altcineva decît de Candace Flynn.

– Bunny e un avocat al dracului de bun. Adam părea agasat. Ar putea să-i țină piept și lui Candace Flynn.

– Bunny e bună la proprietăți și domenii, dar nu se compară cu bomabardierul de Flynn

Într-un divorț contestat și știm asta amîndoi, Tripp. Candace Flynn e avocatul mortal la divorțuri în orașul ăsta. N-am vrut să se ocupe Bunny de divorțul ăsta, dar ea a insistat. Are un fel de vendetă cu Flynn și vrea să câștige procesul.

„Grozav!” s-a gîndit Shay și a gemut în gînd. Prietena anterioară a lui Adam în luptă aprigă cu Candy în fața Curții cu juri. Încă o complicație în relația ei și-așa extrem de complexă cu Adam.

– Poate că te-ar interesa să afli că Flynn este sora mai mare a lui Shay. Adam i-a oferit aproape fără de voie această informație.

Ochii gri ai lui Bill Prescott, asemănători cu ai nepotului său au strălucit cu admirație.

– Oho! A privit-o pe Shay de parcă acum o vedea prima oară. Sora lui Candace? Ce spui? De ce n-ai zis de la început, Adam?

– N-am știut că ești un partizan al doamnei Flynn, Bill.

– Sînt orbit de șiragul ei de aranjamente de divorț cu șase, șapte cifre. Bărbatul a rîs pe-nfundate. Ar trebui s-o tratezi foarte bine pe fătuca asta, Tripp. Nu-ți poți permite să te lupți cu Candace Flynn pentru sora eil

Shay a zîmbit slab. Evocarea succesorilor

surorii ei produsese o schimbare spre simpatie în atitudinea lui Bill, dar și o răceală evidentă din partea lui Adam. El a grăbit-o afară din biroul unchiului, fără alte cuvinte.

– Așteaptă-mă aici, în sala de recepție, pînă termin cu clientul meu, i-a ordonat și Shay l-a așteptat mîhnită de atitudinea lui glacială. Nu-i erau pe plac succesele lui Candy în fața lui Bunny. Voia să o protejeze pe colega lui – care-i fusese mai mult decît colegă. Poate că ținea la această Bunny mai mult decît voia să admită. Gîndul ăsta a deprimat-o pe Shay mai tare decît voia ea să admită. E destul de rău să fii măritată, dar ca soțul tău să tînjească după altă femeie...

Îl se pusese un nod în gît. Începea de pe acum durerea pe care-o aducea după sine căsătoria.

– Gata, plecăm, iubito? Adam a venit după ea numai zîmbet. A ajutat-o să-și pună haina și a mîngîiat-o ușor pe ceafă. Sper că nu te-ai plictisit prea tare așteptînd. Nu am crezut să o să dureze așa mult.

Shay l-a privit cu îndoiala cu care ar fi privit la o specie necunoscută. Se pregătise pentru rezerva pe care i-o arătase la despărțire și chiar își programase o indiferență rece față de el.

Atitudinea lui neașteptat de prietenoasă a dezarmat-o. Habar n-avea cum trebuia să răspundă la această etalare de afecțiune.

— Întîi mîrgem să cumpărăm niște inele pentru tine. Adam i-a luat mîna și i-a pus-o pe brațul lui, conducînd-o afară din clădire. Întîi o verighetă și, de asemenea, un inel de logodnă. El i-a zîmbit și ea s- a simțit de parcă ar fi înghițit o băutură tare. Asta cu toate că logodna noastră de-o noapte a fost una dintre cele mai scurte cu putință.

În magazinul elegant cu bijuterii unde a dus-o Adam nu se vedea nici o etichetă cu prețul. Ideea era clară, dacă întrebi înseamnă că nu ți-l poți permite. Adam nu a întrebat. Pur și simplu a aies un inel strălucitor cu diamante și safire și o verighetă groasă de aur și cînd a văzut că-i plac, i le-a pus pe deget.

Inelele de pe degetul ei au subliniat aura de irealitate care a marcat tot restul zilei. Adam a împins-o din magazin în magazin, a îmbrăcat-o

pe deasupra și pe dedesubt și a ajutat-o să-și aleagă o garderobă completă de gravidă cu experiența și răbdarea unui cumpărător încercat. A purtat fără să se plîngă pachetul din ce în ce mai mare și a cerut să-i fie trimise direct acasă celelalte cumpărături. Shay se simțea copleșită de generozitatea lui. Nimeni n-o alintase așa niciodată.

Le era foame și, pe la ora șapte, s-au decis să mănînce în oraș la un restaurant chinezesc înainte de a se întorace în Potomac.

– Am aranjat cu o companie de transport să mute mobila de la tine la noi acasă. O să vină pe la sfîrșitul săptămînii, i-a spus Adam la aperitivul alcătuit din creveți, spanac, ouă și chifle. Poți începe să-ți aranjezi atelierul de săptămîna viitoare.

Oferta i-a tăiat răsufllarea.

– Nu știu cum să-ți mulțumesc, Adam. L-a privit lung, cu nedumerire. El n-avea motiv să facă toate astea pentru ea, insista o voce minusculă în capul ei. Se însurase cu ea dintr-un simț al datoriei, dar simpla datorie nu includea s-o acopere cu cadouri, să-i permită să schimbe casa, s-o alinte.

– Eu știu cum, a zîmbit malițios, Adam. Știi și

tu, iubito?

Obrajii i s-au îmbujorat și a potopit-o un fel de fierbințeală.

Ieri, aluzia lui destul de limpede ar fi panicat-o, astăzi însă, s-a simțit mai degrabă ațîțată. Adam și-a întins picioarele lungi pe sub masă înspre gleznele ei... i-a amintit astfel de acea noapte când ea îl sedusese

Deși au discutat detașat tot felul de subiecte neutre și în timpul cinei și pe drumul spre casă, erau amîndoi pradă unei tensiuni sexuale aparte.

– Să lăsăm pachetele în mașină, a zis Adam răgușit când a parcat mașina în garaj. O să le iau eu mai târziu.

Shay a fost de acord și s-a străduit să respire cît se poate de normal. O durea corpul în continuare de dorința de a fi iar cu el. Când a ieșit din mașină s-a frecat cu sînii de el. Accidental? Sau deliberat? Shay nu era nici ea prea lămurită. Adam a luat-o în brațe și a purtat-o sus pe scări.

Atunci a început să sune telefonul. Shay și-a îngropat fața în scobitura gîtului lui și a gemut înăbușit. Îl voia atît de tare că i-ar fi plăcut să tragă telefonul din priză. Ce era cu ea? Măritată

de două zile și tînjea după soțul ei ca drogatul după praful alb.

– Deși n-am poftă, cred că trebuie să răspund la telefon, a zis nemulțumit Adam și a pus-o jos fără nici o plăcere. Du-te sus și dezbracă-te, să mă aștepți în pat, iubito.

Shay a preferat să hrănească animalele. Imaginea ei, goală, întinsă în pat în așteptarea lui Adam o neliniștea și n-avea chef s-o mai analizeze. Bruno și pisicile au înfulecat hămesiți, gustînd fiecare mîncarea celuilalt.

Adam încă nu-și făcuse apariția. Shay a ridicat telefonul din bucătărie. Linia era liberă și s-a mirat. Să aibă Adam două linii telefonice, cum avea Candy sau terminase convorbirea? S-a decis să afle.

Ușa de la biroul lui era bine închisă, dar Shay tot a putut să-i audă vocea cam înăbușită. Două linii, deci. S-a întors în bucătărie și s-a plimbat cîteva minute, apoi a sunat-o pe sora ei.

– Candy?

– Shay! Sînt așa de bucuroasă că m-ai sunat! De două zile încerc să te găsesc. Unde-ai fost?

– Să mă mărit. Azi m-am mutat parțial la Adam acasă. Ochii lui Shay au alunecat pe ine-

lele de pe mîna stîngă.

– Oh. A urmat o pauză lungă. Shay, nu știu ce să spun. Nici Shay nu știa. Îmi pare rău că idiotul de David a dat în vileag toată povestea, a spus în sfîrșit Candy. A fost un fel șocant pentru Adam de a afla că o să fie tată.

– Mie-mi spui? a mormăit Shay.

– Scumpo, știu ce simți tu în privința căsătoriei. Dumnezeu știe că eu simt la fel, dar în cazul ăsta al tău cred că e mai bine așa, i-a spus Candy ca încurajare. Nu e deloc practic să ai un copil ilegal și nu e cinstit față de copil. Și nici n-o să dureze mult, Shay. Tu știi c-o să te scot din necazul ăsta cu un aranjament convenabil de îndată ce-o să se nască bebelușul.

– Da, Candy, știu. Părea că inima i s-a schimbat în plumb. N-avea ce spune. Adam și Candy au decis ce era de făcut. El manipulasese căsătoria, Candy va avea de făcut divorțul. Shay avea senzația că e o minge de ping-pong aruncată de ei doi. Cum reușise să piardă controlul asupra propriei vieți? Și-a luat deprimată „la revedere” de la sora ei.

– Vă pregătiți de pe-acum strategia de luptă?

Shay a tresărit auzindu-l pe Adam, Stătea în ușa bucătăriei cu o mască disprețuitoare pe

față.

– Ce vrei să spui?

– Am ridicat receptorul de pe cealaltă linie pentru că voiam să sun în oraș și v-am auzit pe sora ta și pe tine discutînd despre „un aranjament convenabil ca să te scoată din necazul ăsta”. Am terminat citatul.

Lui Shay i s-a uscat gura.

– Adam, eu am...

– Așa n-o să meargă, Shay. Adam a înaintat spre ea cu ochii gri, amenințatori. Sora ta n-o să mă jupoaie și pe mine cum a făcut-o cu Jack Morrison. S-a postat în fața ei. Apropo, la telefon era Morrison. A vrut să-mi comunice că-și retrace afacerile de la firma *Wickwire, Prescott and Sinclair*. E atît de furios de felul în care l-a reprezentat Bunny Warrington la procesul de divorț încît intenționează să rupă complet legăturile lui cu firma.

– Asta nu-i drept. El nu trebuia să se aștepte ca o firmă-corporație cum e a ta să se ocupe de divorțuri. Nu e specialitatea voastră, s-a grăbit Shay să explice. Ar fi putut s-o angajeze el pe Candy sau pe cineva de același fel. Candy spune...

– Candy spune, a maimuțărit-o Adam. La cît

se urcă exact „Aranjamentul” pe care-l intenționează cînd te scoate din „necaz”?

Shay s-a simțit invadată de un val de simpatie protectoare. Bietul Adam! Deloc nu i-ar conveni să devină unul dintre trîmbițatele triumfuri ale lui Candy! El nu merita o asemenea umilință.

A încercat să-l liniștească.

– N-o să-i permit lui Candy să ceară o sumă gigantică, îți promit eu, Adam. Și-a ridicat, serioasă, ochii albaștri spre el. Tu poți hotărî singur ce înseamnă o sumă decentă pentru alocația copilului și eu n-o să vreau un cent mai mult.

Adâm a mormăit o înjurătură și a ieșit furios din bucătărie.

Era un final indecis pentru o zi atît de tensionată și Shay s-a dus în dormitor neliniștită. Dorința intensă de mai devreme murise. Acum se simțea dărîmată și căuta doar intrarea în somn. Cînd a intrat în dormitorul imens, Adam era deja în patul dublu. Nici nu s-a mișcat, nici nu i-a vorbit, deși era clar că nu adormise. S-a întrebat dacă mai era cazul să împartă cu el acel pat, acea cameră. Părinții ei nu fuseseră capabili să împartă nici măcar același acoperiș. După

Micile urmări

certurile lor formidabile, unul din ei ieșea inevitabil din casă ca să-și petreacă noaptea sau zilele următoare în altă parte.

S-a dus ușurel în baia mare, somptuoasă, cu faianță albastră, bej și roz. S-a spălat, și-a pus cămașa de noapte și s-a întors în dormitorul întunecat. S-a gândit că ar fi cuminte să folosească unul din dormitoarele de rezervă.

Veioza de pe noptieră s-a aprins când ea ajunsese la ușă.

– Unde te duci? a întrebat-o aspru Adam sprijinit într-un cot.

– Eu... eu m-am gândit să folosesc una din celelalte camere, s-a bâlbâit Shay. Își pironise ochii pe umerii musculoși și pe părul des și aspru de pe pieptul lui.

– Țsta e dormitorul nostru, Shay. O să dormi aici.

Ea a aprobat mușcându-și nervoasă buzele. Adam a privit-o îndreptându-se spre partea neocupată a patului.

– Porți cămașa ta cea veche, a remarcat când ea s-a băgat sub cuvertură. Ce s-a întâmplat cu cele noi, cumpărate astăzi?

Insistase să-i cumpere șapte cămăși de noapte, foarte feminine, de mătase, în culori

pastelate.

– Sînt încă în mașină, a șoptit Shay. A simțit c-o podidesc lacrimile. Se distraseră atît de bine făcînd cumpărături împreună și firul de pasiune țesut întreaga seară fusese atît de promițător! Aveam de gînd să aducem pachetele mai tîrziu, a adăugat ea înăbușindu-și un hohot de plîns.

– Shay? Adam s-a aplecat deasupra ei. Plîngi?

S-a mirat și ea ca și el. Da, plîngea. Lacrimile îi șiroiau pe față și umerii i se scuturau de hohote înăbușite.

– Nu plînge. Adam a atins-o ușor pe braț, întrebător și nesigur parcă pe el.

Shay și-a înfundat fața în pernă, incapabilă să-și oprească lacrimile.

– Shay, fetișo, te rog, nu mai plînge. Adam și-a lăsat rezerva distantă deoparte și a luat-o în brațe. O să te îmbolnăvești în felul ăsta.

Shay a rămas rigidă în brațele lui, iar Adam a masat-o ușor pe mușchii încordați.

– Iubito, te rog, nu plînge, a liniștit-o el încet.

Shay a început să-și revină sub căldura magică a mîinilor lui.

– N-am vrut să se termine în felul ăsta ziua de azi, Adam. Și- a ridicat ochii umezi de lacrimi

Micile urmări

spre el.

– Nici eu, a mormăit el și a început s-o sărute blînd. I-a ridicat încet poalele cămășii. Uite-așa am vrut să se termine.

Shay a oftat cînd i-a scos cămașa și a lăsat-o ușor pe spate în pat. Și-a încolăcit brațele pe după gîtul lui, l-a tras deasupra ei. S-a simțit ușurată. Adam n-o ura, o voia și mai departe.

L-a strigat ușor pe nume, el a sărutat-o și și-a plimbat posesiv mîinile pe abdomenul în care se afla copilul lor.

– Ești a mea, Shay, i-a șoptit sălbatic. Ești soția mea și porți copilul meu. Îmi aparții complet.

– Da, Adam, a răsuflet ea și s-a arcuit înspre el. Și el era al ei, soțul ei și tatăl copilului ei. Îi aparținea exclusiv și complet. N-a îndrăznit să-i și spună asta. Posesivitatea ei l-ar putea face să se simtă vinovat. În revista *Cosmopolitan* scria că un bărbat nu trebuie învinovățit niciodată...

– Shay, ai fost fantastică, i-a spus Adam mult mai tîrziu cu un oftat ținînd-o strîns în brațe. Ești cea mai pasionată și mai primitoare, cea mai abandonată...

– Adam, i-a pus degetele pe buze ca să tacă.

Barbara Boswell

El i-a sărutat vîrfurile degetelor și a rîs.

– Am uitat să spun și... sfioasă? A sărutat-o lung. A fost atît de bine în noaptea asta, iubito. Atît de bine.

– Da, a șoptit ea strîngîndu-se în el. Atît de bine.

Adam încă mai dormea profund cînd Shay s-a sculat resemnată din pat dimineța la ora șase. Afară era întuneric și în casă se făcuse frig. A făcut un duș fierbinte rapid și s-a îmbrăcat în pantalonii noi de lînă verde, un pulover mov cu cîteva numere mai mare și cu pantofii fără toc. A lăsat pe măsuta de machiaj inelul cu diamante, dar a păstrat în deget verigheta de aur. Se întreba numai dacă elevii ei aveau s-o observe. Paul Deroy o s-o vadă precis.

Bruno și pisoii și-au mîncat porțiile și au mai cerut și din a ei o parte bunicică. Aveau poftă de joacă, dar Shay s-a minunat de energia lor matinală care ei îi lipsea.

Era oribil că trebuia să se trezească atît de

Micile urmări

devreme din cauza drumului lung pînă la școală, mai ales într-o dimineață rece și întunecată de decembrie. Au trecut zece minute bune pînă cînd a reușit să pornească Buick-ul parcat lîngă casă.

– Vreau să vă anunț ceva, a spus ea în prima clasă. M-am măritat. A ridicat mîna arătînd verigheta.

– Cum vă numiți acum, Miss Flynn? a întrebat una din fete.

– Doamna Wickwire. Era prima oară cînd își pronunța astfel numele și o emoție ciudată a copleșit-o. Shay Kathleen Wickwire.

La sfîrșitul zilei, ultima ei clasă și-a arătat oprobiul. Elevilor nu le plăcea noul ei nume. Nici unul dintre ei nu reușea să-l pronunțe corect și, după ce a auzit tot felul de variante, Shay le-a propus să o cheme tot Miss Flynn. O sugestie pentru viitor? s-a întrebat ea.

La plecare, fulgii răzleți de la sosire se transformaseră în ninsoare deasă, dar, cum nu era prevăzută nici o furtună de zăpadă în regiunea lor, Shay a decis să țină și ora de artă de la club.

– Și cum e bătrînul dumneavoastră, Miss Flynn? a întrebat Gerald privind curios la

verigheta ei.

– El e noul ei bărbat, l-a corectat Anthony. Noul ei bărbat preferat.

Elevii au râs.

– O să-l întâlnim? a întrebat emoționată Tiana. Vine cu noi la colinde?

– Nu știu, Tiana. Shay nu reușea să și-l imagineze pe Adam în grupul acesta. E foarte ocupat. Dar o să-l întreb.

– Arată bine? a întrebat-o Darlene chicotind. Shay a râs.

– E un bărbat foarte bine.

Au râs mult și a trecut o vreme pînă s-au liniștit. Curînd au devenit preocupați de colajele lor de vacanță.

Cînd Paul Deroy a intrat în clasa de artă tîrziu, după-amiază, cu obișnuitele lui drăgălășenii față de elevi, Shay i-a observat tensiunea ascunsă sub zîmbet.

– Am auzit vestea, i-a spus Paul numai ei după ce distribuisese prăjiturile și glume copiilor. Despre tine și noul tău soț.

Shay l-a aprobat tăcută. Soțul inventat cu ani în urmă avea prea puțin de-a face cu cel în carne și oase pe care-l avea acum.

– Am venit dimineață la biroul tău să-ți spun,

dar erai plecat. Îmi pare rău că ai aflat mai întâi din bîrfa şcolii, Paul.

El a ridicat din umeri.

– N-a fost cu totul neaşteptat. Ai mai făcut aluzii că s-ar putea să te întorci la el... Vocea lui s-a stins. Shay, te superi dacă te întreb ceva personal? Ea a dat din cap că nu. Eşti însărcinată? De-asta v-aţi împăcat brusc?

Shay s-a foit neliniştită. Nu-i plăcea să mintă.

– O să cer în curînd concediu de maternitate. Asta, cel puţin, era adevărat. Aş vrea să pot lucra pînă în mai. Copilul o să se nască la sfîrşitul lui mai.

A urmat o tăcere prelungită. Amîndoi priveau joaca elevilor fără s-o vadă.

Un muşchi tremura pe maxilarul lui Paul, dar vocea i-a rămas calmă, egală.

– Vreau să afli doar că rămîn întotdeauna prietenul tău, Shay. Şi al copilaşului tău.

– Îmi pare bine, Paul, a spus ea încet.

– Ei, a început să ningă tare! a strigat Gerald arătînd încîntat spre fereastră. Cerul era întunecat şi fulgii cădeau grei şi deşi. Credeţi că mîine nu mai facem şcoală?

– Da, nu arată ca ninsoarea uşoară prevăzută de Serviciul Naţional de Meteorologie,

Barbara Boswell

a remarcat Shay.

– Am sunat la Meteorologie după cursuri, a spus Chandra. Au prognozat o furtună mare, cu 15-20 cm de zăpadă.

– Chandra, de ce n-ai spus asta pînă acum? a oftat Shay. 15-20 de cm? Și ea trebuia să conducă o cale lungă pînă la Potomac.

– Uitasem, a dat Chandra din umeri.

– Oh, și eu am uitat ceva... și-a tras Paul o palmă peste frunte. Secretara soțului tău a telefonat la școală și ți-a transmis un mesaj de la el. Vrea să rămîi în apartamentul tău din oraș în noaptea asta și să nu riști să conduci pînă la Potomac.

– Nu mi-e frică de un pic de zăpadă, a rîs Shay. Îi pierise frica de acum cîteva secunde în fața unei asemenea alternative. Îi era ciudat de neplăcut gîndul apartamentului ei singuratic. Voia să-l vadă pe Adam în noaptea asta, a recunoscut cu un zîmbet visător. Dorea să cineze cu el, să petreacă seara cu el și să stea în brațele lui, să facă dragoste în patul imens.

– Sînt condiții proaste pe drum, Shay, i-a spus Paul încruntat. Cei de la drumuri n-au avut timp să pună plugurile împotriva zăpezii în funcțiune.

Micile urmări

– Să trimitem copiii acasă acum, a zis Shay fără să dea atenție cuvintelor prudente ale lui Paul. Avea cauciucuri rezistente la zăpadă și Buick-ul ei vechi era o mașină grea. Voia acasă și va merge! Acasă la Adam.

Lece

Paul avusese dreptate în privința stării drumurilor, a admis Shay mohorîtă conducînd Buick-ul pe o porțiune periculoasă a șoselei de centură. Multe mașini abandonate pe marginea drumului, șoferii renunțînd să ruleze prin viscol. În fața ei o mașină patina dintr-o parte în alta și Shay de-abia a evitat s-o ciocnească. Era fericită acum pentru că învățase să șofeze în Michigan și avea practică la mersul pe zăpadă. Locuitorii Washingtonului păreau niște novici neajutorați.

Micile urmări

Nicăieri nu se vedea vreun sem al plugurilor de curățirea zăpezii, radioul emitea continuu semnale de avertisment în privința pericolului de a șofa. Conducusul se arăta cu adevărat periculos. Vizibilitatea era limitată drastic de fulgii deși și mașina patina de cum mărea viteza peste zece mile pe oră.

I-a luat mai bine de patru ore drumul acela de patruzeci și cinci minute. Luminile casei lui Adam au strălucit îmbietor când Shay a condus Buick-ul pe aleea circulară cotropită de zăpadă. Inima a început să-i bată tare cu anticipație. Tensiunea și oboseala acumulate pe drumul greu au început să scadă. A apăsas pe sonerie și și-a pus în minte să-i ceară lui Adam o cheie. O să fie atât de uimit s-o vadă.

Adam a privit-o uluit ca pe o fantomă

– Shay! Niciodată nu l mai văzuse atât de buimăcit.

– Pot să intru? I-a zîmbit ștergîndu-și fulgii de pe gene.

– Dar ce să faci afară? Adam a tras-o înăuntru, apoi a trîntit ușa. Ai condus atîta cale pe vremea asta?

Ea a încuviințat zîmbitoare. Arăta bine cu

pantalonii lui bej și puloverul crem. Voia să se arunce în brațele lui.

– Nu mi-ai primit mesajul? a întrebat-o el șocat. I-am spus lui Peggy să sune la școală...

– Știu, l-a întrerupt ea și l-a privit înduioșată. Dar am vrut să...

– Adam, cine e la ușă? Vreun automobilist eșuat?

Shay a rămas cu gura căscată. Se-auzea o voce feminină seducătoare. În hol și-a făcut apariția o blondă cu ochi albaștri, bine îmbrăcată.

– Ei bine, blonda a privit-o pe Shay încă plină de zăpadă, Asta cine e? Amuzamentul ei suna fals și Shay s-a strîmbat.

– Shay, ea e Bunny Warrington, a spus repede Adam. Îi cam lipsea obișnuita lui siguranță de sine. Bunny, ți-o prezint pe soția mea, Shay.

Shay s-a simțit ca izbită în moalele capului. Bunny Warrington. Abia acum înțelegea. Mesajul lui Adam ca ea să rămână peste noapte în vechiul apartament n-avusese nici o legătură cu grija pentru ea.

Voise să scape de ea ca să-și întâlnească

Micile urmări

prietena! Sigur că avea să-i dea lui Bunny o groază de explicații! Shay s-a blestemat pentru prostia ei și l-a blestemat în gând și pe Adam.

– Adam mi-a spus că rămii în oraș în noaptea asta, a zis Bunny. Ea părea singura în stare să vorbească. Ce te-a făcut să te aventurezi pînă aici?

Shay a privit-o lung. Femeia era frumoasă, avea un aer sofisticat, rafinat pe care ea n-o să-l aibă niciodată. S-a simțit invadată de o furie sălbatică, primitivă, care a înlocuit durerea.

A încercat-o o dorință irezistibilă de a o zgîria pînă la sînge pe Bunny pe fața ca de porțelan și de a-i face și lui Adam la fel.

Cum a îndrăznit? A început să tremure vîolent, în loc de sînge parcă-i curgea adrenalină. Se luptase mai bine de patru ore cu drumul infernal pentru a-l găsi pe Adam cuibărit liniștit cu vechea lui dragoste.

– Shay, lasă-mă să-ți scot haina. E udă și tremuri toată. Adam a început să-i descheie haina, dar degetele îi tremurau. Era vizibil nervos, a constatat cu maliție Shay. Și-o fi închipuit că se va da în spectacol și-o să-i facă o scenă teribilă în fața lui Bunny? Ideea era

tentantă!

Acesta era momentul ei de adevăr. Acum putea să dovedească față de ea însăși că nu moștenise nestăpînirea furioasă, incontrollabilă care le ruinase viața părinților ei. Era o scenă prea familiară pentru ea. Copil fiind, adesea se ascundea pe după vreo mobilă în vreme ce părinții se băteau în legătură cu ultima ispravă a tatălui ei. Țipete, înjurături, amenințări zburau din ambele părți, la fel palme și pumni. Orice obiect aflat prin apropiere era folosit pentru aruncat... I-a fost necesară întreaga voință pentru a nu-i trage un pumn în nas lui Adam cînd el i-a scos, grijuliu, haina și mănușile. Acum înțelegea furia părinților ei, dar nu era obligatoriu să le imite comportamentul. S-a îndepărtat de Adam, mîndră de ea însăși. O făcuse! Spărsese cercul distructiv al violenței, propriu familiei ei. Copilul ei nu va trebui să îndure niciodată teroarea emoțiilor necontrolate ale celor mari.

– Iubito, ți-ai luat un mare risc să conduci pe furtuna asta. Adam a îngenuncheat în fața ei să-i scoată pantofii uzi leoarcă. Drumurile sînt periculoase și puteai avea un accident groaznic.

Dacă Shay ar fi fost mama ei, l-ar fi pocnit în

dinți! În loc de asta, i-a suportat îngrijirile.

– M-am întors ca să hrănesc pisicile. Era cusut cu ață albă! N-o să admită în veci adevărul prostesc că alergase acasă pentru Adam. Nebună era, dar idioată nu! Unde sînt pisicii? a adăugat. De obicei ei apăreau de cum îi auzeau vocea, dar acum nu era nici urmă de ei sau de Bruno.

– Oh, pisicile alea îngrozitoare? s-a cutremurat Bunny. Adam le-a scos afară.

Shay a simțit că-i stă inima în loc.

– Poftim?

– Nu afară, a corectat-o repede Adam. Le-am pus în garaj. Bunny se sperie de pisici și ele nu-i dădeau pace, așa că...

– Mi-ai dat afară pisicile pe viscol? Îi era foarte greu să-și mențină controlul. Spiritul mamei ei o împingea să apuce candelabrul mare de aramă ce zăcea într-un colț.

– Shay, garajul e încălzit, ce Dumnezeu! Pisicile stau bine acolo. Adam a venit după ea prin bucătărie la ușa care dădea spre garajul uriaș. Ușa era încuiată.

– Dă-mi cheile! Tonul lui Shay era poruncitor. Adam a descuiat rapid ușa și ea a împins-o

larg. I-a găsit pe cei trei pisoi strînși unul în altul pe mica treaptă din fața ușii.

Și-a reprimat pofta teribilă de a izbucni în lacrimi. Nu conta că garajul era încălzit și pisicuțele nu erau în nici un pericol din cauza furtunii. Înlăturarea lor, darea deoparte, subliniau propria ei poziție: era pe dinafară, privind înăuntru, deloc binevenită și înlocuită în casa lui Adam. Și în viața lui?

S-a aplecat să-l ia pe Sinclair în vreme ce Smoky și Spats năvăleau în casă miorlăind bucuroși.

– Vezi? Erau foarte bine, a observat Bunny bosumflată. Venise și ea după ei pînă în bucătărie.

– Bruno unde e? a întrebat Shay rece aruncîndu-i lui Bunny cea mai bună privire de sus stil Candy. Ți-e frică și de cîini?

– El se așezase cu totul pe mine, s-a plîns Bunny. Adam l-a dus înapoi, în cotețul lui – unde îi e locul, a adăugat răutăcios.

– Mi-ar plăcea să te bag pe tine într-o vizuină de iepure, unde e locul tău, a bombănit Shay numai pentru ea. A pus jos pisicuța și s-a dus spre ușile duble de sticlă dinspre terasa de

piatră.

– Shay, cotețul e bine construit. Bruno a petrecut acolo toate iernile fără să se îmbolnăvească. Adam a scos o exclamație de supărare când Shay a tras zăvorul și a ieșit. Shay, vino înapoi! Ești dezbrăcată. La dracu', Shay, n-ai nici pantofi în picioare!

– Oho, ce impulsivă e! Bunny părea încântată.

Din cauza mîniei, Shay nu simțea nici frigul. Nu s-ar fi mirat dacă zăpada, s-ar fi topit sub picioarele ei; era numai în ciorapi. Bruno a început să dea din coadă la apropierea ei.

– Shay! Și ea și Bruno s-au întors văzîndu-l pe Adam apropiindu-se. Nici el n-avea haină și Shay a zîmbit satisfăcută. Mersul lui prin zăpadă îi compromisese în mod cert pantofii de două sute de dolari.

– Shay, îmi închipui cum ți se par ție toate astea, dar lasă-mă să-ți explic. Ea nu l-a băgat în seamă întorcîndu-se în casă cu Bruno în fața lor. Ascultă-mă! Bunny a oprit în trecere, după serviciu, să-și ceară scuze pentru rezultatul îngrozitor al pledoariei ei în cazul Morrison. Știe că Jack ne-a părăsit din cauza ei și era un client

important...

Shay a tăcut. Învățase un lucru despre avocați. Nimeni nu găsea mai repede ca ei explicații când erau strînși cu ușa. Candy era în stare să-și pledeze cauza în orice încurcătură. Adam la fel.

– Shay, Bunny a fost teribil de deprimată. Vezi, unchiul meu i-a spus în după-amiaza asta că și-a ratat orice șansă de a deveni parteneră la firmă. El și Jack Sinclair sînt negri de supărare pentru cazul Morrison. Efectiv i-au spus că niciodată n-o să avanseze peste stadiul de asociat secundar și că, practic, cariera ei la firmă s-a terminat. Așa că trebuie să aleagă să se mute la altă firmă sau să stagneze.

– Și a venit să-ți plîngă pe umăr, știind c-o să găsească o ureche compătimitoare, a zis Shay calmă. Ai asigurat-o că o să treci peste unchiul tău cel rău?

– Asta nu pot face, Shay, și Bunny o știe. Cum Maria nu mai e aici, ea s-a oferit să-mi prepare cina. Eu nu sînt un bun bucătar și...

– Asta chiar că e o poantă drăguță, Adam! Shay i-a aruncat un zîmbet malițios. Asta e partea cu bărbățelul-cel-neajutorat-în-bucătărie.

Nici povestea cu cariera minunată a lui Bunny nu e rea! Ești un stîlp solid al profesiei tale!

Au intrat în casă și cînd Shay a dat să iasă din sufragerie, Adam a prins-o de braț.

– Shay, crezi că mint? E numai adevărul!

– Ia-ți mîinile de pe mine, altfel nu mai răspund de actele mele! a scrișnit Shay printre dinți. N-am chef să-ți aud explicațiile aiuristice. Nu-i mai putea suporta minciunile. Chiar că el avea un tupeu nemaipomenit!

S-a dus mîndră sus. Începea să reacționeze la frig și la efortul de a-și ține în frîu mînia. Îi clănțăneau dinții și tremura fără oprire. Și-a scos hainele ude și a intrat sub dușul fierbinte. Totul fusese perfect, surprinzător, neașteptat. Shay a lăsat apa să curgă peste ea în vreme ce lacrimile îi alunecau tăcut pe obraji.

O șocase înșelătoria lui Adam. Nici nu-i trecuse prin minte că putea intenționa să-și petreacă noaptea cu altă femeie. Ce proastă, stupidă, naivă fusese! Mesajul lui ar fi trebuit să fie descifrabil de la bun început – în special pentru ea. De cîte ori auzise minciunile sfruntate ale lui taică-său? Niciodată nu se lăsase prostită de ele. Case îi spunea că ei trei erau „specialiști

Barbara Boswell

în demascarea minciunilor" tocmai pentru că fuseseră crescuți în minciuni. Măcar să-și fi dat seama la timp! Atunci petrecea o seară liniștită în apartamentul ei și evita șofatul prin viscol, dar și cea mai umilitoare scenă din viața ei.

Shay a observat uimită că toate hainele ei noi fuseseră atârinate în dulapul imens, pantofii noi se aflau pe raftul pantofilor și lenjeria era aranjată grijuliu în sertare. Făcuse Adam toate astea? El avea un adevărat cult pentru ordine.

A lăsat deoparte ceea ce era nou și a ales o cămașă de noapte galben-canar – un dar de la Candy, însoțit de oftatul exasperat „M-ai îmbolnăvit de-atîta violet!”, apoi papucii vechi, pufoși și capotul obișnuit, violet. Nu-i era gîndul la mîncare, dar zgomotele din stomac au avertizat-o că era total flămîndă. Sarcina era o forță extraordinară, s-a gîndit lipăind pe coridor. Obosită, înfrigurată, trebuia să se ducă la bucătărie totuși. S-a îngrozit la ideea unei noi întîlniri cu Adam și Bunny, dar ei nu se vedeau pe nicăieri.

Animalele au fost încîntate s-o înconjoare și Shay le-a dat mîncare și le-a vorbit făcîndu-și o

Micile urmări

supă de roșii și pîine prăjită cu brînză. S-a strîmbat la farfuriile murdare, oalele și cratițele rămase nespălate. Se vede treaba că dorința lui Bunny de a-i prepara cina bietului, neajutoratului Adam nu se extinsese și la curățenia de după masă. Shay s-a încuntat și și-a pus propriile farfuri în mașina de spălat vase. N-avea de gînd să curețe după ei.

Și-a dat, în cele din urmă, seama că rămăsese singură în casă. Cînd Bruno și pisicile au alergat la parter, răsturnînd o plantă și o lampă, a devenit curioasă. A cercetat rapid casa. Bunny și Adam plecaseră!

Cu o enormă ușurare, s-a strecurat în căldura învăluitoare a plăpumii. Ar fi fost mai mult decît oribil să petreacă toți trei noaptea sub același acoperiș. Nu avea gradul ăla de sofisticare și toleranță pentru a suporta o asemenea situație!

Lătratul lui Bruno a trezit-o din somnul adînc. Sunetul pașilor pe scări a catapultat-o într-o pîndă instantanee. Hoții? Asta mai lipsea în cea mai rea zi din viața ei!

Ușa de la dormitor s-a deschis și o siluetă întunecată s-a strecurat înăuntru. Shay s-a decis

să se prefacă adormită, cel mai bun comportament conform unui raport al poliției pe care-l citise recent. S-a aprins lumina din dulapul deschis al lui Adam și Shay privi peste marginea cuverturii. Era Adam.

Văzîndu-l, furia a cuprins-o din nou. A coborît din pat și s-a îndreptat tăcută spre ușă.

– Shay, unde te duci? Ea a mormăit o înjurătură. Cum de-o auzise? Mersese ca o pisică.

– Mă duc în altă cameră. N-o foloseam pe asta dacă știam că te-ntorci.

Adam a oftat.

– Am dus-o pe Bunny acasă, Shay. Era normal să mă întorc.

– De ce? Era supărată pe ea însăși de întrebare. Nu-i păsa ce face el.

– N-o puteam lăsa pe Bunny să stea aici și nici eu n-am vrut să rămîn la ea. Asta-ți răspunde la întrebare? Neprimind răspuns, a continuat. Nu s-a întîmplat nimic între mine și Bunny astă-seară, Shay. Absolut nimic.

– Păcat. Mi s-a stricat cronometrul. Rîndul viitor o să vă las cîteva ore în plus.

– La naiba, Shay! Lasă-mă să-ți explic. N-am

invitat-o eu pe Bunny. A venit ea, pur și simplu. Era deprimată pînă la isterie. Simțea nevoia unui prieten.

– Ca noi toți, a murmurat Shay.

Adam și-a îndoit degetele. Ei i s-a părut că i-ar fi plăcut s-o strîngă de gît. Dar, de! Convenționalul, civilizatul Adam n-ar fi recurs niciodată la asemenea practici primitive.

Autocontrolul lui i-a sporit mînia.

– Dă-te la o parte, Adam. Eu plec din camera asta!

– Shay, vreau să mă ascuți. Adam s-a sprijinit de ușă, blocîndu-i ieșirea. Bunny și cu mine am vorbit despre viitorul ei limitat la firmă. I-am sugerat alte firme pe care le-ar putea contacta. A fost o zi prea grea pentru Bunny. Cariera ei e totul pentru ea. Eram amîndoi flămînzi și Bunny s-a oferit să gătească cina. Am stat toată seara vorbind și așteptînd să se potolească furtuna ca ea să poată pleca.

– Sînt obișnuită cu povești mai bune ca asta, Adam. Tatăl meu era irlandez și moștenise de la galezi darul de povestitor.

– Dar eu nu sînt tatăl tău și nu sînt mincinos. Shay a ridicat din umeri.

– Oricum, nu contează. Nu-mi pasă ce faci sau cu cine o faci.

– Nu-ți pasă! a explodat Adam. Ți-am văzut expresia când a apărut Bunny. O lumină a lucit în ochii lui gri, furioși. N-ai încercat să te întrebi de ce ești așa de geloasă, Shay? Ești! Ești bolnavă de gelozie!

– Ba nu sînt! a strigat Shay înnebunită de fața lui de cunoscător. Dar sînt îngrijorată de viitorul copilului meu. În minutul în care prețioasa ta Bunny a pus piciorul în casa asta, tu mi-ai alungat pisicile și cîinele, la cererea ei. Prevăd același tratament și pentru copilul meu. A răsuflat adînc. Te previn, Adam. Eu... eu n-o să-mi las copilul singur cu tine. Nu pot avea încredere în tine. Ai invita-o pe dulcea ta Bunny și ai trimite copilul în beci – sau mai rău.

Adam a pălit.

– E teribil să spui așa ceva. N-am bănuț că poți fi o cățea cu limba atît de ascuțită.

– Și tu ești un mincinos și un afemeiat. Și-a ridicat mîndră bărbia. O să plece acum, înainte de a ajunge la certuri ca părinții ei. Noapte bună, Adam.

– Noaptea asta dormi aici, Shay. Cu mine.

Toată noaptea, fiecare noapte.

Adam a ridicat-o cu ușurință în brațe și a dus-o la pat. Ca o jucărie cu baterii, declanșată la atingerea lui, Shay a început să-l bată cu pumnii în piept și să dea fără folos din picioare ca o foarfecă.

– Ești o bestie egoistă, insensibilă! Nu-ți închipui că mă culc cu tine după cele întâmplate!

– Nimic nu s-a întâmplat azi-noapte, Shay. Nu s-a schimbat nimic față de noaptea trecută. Ești soția mea și vreau să fac dragoste cu tine.

– Nu! Nu mai suport să mă atingi! Te detest! Shay a continuat să se lupte cu el pînă cînd Adam i-a luat mîinile și a imobilizat-o punîndu-i-le deasupra capului.

– Shay, amintește-ți de noaptea trecută. A sărutat-o ușor pe pleoape, obraji, gît. A fost minunat, iubit! M-ai făcut atît de fericit. Dimineață, cînd m-am trezit, te-am vrut din nou, dar plecaseși. Mi-am petrecut toată ziua visîndu-te, dorindu-te.

– Oh, cum îndrăznești! Mă crezi complet înapoiată încercînd să-mi spui asta! Shay s-a zvîrcolit sălbatic în strînsoarea lui. Tu mi-ai spus să stau în oraș astă-noapte. Ai uitat? Tu ai

plănuit să-ți petreci noaptea cu Bunny.

– Nu-i adevărat. Eu...

– Vrei să spui că ai fi dus-o acasă dacă nu apăream inoportun azi-noapte? Nu minți, Adam! N-aveai nici o intenție să te-aventurezi în furtuna de-afară!

– Poate că ar fi rămas aici, Shay, dar nu cu mine, în patul nostru. Ar fi folosit una din camere.

– Dacă înghit asta, o să-ncerci să-mi vinzi și podul Brooklyn! Cel puțin acordă-mi un minimum de inteligență!

– Cred că ești foarte inteligentă, Shay. Îți cer înțelegerea, încrederea ta. Eu nu mint. Nu sînt un afemeiat. Eu...

– Te-ai culcat vreodată cu Bunny? Ochii ei albaștri, întunecați au scînteiat. Vreau adevărul, Adam.

– Asta n-are nici o legătură cu...

– Te eschivezi de la întrebare, domnule avocat. L-a țintuit cu o privire rece, lip Candy. Te-ai culcat cu ea?

– Asta e ridicol. Refuz să mă las interogat.

– Pot presupune că refuzul de a răspunde înseamnă da?

– Foarte bine, da. M-am culcat cu ea ocazional. Dar nu astă-noapte. Nu de cînd m-am însurat cu tine. A prins-o de bărbie. Nu de cînd m-am căsătorit, Shay.

– Să te felicit pentru abținerea ta? Sîntem căsătoriți doar de trei zile, Adam.

– Nu o vreau pe Bunny Warrington, a spus Adam încordat. Nu cred că am vrut-o vreodată. La dracu', cum să te fac să pricepi? Nici eu singur nu înțeleg ce simt pentru tine... Vocea i s-a stins. Cu o grabă alarmantă și-a coborît gura peste a ei. A apucat-o cu o mîină de un sîn și a apăsat-o posesiv pe sfîrc. Dacă nu pot ajunge la tine prin cuvinte, o să încerc așa, a respirat adînc și a mușcat-o ușor de gît.

Shay a închis ochii și a tăcut deprimată. Era hotărît să-i recîştige încrederea prin sex și era convinsă că nici un argument n-o să-l clintească. Era în joc mîndria lui masculină! De ce să mai lupte? s-a întrebat resemnată. Oricum el o să cîştige și ea s-ar obosi mai tare, ba, chiar, i-ar putea face rău copilului. A stat întinsă sub el cu calm, detașată, cu mișcări automate. Ceva murise înăuntrul ei în această noapte. Îi trecuse pasiunea. Cînd Adam a terminat, s-a

răsucit în partea ei de pat, ușurată că s-a terminat.

– N-o să te las, Shay. Adam a prins-o de talie și a tras-o lângă el. În noaptea asta ai fost rănită și obosită. Mîine.

– Va fi la fel, Adam, a terminat ea deprimată.

– Nu cred, Shay. N-o să te poți închide în carapace mult timp, iubito. Ești prea pasionată, prea dăruită, prea dulce...

– ... prea încrezătoare, prea proastă, a adăugat Shay. Nu mai vreau, Adam. Îmi dau seama că te aștepti la sex pentru casă și masă și-o să-l ai. Dar nimic mai mult.

– Vreau mult mai decît sex de la tine, Shay! Și intenționez să obțin.

– N-am mai mult de dat. A încercat să se elibereze din strînsoarea lui, dar el nu i-a dat drumul. A închis ochii mînioasă și a rămas țepănă în brațele lui pînă cînd oboseala și încordarea zilei au lăsat-o și a adormit.

A doua zi dimineața, s-a anunțat la radio o listă lungă cu școlile închise din pricina viscolului. Toate școlile din districtul Columbia erau închise. La fel și majoritatea din regiunile suburbane.

Micile urmări

Shay nu știa ce și-ar fi dorit. O zi de odihnă era binevenită, dar ar fi preferat să se afunde în muncă pentru a uita dezastrul din noaptea trecută. Știa că elevii aveau să fie fericiți. O vacanță neașteptată era întotdeauna o bucurie!

Se îmbrăcase deja în blugi și o bluză imprmată de gravidă, când Adam a apărut în bucătărie. Făcuse duș, se răsese și-și pusese un costum bleumarin din trei piese. Esența avocatului șlefuit!

– Azi nu e școală, i-a explicat ea. Atmosfera dintre ei era deodată neplăcută, tensionată.

– Nu mă miră. Am auzit la radio că au fost mai mult de 30 cm de zăpadă, i-a răspuns Adam politicos. Drumurile principale sînt curățate totuși. Au lucrat toată noaptea la ele. M-am gîndit să plec la birou în afară de cazul că vrei să rămîn cu tine.

– O, nu! a exclamat Shay cam prea repede. Adică eu cred că o să pictez toată ziua. Sally Vasey așteaptă pînzele acelea pentru Crăciun. Se străduia să adopte același ton civilizat, neutru ca și el. Nu-i nevoie să rămîi aici pentru mine. O să fiu ocupată și am o societate plăcută.

Bruno a lătrat vesel de parcă i-ar fi confirmat afirmația. Pisicile se alergau una pe alta nebunește prin toată bucătăria. A fost un moment de tăcere și ea l-a întrebat.

– Vrei să mănânci?

Adam a zîmbit și s-a așezat la masă cu ziarul *Washington Post* în mînă.

– Da, mulțumesc, vreau.

Se așteptase ca el să se-ngroape în ziar, dar el nu a făcut-o cît a durat masa. A lăudat sucul de grapfruit și pîinea prăjită și cafeaua cu atîta efuziune că ea și-a îngustat bănuitor ochii. Acum ce mai urmărea? Cu siguranță, masa nu era rea, dar nu merita o apreciere atît de entuziastă.

– Ești o bucătăreasă fantastică, Shay, i-a spus a zecea oară. Azi am mîncat cel mai bine din viața mea.

– N-a cerut prea mare talent ca s-o prepar, a replicat în cele din urmă. Oricine poate tăia un grap și pune pîine în prăjitor. Exagerezi, Adam.

– Nu fac decît să apreciez faptul că mi-ai pregătit masa, iubito, i-a spus seducător.

Ea i-a recunoscut luminița din ochi și a pășit repede pe lîngă el. Nu era pregătită pentru o mică scenă sexy după masă. Adam însă n-a

urmărit-o. În schimb s-a întins după servieta de piele.

– Acum o să încep să pictez, a spus zîbindu-i fals și i-a strigat. O zi bună, cu toată căldura prognozată de Serviciul Meteo.

Cînd s-a întors Adam, ea încă mai picta și cinci lucrări deja terminate se uscau pe mesele și dulapurile din bucătărie.

– Sînt frumoase, iubito. Sînt minunate, i-a opus el entuziasmat. Ești foarte talentată.

Shay nu și-a ridicat privirea.

– Așa sînt eu, pictor talentat și bucătar fantastic. Mai ai ceva de adăugat?

El a sărutat-o pe creștet.

– Constat cît de ocupată ai fost toată ziua. Vrei să ieșim să luăm cina?

– Am găsit cîte ceva în frigider și am pus de-o friptură, i-a răspuns înmuindu-și pensula în roșu. E în cuptor și ar trebui să fie gata în douăzeci de minute. Dacă vrei să ieși, nu te

Barbara Boswell

simți obligat s-o mănânci.

– Să ies? Când pot sta în casă și să am parte de gătitul tău formidabil? a exclamat Adam voios. Friptură? De la ea simțeam eu mirosul ăla minunat când am intrat pe ușă. E mîncarea mea preferată, Shay.

Shay și-a rotit ochii spre cer.

– De ce am impresia că ai spune la fel dacă ți-aș spune că fierb greieri?

O clipă Adam a părut nedumerit, apoi a izbucnit în rîs.

– Greieri fierți? Avea dreptate Van, ai un umor nernaipomenit.

Shay a oftat dezgustată.

– Cît timp ai de gînd s-o ții tot așa, Adam? Nu cred nici o vorbă de-a ta.

El n-a reacționat nici mînios, nici defensiv după cum se aștepta ea.

– S-o luăm pe rînd, zi cu zi, iubito, i-a spus blînd.

Ea i-a observat foamea din priviri și a înțeles că n-avea nimic de-a face cu friptura. S-a retras prudentă.

La fel de repede, lui i s-a schimbat expresia într-una de veselie neobișnuită.

Micile urmări

– Mă simt cel mai norocos om din lume, Shay. Câți oameni vin acasă la o nevastă frumoasă care are în cuptor o friptură delicioasă? Vrei să pun eu masa, iubito? Abia aștept să gust din friptura fabuloasă.

Ce păcat că nu o sărase mai tare, s-a gândit Shay mohorâtă. Cum era acum, friptura chiar că era delicioasă și a trebuit să îndure laudele lui Adam tot restul serii.

Unsprezece

Așa a decurs și restul săptămînii. Adam acoperea cu laude orice cuvînt sau acțiune a ei. Dacă nu făcea sau nu spunea nimic, și pentru asta o lăuda. De ce încerca să i arunce praf în ochi? s-a întrebat Shay după ce primise un compliment asupra „istețimii formidabile”, ca urmare a unei remarci deosebit de caustice pe care-o făcuse. De ce o trata Adam în felul ăsta? Nimic nu-l clintea din calmul lui prietenos, deși ea făcea mari eforturi să-l stîrnească. În viața ei,

Micile urmări

nimeni nu se străduise atât să i placă sau să-i satisfacă orice toană. Îi asigurase tot confortul. Înlocuitoarea Mariei, Janine, o femeie tânără, veselă, care iuhea animalele, se ocupa de rufe, bucătărie, curăţenie.

Planurile erau avansate pentru transformarea unui dormitor de rezervă într-un atelier pentru ea. Adam adusese acasă pachete cu mostre pentru tapet şi pentru covor şi ea se entuziasmase pentru nuanţele violet. Adam a întrebat-o chiar dacă voia să refacă toată casa în nuanţa ei favorită. Adam Wickwire trăind într-o casă violetă! Shay se holbase la el, căutînd să desluşască sarcasmul în spatele ofertei, dar nu l-a văzut decît pe Adam aşteptînd zîmbitor răspunsul. Oferta părea adevărată, dar a refuzat-o, încurcată. I se aduseseră toate lucrurile din vechiul apartament şi colecţia ei mare de plante se adapta la noile ferestre, iar plantele agăţătoare fuseseră fixate pe sus de către Adam, foarte îndatoritor.

N-avea decît să ceară şi primea... orice.

Lui Shay îi era clar la cîte invitaţii la petreceri renunţase el după ce ea refuzase să meargă. Remarcile ei aţîţitoare despre prezenţa lui Bunny la aceste petreceri nu avuseseră ca

rezultat decît un sincer:

– Prefer să stau acasă cu tine, iubito.

Așa că-și petrecuseră serile liniștiți, acasă, împreună, el citind în vreme ce ea picta. A suportat chiar muzica aleasă de ea.

– Îmi plac Oak Ridge Boys, a remarcat într-o noapte Adam cînd ea întorcea discul pe cealaltă parte. Muzica lor are un mesaj. El n-a spus care era mesajul.

L-au scos des pe Bruno la plimbări lungi prin zăpadă, apoi s-au încălzit la focul din căminul din cărămizi și pietre.

Era ca și cînd i-ar fi făcut curte, s-a gîndit Shay, dar precis că nu despre așa ceva era vorba. De ce s-ar deranja? Era deja soția lui și în curînd va naște copilul lui. Asta și dorința lui față de ea erau singurele motive care-l făcuseră s-o ia de nevastă. Adam nu încerca decît să fie politicos. Era întotdeauna un domn! Voia să trăiască împreună cu ea în pace, cu o legătură sexuală în plus și ca să obțină asta încerca s-o mulțumească.

Chiar dacă teoria avea unele erori, Shay nu găsea nici o altă explicație. Oricare ar fi fost motivele lui Adam, ea era decisă să nu se lase amăgită de vraja lui.

Dar devenea din ce în ce mai greu să-și mențină rezerva rece. Vineri seara el i-a făcut cadou cheile de la un Buick nou-nouț, de culoarea orhideii violete.

– Comandă specială! i-a spus cu un zîmbet. Îți place, drăguț?

Shay rămăsese mută. Niciodată nu avusese o mașină nouă, a ei, proprie. Vechiul Buick fusese al lui Case, Adam îi comandase unul în culoarea ei preferată! Să cumperi mașini violete, asta nu putea fi o tradiție Wickwire! L-a privit lung, copleșită.

– Ai fi preferat altă marcă? a întrebat-o Adam nervos. Te-ai plictisit de Buick? Puteam lua...

– Îmi place! E minunat! Dintr-un impuls, Shay și-a aruncat brațele pe după gâtul lui. Era, după multe zile, primul contact fizic real dintre ei. Deși continuaseră să împartă dormitorul, patul dublu era suficient de mare ca ei să nu se atingă. Și nici n-o făcuseră.

– Îmi pare bine că-ți place, Shay. Adam a ținut-o strîns, obraz lîngă obraz. A simțit că-i tresare inima. Adam o s-o sărute...

Adam i-a dat drumul și și-a fluturat mîna.

– S-o încercăm, Shay! Ce ar fi să mergem cu ea pînă la *Angelo* pentru o pizza?

Shay s-a instalat la volan căutînd să nu recunoască faptul că era dezamăgită de îmbrățișarea lui prea scurtă.

– Pune-ți centura de siguranță, iubito. S-a aplecat deasupra ei să-i aranjeze centura. A atins-o pe sîni cu mîna și ea a simțit un fel de arsură. I s-a părut că Adam respiră mai adînc, dar nu i-a putut vedea fața. Am potrivit radio-ul pe stația aceea de muzică *country* care-ți place ție, i-a zis pe un ton blînd, afectuos dînd drumul radioului. Vocea dispărutei Patsy Cline a umplut mașina cu cîntecul *Crazy*, un clasic al muzicii *country*. Lui Shay i s-a părut că ea e cea din cîntec.

A doua zi, o duzină de trandafiri roșii cu coadă lungă au sosit acasă pentru ea.

– Acum fix o săptămînă am hotărît să ne căsătorim, i-a amintit Adam. Mîine e prima noastră aniversare, iubito.

Cîteva remarci caustice, răuvoitoare i-au venit imediat în minte, dar Shay a tăcut. Era prea încîntată de trandafiri. Nimeni nu-i mai trimisese flori. Era emoționant și romantic.

Nu, Shay s-a muștrat singură. Nu romantic. Oricare ar fi fost motivele lui Adam, nu era vorba de romantism. În dimineața asta se trezise pe

jumătatea lui de pat, strînsă lîngă el. S-au sărutat, lung și languros, dar, deși Shay și-ar fi dorit intimități mai mari, Adam a sărit din pat, și-a luat treningul și a anunțat-o că intenționează să alerge cinci mile.

Și-au petrecut împreună sîmbăta după-amiază, lăsînd înții pînzele la Sally Vasey, apoi au făcut cumpărături în Georgetown. Shay s-a întors acasă cu o cutie de un kilogram și jumătate de ciocolată, o cutie muzicală nemțească avînd pe ea mici îngerii sculptați superb care încercuiau un brad de Crăciun pe melodia *O, brad frumos*, o enciclopedie *Bebelușul și copilăria mică* și șase eșarfe de mătase.

Au mers la hotelul *Anotimpurile* din Washington pentru cină și au dansat.

– N-am mai dansat cu tine din noaptea petrecută în apartamentul lui Casey, a murmurat răgușit Adam, ținînd-o strîns lipită de corpul lui lung și bine făcut.

– Nu, n-am dansat, a oftat Shay. Era minunat să fie din nou în brațele lui, a recunoscut îndurerată. S-a strîns lîngă el și a închis ochii.

– Ești frumoasă în noaptea asta, Shay, i-a șoptit Adam și i-a mîngîiat gîtul cu buzele.

Purta unul din costumele ei de gravidă, o rochie chemisier în bleu, roz și gri. Adam insistase să-și lase părul liber și și-a încurcat degetele în șuvițele lungi, negre.

– Părul tău e ca mătasea. Vocea îi era răgușită. Încântător.

Shay nu voia să audă. Toată săptămîna fusese un compliment non-stop. Obosise de atîtea cuvinte. Voia... I-a privit limpede în ochii gri, frumoși. Se simțea absorbită în străfundurile lor. Își dorea atît de mult s-o sărute.

Gîndurile de-abia formulate au fost îndepărtate de presiunea fermă a gurii lui Adam pe gura ei. A fost scînteia care mai lipsea. Dorința îi răscolea sîngele din vine. Uitase că se aflau în mijlocul unei piste aglomerate de dans, uitase scena oribilă cu Bunny Warrington, uitase totul în afară de dorința pentru soțul ei. S-a lipit de el mai tare.

– Ușor, iubito. Adam s-a desprins de ea. Mai bine hai să ne așezăm.

Tremura cînd el a condus-o înapoi la masă.

– Vreau acasă, i-a spus și el i-a făcut de îndată semn chelnerului pentru nota de plată.

Shay era un pachet de nervi pe drumul spre Potomac. O să încerce să facă dragoste cu ea?

Dacă da, ea o să capituleze pe loc sau cu rezerve? Era convinsă că o să i se predea. Îl dorea prea tare ca să n- o facă.

Pînă a parcat Adam mașina, Shay își formulase strategia. Din mîndrie, nu avea să-i permită s-o ducă imediat în pat. O să-l lase s-o sărute, apoi o să-l refuze. Dar n-o să plece din brațele lui. O să se lipească provocator de aproape de el și o să-i șoptească „Nu!”

Desigur, el n-o s-o bage în seamă. Dar...

Sărutul a fost lung, fierbinte, profund, cum visase Shay. Adam a luat-o în brațe și a dus-o sus, în dormitorul lor.

– Iubito, a întins-o el tandru pe pat și a sărutat-o din nou. Vreau să fac dragoste cu tine.

Scenariul planificat aproape că i-a zburat din cap privind în adîncurile arzătoare ale ochilor lui gri-arzători. Și-a amintit pe cînd îi scotea rochia.

– Nu, Adam, a refuzat agățîndu-se strîns de el.

– Shay, a murmurat Adam, ca pentru el însuși. Foarte bine, drăguț. S-a ridicat brusc în picioare și a lăsat-o singură și zăpăcită pe pat. Înțeleg. Cred că Bruno are nevoie de o plimbare bună pe-afară. Ea l-a privit punîndu-și treningul infernal. Mă întorc curînd.

Cît a fost plecat, Shay a plonjat în cutia cu ciocolată. A înfulecat vreo zece bucăți și i s-a făcut imediat greață. Adam a trebuit să-i poarte de grijă la întoarcere.

Au mers să vadă *Spărgătorul de nuci* la Centrul Kennedy Pentru Spectacole în seara următoare. Adam a ținut-o tot timpul de mînă. La întoarcerea acasă, el i-a arătat un spărgător de nuci colorat, lucrat de mînă, în formă de soldat ca acela pe care-l văzuseră în balet. O amintire a serii, aniversarea lor de o săptămînă, i-a spus.

Shay i-a mulțumit cu un sărut cast pe obraz și s-a îndepărtat repede. În urmă cu o seară se aruncase asupra lui doar ca el s-o respingă și să prefere să plimbe cîinele și nu voia să repete greșeala.

Luni dimineată, în clasa de arte, au sosit niște trandafiri albi cu o carte de vizită semnată simplu *Adam*.

Seara, a venit acasă cu încă o duzină la fel. Marți au fost două duzini de trandafiri galbeni,

trimise la clasa de artă.

Elevii erau uluiți.

– Vreau să-l cunosc pe tipul ăsta, a oftat admirativ Chandra.

– Este un florar ceva? a vrut să știe Anthony.

O înnebunea, pur și simplu, se gândea nedumerită Shay și acasă a găsit un buchet din diferite flori violete.

El a acceptat chiar și să meargă la Clubul de Artă în săptămîna următoare și să-i trateze pe toți cu pizza după aceea.

De ce o făcea? se întreba ea neconținut. Oricine ar fi văzut cum o alinta, o cocoloșea și-i îndeplinea dorințele, ar fi crezut că el o adora. Shay știa că nu putea fi adevărat. Și-a formulat o altă teorie.

Generozitatea lui Adam și atențiile încîntătoare erau un înlocuitor pentru că n-o mai dorea. Desigur! Sarcina ei mărită l-a dezgustat și, cum el o dorise numai fizic la început, acum sentimentele lui erau moarte. Dar, fiind un Wickwire și un domn, nu se putea hotărî să refuze o femeie gravidă, așa că se hotărîse s-o împace cu daruri și complimente.

Ar trebui să fie fericită, s-a muștrătat singură, Shay. Nu-și dorise niciodată să se implice într-o

relație sexuală durabilă. Nici emoțional nu voise să se implice. Decît că... toate intențiile se întorseseră împotriva ei și se simțea deja legată de Adam. Cu mult mai mult decît legată. Era îndrăgostită de el.

Realitatea asta a izbit-o puternic într-o seară, ridicîndu-și privirea de pe tabloul ei și văzîndu-l absorbit de-o carte. I-a studiat gura, ochii serioși, gri și inima i s-a aprins. Îl iubea! Îl iubea de săptămîni, probabil de la primul lor weekend împreună, dar nu recunoscuse pînă acum.

Dorea să-și petreacă viața cu el. A înțeles din ciipa aceea că viața lor împreună nu trebuia cu necesitate să fie precum coșmarul părinților ei, iar viața copilului lor putea fi diferită... Dar...

Săptămîna și-a urmat cursul. Era mai greu de rezistat în fața gesturilor lui Adam acum. Exista o durere dulce-amară în acceptarea atențiilor lui, dar era sigură că nu izvorau din dragostea pe care ar fi vrut s-o aibă el pentru ea. Zăpăcită și nefericită. Shay s-a retras mai tare, ținîndu-l la distanță pe Adam.

Teama ei s-a accentuat la apropierea sîmbetei cînd avea să sosească familia lui Adam. Nu-i putea mărturisi angoasa legată de aceasta. Mîndria îi cerea să păstreze o aparență

de indiferență rece. Shay avea o oarecare satisfacție pentru că Adam nu știa cât de îngrozită era de acel weekend.

Sora lui Adam, Pierce Prescott Wickwire Sloan (Bitsy), și soțul ei, Jonathan Charles (J.C.) aveau să sosească primii. Adam se dusesese la aeroport să-i ia în vreme ce Shay aștepta nervoasă acasă.

Părinții Wickwire veneau cu mașina din Charlottesville și soseau cam pe la două. Dar au tras în fața casei cu trei ore mai devreme, imediat după ce Adam o anunțase la telefon că zborul cu care venea familia Sloan de la New York avea o întârziere de trei ore.

În acest fel, Shay, purtînd pantaloni largi, pătați cu vopsea și un pulover vechi al lui Case, și-a întâmpinat socrii la ușă. S-au privit temători. Judecătorul și soția lui erau la fel de puși la punct cum era și fiul lor întotdeauna. Nici drumul de două ore și jumătate nu le mototolise costumele de lînă, al ei, tweed în zig-zag, al lui,

gri.

Shay, care picta la o comandă de ultimă oră, și-a aruncat coada lungă peste umăr și și-a dorit să poată intra în pământ.

– Tu ești Shay? a întrebat-o cu speranță Elisabeth Wickwire.

Shay a asigurat-o că ea era și a încercat să-i spună câteva cuvinte de conveniență femeii în vîrstă.

Conversația a mers greu, deși toți trei făceau eforturi curajoase. Păreau a nu avea nimic în comun. Bătrînii Wickwire erau mari vînători de vulpi în ținuturile din Virginia, Shay, născută și crescută în Detroit nu văzuse de aproape nici un cal în carne și oase. Libby Wickwire era interesată de lucrul de mînă, dar nu și atunci cînd pînza, în loc să fie cusută, era pictată. Niciodată bătrînii nu pusese ră piciorul în vreo școală de stat. Au fost surprinși aflînd că acolo se țineau și lecții de artă. Despre copil s-a evitat cea mai mică aluzie. Așa că au discutat despre vreme un timp îndelungat, foarte îndelungat.

La sosirea personalului care avea să pregătească petrecerea din acea seară, Shay s-a simțit complet depășită. Adunarea intimă cu familia și cîțiva prieteni se transformase într-un

Micile urmări

eveniment de anvergură cu vreo sută de oaspeți. Cina tip bufet se servea la zece. Chelnerițele vor circula în prima parte a serii cu tăvi cu aperitive. Erau doi barmani și o groază de chelneri pentru băutură. Un pianist fusese angajat pe lângă o mică orchestră, deci muzica era asigurată.

Fiecare avea de pus întrebări, dar Shay nu cunoștea răspunsurile. Experiența ei în materie de petreceri nu o pregătise să poată conduce o operație de mărimea asta.

Din fericire, Libby Wickwire avea experiența necesară. Ea – care dăduse dineuri sofisticate la ea acasă de-o viață întreagă, ea – care se pricepea să organizeze baluri de binefacere pentru cinci sute de perechi fără să i se clinească un fir de păr din cap – considera mica petrecere intimă de Crăciun cu o sută de oameni drept o joacă de copil. După șocul inițial când aflase că Shay nu dăduse niciodată o petrecere, Libby preluase comanda ca un general pe câmpul de bătaie. Știa unde trebuiau plasate aranjamentele florale, unde își aveau locul scaunele de pluș închiriate, cum să-și poarte chelnerii produsele. Shay era copleșită de admirație.

Barbara Boswell

– Lui Adam îi place să facă petreceri. Și asta, des, i-a mărturisit mama lui.

– Cît de des? a întrebat-o Shay cu neliniște. Era speriată de numărul mare al oamenilor din casă, de venirile și plecările repetate ale microbuzelor și camioanelor aducînd totul, de la pachete cu cuburi de gheață pînă la mesele care mai erau necesare.

– Oh, petreceri mari, cel puțin de două ori pe an, i-a răspuns veselă Libby.

Între timp, judecătorul Wickwire l-a dus pe Bruno la plimbare și soția lui a trimis pisicuțele la subsol. Shay n-a îndrăznit să i se împotrivească pentru că lacomele pisicuțe se învîrteau deja pe lîngă o găleată cu creveți gata s-o prade.

– Dacă nu te superi, aș face un duș și m-aș schimba, i-a spus Shay soacrei ei cînd a reușit s-o prindă între două convorbiri cu pianistul și bucătarul șef.

S-a îmbrăcat îngrijit, ca pentru un dineu oficial, cu o rochie largă, cu pliuri, de culoare închisă, un pulover bleumarin și ciorapi la fel. Și-a periat părul și l-a prins sus cu două agrafe de бага.

Masa era gata, aranjată, cînd Adam, Bitsy și J.C. au sosit, în sfîrșit.

Micile urmări

– Iartă-mă de întârziere, iubito. Adam a luat-o pe după umeri și a sărutat-o ușor. Dar lucrurile par să fie bine organizate aici. A mîngîiat-o blînd pe ceafă. Și tu arăți la fel de încîntătoare ca întotdeauna.

Familia a privit cu interes la manifestările evident afectuoase ale lui Adam. Shay și-a înfrînt tentația de a le spune că erau numai de fațadă, că Adam era, ca întotdeauna, după cum fusese crescut, un domn de mare clasă.

După-amiaza a trecut încet. Mama lui Adam era în elementul ei în detaliile infinite ale pregătirilor. Bitsy și-a petrecut timpul vorbind la telefon cu nenumărații ei prieteni. Bărbații s-au retras în birou să discute despre bursă și condițiile economice în general.

Shay a cutreierat prin casă, nepreaștiind ce să facă. Părea anti-social să se închidă în biroul ei și să picteze, deși se simțea în plus.

După ce și-a vizitat pisicuțele la subsol, a plimbat și cîinele, a anunțat totuși că se duce să doarmă puțin. Părea o scuză acceptabilă pentru o femeie gravidă și s-a simțit bine citind reviste și dormind cîteva ceasuri. Ciudat! Nu se simțea deloc vinovată că nu face și ea ceva. Apoi a sosit vremea să se îmbrace pentru Marele

Barbara Boswell

Eveniment: prima petrecere în calitate de soție a lui Adam Wickwire.

Doisprezece

– Cred că petrecerea asta n-a fost cea mai bună dintre ideile mele, a recunoscut Adam cu pocăință când ei doi s-au oprit să privească mulțimea veselă, băutoare și strălucitoare care umplea pînă la refuz parterul casei lor. Nu știu cum a crescut numărul oaspeților, dar n-am vrut să vexez pe nimeni.

– Și nimeni n-a vrut să piardă spectacolul, a replicat Shay concis. Oamenii s-au lipsit de alte invitații tocmai ca să vină la tine, Adam. Ce

drăguț că ai o sută de prieteni apropiați! Oamenii au de obicei câte doi-trei, unii mai puțin. Lui Shay îi era imposibil să-și mai rețină remarcile picante.

– Trebuia să vină și asta, a oftat Adam. Puteam petrece un weekend liniștit, cu părinții mei. Abia acum îmi dau seama, Shay.

– Cum? Să pierdem toate glumele despre maternitatea planificată și copiii prematuri de 5 kg? Pe cei care ți-au dat cu cotul și ți-au făcut cu ochiul? Prietenii tăi se distrează de minune! Gîndește-te ce distracție le-ăm fi refuzat, Adam.

– Ei nu vor să fie răutăcioși, Shay, dar unii dintre noi ne-am înțepat ani de zile despre orice și despre toate. Noi...

– Ei bine, acum se distrează pe tema căsătoriei tale „grăbite” iar vederea miresei în rochie de gravidă le-a inspirat glume de un amețitor prost-gust.

Adam a gemut.

– Îmi pare rău. Ar fi trebuit să ghicesc că va fi... ei bine, greu pentru tine.

– Ba nu! Îmi place să fiu obiectul umorului decoltat al școlarilor îmbătrîniți. Mă amuz de minune.

– Shay, te rog. Adam era nenorocit.

Glumele n-o supăraseră chiar atît de tare și fuseseră mai puține decît se așteptase ea. Știa că nu era vorba de intenții rele și tachinarea era probabil cea mai bună metodă pentru situația lor ciudată, dar nu se putea potoli și-l înțepa mereu pe Adam. El tresărea la fiecare vorbă în răspăr care le era adresată.

– Iubito, n-am vrut să te rănesc. Părea disperat și lui Shay îi venea să zîmbească. Ea nu fusese niciodată ușor de rănit. Unele remarci ale vechilor prieteni de colegiu ai lui Adam i s-au părut chiar amuzante. O distra însă nesiguranța lui Adam. Să fi știut că el era singura persoană pe care-o putea răni cu adevărat! S-a înduioșat și l-a bătut ușor pe braț a consolare.

– Uite-l colo pe David Falk și Paulette Wilder, i-a zis, uimită că-i vedea împreună.

Adam s-a repezit fericit să-i explice, aceasta fiind printre puținele fraze fără țepi pe care ea i le adresase.

– Paulette s-a înfășurat pe el ca iedera agățătoare. Vrea să-l aibă numai pentru ea în noaptea asta.

– O să-l vrăjească, să vezi! a comentat Shay

uscat.

Adam a sărutat-o ușor pe frunte.

– Vrei un suc, iubito? Sau aperitive? a întrebat-o îndatoritor. Și-a pus mîna pe șoldul ei, cu posesivitate, cum făcuse toată seara. De cînd începuseră să sosească oaspeții n-o părăsise deloc. Își juca rolul de mire devotat și de viitor tată pînă în pînzele albe.

– Nimic, mulțumesc, Shay o căuta pe sora ei. Candy venise devreme, însoțită de un domn distins, cu părul argintiu. Era un avocat al apărării binecunoscut, aflat în oraș pentru un caz criminal. Candy avea de cîțiva ani un fel de legătură. Case nu putuse veni pentru că era de serviciu la spital, ca de obicei.

– Adam, Shay! Catherine Bennington, încîntătoare, în catifea vișinie, i-a îmbrățișat pe amîndoi, emoționată. E meritul meu, să știți!

– Catherine le-a spus tuturor că ea v-a făcut cunoștință. Bill Bennington a zîmbit indulgent spre nevasta lui. E gata să-și închipuie că e vrăjitoare.

– Shay, arăți minunat! Catherine a analizat-o cu mîndrie aproape maternă. Shay i-a mulțumit politicos. Pentru prima oară în viața ei purta o

rochie al cărui preț era format din trei cifre. Un model înșelător de simplu, de un albastru regal. Rochiile de la casele de modă atestau starea socială a tuturor femeilor din încăpere.

Pe-a ei, Adam o adusese în urmă cu o zi, împreună cu cerceii cu diamant și safir, excepțional de frumoși.

– Chiar că arăți minunat, iubito, i-a spus Adam pentru a douăzecea oară în noaptea aceea. Sau era a douăzeci și una? Shay i-a mulțumit cu aceeași politețe ca și Catherinei.

Benningtonii i-au părăsit și Adam s-a întors din nou la Shay.

– E prea multă lume aici pentru tine, iubito? Te simți bine?

– Nu-ți face griji, nu voi leșina, a replicat Shay cu umor. Asta a fost distracția numai pentru petrecerea de la Candy. Nu-mi place să mă repet.

– Au trecut două săptămîni de atunci. Adam avea un ton coborît, sugestiv. Atunci am aflat că purtai copilul meu, acum două săptămîni. Asta mi-a schimbat viața, Shay. Eu am...

– Și mie mi-a schimbat-o! Shay a zîmbit trist. Căsătoria cu Adam îi arătase că ea n-ar fi putut

fi cu adevărat fericită fără el. Era un gând care o deprima peste măsură. Aș vrea să pot întoarce ceasul înapoi la sîmbăta aceea. Mi-aș urma primul impuls și nu m-aș duce la petrecerea lui Candy.

– Ei bine, ce-ai făcut, e bun făcut! s-a răstit Adam iritat pentru prima oară de cînd îl găsise cu Bunny Warrington. Sîntem căsătoriți, Shay și petrecerea asta este dată pentru sărbătorirea acestui fapt.

– Da, ca priveghiul de după înmormîntare.

– Nu putem renunța la înțepături? M-am săturat pentru o singură noapte!

– Cum? N-ai de gând să te entuziasmezi de marea mea inteligență, de umorul meu? Shay era încîntată că-l enervase și încerca să-și mascheze zîmbetul. Mînia sinceră i se părea preferabilă cordialității expansive din ultimele zece zile.

Adam a cercetat-o cu atenție.

– Pentru cineva care a fost mai mult amorfă întreaga zi, pari a deveni acum extrem de vioaie, Shay. Ce-ai pățit?

Înainte de a-i putea răspunde, Bunny Warrington cu o rochie neagră, strînsă pe corp și un

decolteu adânc, s-a îndreptat spre ea cu o grimasă a gurii ei încântătoare. Shay a făcut instinctiv un pas înapoi, dezgustată de perspectiva unei alte scene. Melodrama aceea de marți seara îi era suficientă pentru toată viața.

– Adam, pot să-ți vorbesc? a întrebat Bunny răgușit, punînd o mîină pe mîneca de cașmir moale a hainei lui. Nu-ți răpesc decît cîteva clipe. Ochii ei străluceau de lacrimile reținute și Adam i-a răspuns foarte îndatoritor.

– Ce este, Bunny?

– Nu trebuia să vin în noaptea asta, Adam. Ochii lui Bunny s-au încrucișat cu ai lui Adam. Știam că oamenii or să-mi pună întrebări; le-am evitat toată săptămîna. Dar de dragul aparențelor... Ea a zîmbit trist, arătînd fragilă și disperată – și foarte frumoasă. Oh, am făcut față admirabil pînă cînd – pînă cînd – Bunny s-a oprit, incapabilă să mai continue.

Cu toată disperarea, Shay nu s-a putut opri să nu admire calitatea jocului celeilalte femei. Vulnerabilitatea ei era incredibil de atrăgătoare și Adam, domnul din el, va răspunde cum a fost crescut s-o facă. Grijuliu și cu simpatie masculină.

– Pînă cînd ce, Bunny? a întreat-o el blînd.

O lacrimă perfect formată a alunecat din colțul ochiului și Shay s-a gîndit la propriile ei accese de plîns, cu ochii roșii și nas furnăit. Cum reușea Bunny?

– Unchiul tău, deși a fost politicoș cu mine în seara asta, are o răceală clară în atitudinea lui și mă doare, Adam, a scîncit Bunny. Admit că am greșit în cazul Morrisn dar să fii tratată ca o paria...

– Bunny, încetează să te mai biciuiești singură, a întrerupt-o Adam. Ești un bun avocat. Nu e cazul să lași ca o greșeală nefericită să-ți mineze încrederea în tine și cariera.

Shay s-a foit neliniștită și s-a simțit precum proverbiala roată a cincea la căruță. Adam își luase mîna de pe șoldul ei ca s-o plaseze protector pe brațul lui Bunny.

Bunny a zîmbit șters.

– Adam, picătura finală a fost cînd l-am văzut pe Bill Prescott apropiindu-se de cumnata ta cu entuziasmul unui puștan la vederea unei stele de muzică rock. Eu... eu l-am auzit făcîndu-i o ofertă de a se alătura firmei *Wickwire, Prescott and Sinclair*.

Micile urmări

– Sînt sigur că a glumit, Bunny, a replicat Adam, dar norii de furtună se acumulau în ochii lui gri.

– Deseori glumele conțin o doză de adevăr, Adam, a șoptit Bunny, venind mai aproape. Ar fi o logică. Firma e mai slabă în aria ei de expertiză. Oh, Adam, aș vrea să rămîn la firmă. Chiar nu cred că unchiul tău mi-ar opri avansarea, dar dacă ea e acolo, dacă Candace Flynn se alătură firmei...

– N-o s-o facă, au zis Adam și Shay în cor. Adam amenințător, Shay încurajator. Candy n-o să renunțe niciodată la practica ei independentă pentru a se alătura unei firme conservatoare, orientată spre afaceri.

Pe Adam a părut să-l înfurie.

– Să mergem să discutăm puțin cu unchiul meu, Bunny. Vreau să fie clar că... El și Bunny s-au îndepărtat de Shay.

Shay i-a privit plecînd și a cîntărit situația în gînd. Deci Adam îi spusese adevărul în noaptea aceea cînd se referise la amenințările unchiului în privința poziției lui Bunny la firmă. Nu-l crezuse pînă în momentul ăsta. Dacă spusese adevărul, poate că nu mințise nici cînd afirmase

că vizita lui Bunny nu fusese aranjată dinainte. Deci el nu-i spusese să rămână în oraș ca să se bucure de o aventură cu încântătoarea lui colegă.

Acum, însă, problema nu mai avea importanță. Adam nu făcuse dragoste cu ea de aproape două săptămîni. N-o mai voia, n-o mai dorea, de aceea se îndepărtase acum atît de ușor de ea.

Shay a luat o ciupercă umplută de pe tava unei chelnerițe zîmbitoare care se strecura prin mulțime servind pe toată lumea cu aperitive. Cînd se va termina odată petrecerea?

– Shay, la telefon e fratele tău și o vrea pe sora ta. Janine, menajera, a produs o binecuvîntată întrerupere a gîndurilor melancolice ale lui Shay. Vrei s-o cauți sau răspunzi tu?

– Răspund eu, a zis Shay, bucuroasă că putea pleca din toiu petrecerii. S-a strecurat în dormitor și a luat receptorul albastru. Case? Ce s-a întîmplat? El n-ar fi sunat-o pe Candy la o petrecere dacă o urgență nu l-ar fi obligat.

– Vreau cu Candy, dragoste. O găsești tu pentru mine? Ca întotdeauna, Case încerca s-o protejeze pe surioara mică de orice neplăcere.

Shay a hotărît că venise timpul să schimbe acest obicei.

– Spune-mi mie ce s-a întîmplat, Casey, i-a spus cu severitate.

– Nu trebuie să te amestec pe tine în toate astea, micuțo, a zis Case cu dulceață în voce.

– Nu sînt micuță, Casey Flynn, i-a spus indignată Shay. Am douăzeci și opt de ani, sînt o femeie măritată, în curînd mamă și cer să aflu ce se întîmplă.

Case a oftat.

– Tata e în oraș, Shay. A fost arestat azi-dimineață pentru cecuri false. S-a fixat cauțiunea și eu plecam la închisoare să-l scot cînd unuia dintre pacienții mei i s-a făcut rău.

– Tata e la închisoare? a exclamat Shay.

– La închisoarea D.C., a afirmat Case. Nu-mi pot părăsi pacientul, Shay. S-ar putea să intru în operație cît de curînd. Voiam s-o rog pe Candy să treacă pe la spital să ia banii și să plătească astă-noapte pentru tata.

Shay s-a gîndit la sora ei cu iubitul actual, avocatul de apărare.

– Biata Candy! Să se ducă la închisoare să depună cauțiunea pentru tatăl ei. Oh, Case, ea e

avocat! Se va simți umilită.

– Așa e. O să-și iasă din sărite, dar trebuie să-l scoatem de-acolo cât mai repede. Dacă rămîne peste noapte, o să intre și mai tare în bucluc. Anul trecut, la închisoarea din Las Vegas a încercat să mituiască un gardian și și-a bătut un tovarăș de celulă. Doamne, Candy o să se înfurie. Cînd l-a eliberat luna trecută în Atlantic City l-a prevenit să nu mai facă prostii dacă apare în D.C. N-a trecut mai mult de o oră de cînd se află în oraș și a și fost arestat.

Shay a simțit să-i vine rău.

– Ei... Ei a mai fost arestat? De cîte ori, Case? De ce nu mi-ai spus niciodată?

– Drăguț de ani de zile. Candy și cu mine facem cu rîndul să-l scoatem pe cauțiune. De data asta e rîndul meu. Nu ți-am spus niciodată pentru că tu erai prea sensibilă în legătură cu tata și cu mama. A răsufiat adînc. Nu te lăsa deprimată de veștile astea, Shay. Tata nu se va schimba niciodată, dar felul lui de a trăi n-are nimic de-a face cu viețile noastre.

Shay era prea șocată ca să poată vorbi. Toți anii aceștia, sora și fratele o apăraseră și suportaseră și cheltulala singuri. Ea știa că tatăl

Micile urmări

lor era un afemeiat și un jucător inveterat, dar să afle că avea și un cazier judiciar...

Era timpul să se maturizeze și să înfrunte realitatea, cum o făcuseră Case și Candy. Trebuia să-și asume o parte din povara surorii și fratelui ei.

– O să mă duc eu la închisoare să-l socot, Case, i-a spus term. În felul ăsta o scútea pe Candy măcar de o umilință.

– Ai prefera să te duci la închisoare decât să stai la petrecerea ta? a glumit Case cu un umor negru. Am banii la mine, Shay. Oprește- te n drum pe la spital.

– Am nevoie să-mi explici drumul pînă acolo, nu e unul din drumurile mele obișnuite, a zis Shay cu un umor negru propriu.

– O să-ți explic, dragă. Pe curînd!

O să fie mai ușor dacă plec neobservată, s-a gîndit Shay căutînd în geantă cheile mașinii.

Adam, ceilalți Wickwire și Candy erau pierduți în mulțimea de străini. Nu contează! N-avea intenția să le spună că pleacă.

Se simțea teribil de rușinată, umilită. Avea dreptate Case. Poate că era prea sensibilă în legătură cu defectele părinților lor. Dar un cazier

judiciar în familia lor era o dezonoare care i-ar face pe Wickwire-i să sară în sus. Bietul Adam, cu soția lui de pe partea opusă a drumului și cu un escroc mărunț ca socru! Nu merita un astfel de stigmat.

Închisoarea D.C. se găsea în sud-estul Washington-ului în imensul complex de clădiri unde se afla și Spitalul Municipal D.C.

Shay a parcat Buick-ul violet-orhidee și a pătruns în edificiul impozant din piatră de parcă era într-un vis.

A achitat cautiunea funcționarului și a așteptat amorțită și cu o ciudată senzație de irealitate să fie adus tatăl ei din celulă. Nu se apropiase niciodată de o închisoare și iată acum, aici pentru tatăl ei. Era un loc mohorât, agresiv și a simțit că plutește într-un coșmar.

– Shay! Tatăl ei a salutat-o voios, făcându-i cu mîna. Era un bărbat frumos, cu ochii albastru-închis, adînci, proprii familiei și cu un

păr des, negru care începea să încărunțească. Ajungînd lîngă ea, a prins-o într-o îmbrățișare de urs.

– Asta e fetița mea, Shay Kathleen. O frumușică mică. Are ochii ca ai tatălui ei, s-a lăudat ofițerului de poliție care-l însoțea.

Shay nu l-a putut privi pe ofițer.

– Să mergem de-aici, tată! i-a spus violent luîndu-l în brațe. El și-a continuat monologul vesel pînă la mașină. Te duc la Casey acasă, i-a zis cînd a reușit să plaseze o vorbă. El mi-a spus că o să stai la noapte acolo și mîine dimineată te urcă în primul avion. Și noi vrem să nu mai apari în oraș pînă cînd nu trebuie să te prezinți la judecată. Candy o să găsească un avocat care-o să se ocupe de cazul tău. Asta-i tot! Îi transmisese mesajul fratelui ei cuvînt cu cuvînt.

– Sper c-o să mă trimită într-un loc călduros. Michael Flynn nu era deloc supărat c-o să plece din oraș. Florida e perfectă pentru vremea asta.

Shay conducea tăcută, reprimîndu-și furia care ardea în ea. Cum puteau ea, Case și Candy să fie rude cu persoana asta?

– Și tu ce-ai mai făcut, fetița mea dragă? a

întrebat-o voios Michael de-ar fi părut lumii întregi un tată iubitor.

– M-am măritat, i-a răspuns Shay rece. O să am un copil.

Taică-său a părut încântat de vești, dar ea învățase demult că nu trebuia crezut, orice ar fi spus.

– O să joc numerele datei de naștere a micuțului și-o să-i dau banii dacă voi câștiga.

Shay a râs fără voie. Ce pereche diferită de bunici o să aibă copilul ei! Unii îi vor oferi numele respectat de Wickwire, celălalt posibilul câștig pe un număr.

Gîndul la judecătorul Wickwire i-a tăiat pe loc pofta de râs. De regulă, judecătorii îi condamnau pe criminali, nu împărțeau nepoții cu ei!

L-a lăsat pe tatăl ei în apartamentul lui Case promițîndu-i că-l va anunța la nașterea copilului și a condus pe șoseaua de centură pentru că nu era în stare să se întoarcă acasă. Nu încă.

Simțea nevoia disperată să vorbească și unica persoană care n-avea să se simtă șocată sau scandalizată de cazierul tatălui ei era Paul Deroy. El era genul care acceptă și nu condamnă. Niciodată nu-și exprimase dezapro-

Micile urmări

barea față de situațiile elevilor și unele erau de ți-ar fi ridicat părul măciucă!

Paul era acasă, cum se rugase ea în gând să fie. A fost uimit s-o vadă, dar a primit-o bucuros, fără întrebări. S-au așezat în micul lui living, el cu o cafea fierbinte, ea cu o cacao și Shay a început să-i povestească ezitant revelațiile din acea seară.

Paul avea gradul de *master* în domeniul consulting-ului și făcuse multe cursuri de psihologie. De aceea părea a înțelege motivațiile unuia ca Michael Flynn. I-a vorbit de o capacitate limitată de a-i iubi profund pe ceilalți și de o conștiință insuficient dezvoltată. O boală a caracterului, a pus el diagnosticul. Nu se va schimba niciodată.

– Un caracter bolnav, l-a corectat Shay posomorâtă.

– Trebuie să înveți să lași în urmă trecutul, Shay, a spus Paul, făcând aluzie la ce nu vorbiseră. Nu-i poți judeca pe ceilalți pe baza experienței din familia ta... A fost întrerupt de sunețul strident al telefonului. Ridicându-se să răspundă, a răsturnat ceașca de cafea pe jumătate plină. Lichidul maroniu a făcut un

contrast dramatic cu auriul canapelei.

– Adu un burete înmuiat în apă rece, a propus Shay. Răspund eu la telefon. Paul uda pata cu apă, când ea s-a întors. Nu a răspuns nimeni la telefon, i-a spus ajutându-l să se lupte cu pata de cafea. Probabil unul din drăguții noștri de elevi se joacă la telefon.

După asta, conversația s-a mutat spre generalități: școala, elevii, apropierea vacanței, petrecerea cu colinde de la Clubul de Arte.

– Acum ești măritată, a zîmbit Paul invidios. Anul ăsta cred că n-o să mai accepți sărutul de sub vîsc.

– Ba da! Shay s-a simțit emoționată. Paul fusese atît de bun cu ea. Îi era adînc recunoscătoare pentru prietenia lui și ea l-a luat în brațe. O să-l primești mai repede și fără vîsc. Zîmbitoare, și-a atins ușor buzele de obrazul lui.

Paul a strîns-o imediat în brațe și a încercat să-i prindă buzele cu ale lui. Shay a protestat, dar el a sărutat-o lung și apăsător, plin de dorință. Shay a abandonat zbaterea de la început, intuind că pasivitatea era cea mai bună cale de urmat. Nu se temea de Paul și nu voia să-l

rănească respingîndu-l violent. O să aștepte să înceteze și o să-l minimalizeze.

După cîteva secunde, Paul și-a ridicat capul cercetînd-o cu o expresie de pocăință.

– Scuză-mă, Shay. N-am nici un drept. Cred că m-am lăsat purtat de val.

Ea s-a desprins din brațele lui ușurată că n-avea să urmeze o scenă penibilă.

– Paul... eu... Vorba i-a fost întreruptă de o bătaie grea în ușa.

– Știu că ești înăuntru, Shay! a urmat un strigăt fără menajamente față de ceilalți locatari din clădire. Deschide ușa sau o sparg!

– E Adam! a exclamat Shay.

Shay s-a grăbit să deschidă ușa.

– Adam, ce faci?

El a împins-o într-o parte și s-a repezit în apartament cu ochii strălucind amenințători. I-ați haina, Shay. Te duc acasă!

Shay îl mai văzuse pe Adam furios, dar nu în asemenea hal. S-a repezit la Paul care l-a evitat cu un pas lateral.

– Ar trebui să te fac bucăți, Deroy. La dracu', bucăți te fac!

– Adam! Shay l-a prins de braț îngrozită. Ce

s-a întâmplat cu tine?

– Se pare că e o mică neînțelegere, a spus Paul nervos, retrăgându-se din fața lui Adam. Shay, cred că e mai bine să-i explici.

– Ea nu trebuie să explice nimic, a mîrîit Adam. M-a părăsit ca să vină la tine. Cu o privire sălbatică, s-a întins arătînd părul ciufulit al lui Shay. Are coafura stricată, rujul mînjit. Știu cu precizie ce se întîmplă aici și crede-mă, o să-ți iau capul pentru asta!

– Adam, oprește-te! Inima lui Shay bătea grăbită dar a încercat să-l rețină cu mîna. Bestia asta cu ochi sălbatici nu era raționalul Adam Wickwire cel stăpîn pe sine. Nu e ce crezi. Paul și cu mine vorbeam doar și...

– Vorbeați? Ha! Ia-ți haina, fato! O să mă ocup de tine după ce termin cu el.

– N-o să faci așa ceva! Shay s-a așezat în fața lui Paul cu o privire dură. Am petrecut seara discutînd despre comportamentul criminal și n-am de gînd să fiu chiar martoră la așa ceva. Mi-e rușine cu tine, Adam. Nu te porți ca un domn sau ca un avocat. Noi nu făceam dragoste. L-am sărutat pe Paul o dată, în semn de prietenie. Refuză să discute sărutul impulsiv

și pasionat al lui Paul. El m-a ajutat mult în noaptea asta și... S-a oprit brusc. Cum de ai știut că sînt aici?

– Ai răspuns la telefon cînd am sunat, s-a răstit Adam. Cînd am descoperit că lipseai, sora ta mi-a dat o listă cu numele prietenilor tăi. Deroy era în capul listei.

– Shay era deprimată din cauza tatălui ei, a intervenit Paul repede. Voia să vorbească și tu erai ocupat cu petrecerea.

– Ai plecat de la petrecere ca să vorbești cu Deroy despre tatăl tău? s-a răstit Adam. Asta ce poveste ce mai e, Shay?

– La fel de plauzibilă ca și sosirea lui Bunny Warrington la ușa ta, în mijlocul unui viscol. Shay i-a strigat această frază, apoi și-a îndreptat umerii și și-a ridicat bărbia cu sfidare... și teamă. A trebuit să plătesc cauțiunea pentru tata în închisoarea D.C. în noaptea asta, Adam. L-am condus în apartamentul lui Case și apoi am venit aici. Eu... eu nu m-am simțit în stare să mă întorc la petrecere după asta.

A așteptat reacția de dispreț a lui Adam la vestea aceasta. Cum nu a apărut, ea a continuat decisă să-i spună tot adevărul, cît era de mizerabil.

Barbara Boswell

– Tata are un cazier judiciar lung de o milă, Adam. Este un escroc notoriu și nu are nici o intenție să se schimbe în bine. Niciodată n-o să se schimbe. Case, Candy și cu mine îl vom elibera de prin închisori pînă cînd o să comită ceva atît de grav încît să fie închis pe viață.

Treisprezece

Shay s-a încordat toată în așteptarea condamnării, a dezgustului.

Adam a privit enigmatic de la Shay la Paul.

– Ai mers singură la pușcărie și apoi ai venit aici, să vorbești cu el. Vocea lui era cruntă, nu exprima nimic.

– Se face târziu, Shay. Paul i-a întins calm haina. De ce nu te duci acasă, să discuți cu soțul tău? Cred că el o să înțeleagă totul mai bine decât crezi tu.

Barbara Boswell

Adam a grăbit-o afară din apartament și de-abia a avut timp să-i spună la revedere lui Paul.

Mașina Porsche era parcată în apropiere și el a așezat-o pe scaun fără o vorbă. Au țișnit din loc cu o viteză cam mare.

– Ce trebuia eu să înțeleg exact? Ce-i cu dorința de a alerga la alt bărbat? Mie nu-mi puteai mărturisi necazurile tale? De ce nu m-ai anunțat că pleci, Shay? De ce?

Shay i-a aruncat o privire. Părea mai supărat că părăsise petrecerea fără să-i spună decât de cazierul tatălui ei. Asta a zăpăcit-o.

– Nu mi-a trecut prin cap să-ți spun că mă duceam la pușcărie, i-a spus ea adevărul.

– De ce nu? Sînt soțul tău. Ar trebui să fii primul la care să vii cînd ai o problemă. A strîns volanul mai tare. Cînd n-o să te mai retragi de lîngă mine?

Shay l-a privit nedumerită. Ce-avea asta de-a face cu problema în discuție?

– Da, Adam, tata e un escroc de drept comun, tipul pe care tatăl tău îl condamnă zilnic. E un pușcăriaș, Adam.

– Nu-mi pasă nici dacă e Barbă Albastră. Eu...

Micile urmări

– Adam, tu ești un Wickwire, s-a simțit obligată să-i amintească. Tu ai principii, anumite standarde care trebuie respectate. Știi ce mi-ai spus despre principiile și responsabilitățile unui Wickwire?

– Mă înnebunești! s-a răstit Adam. N-ai auzit nimic din ce-am încercat să-ți spun?

Mașina s-a oprit în parcare a unui motel. Shay a fost nedumerită.

– De ce oprim aici?

– Acasă mai erau vreo patruzeci de oameni când am plecat. Vom petrece noaptea – ce-a mai rămas din ea – chiar aici, Shay.

– Dar, dar eu n-am periură de dinți, a fost tot ce-a putut să bîlbîie. Nici o cămașă de noapte.

Adam a zîmbit.

– N-o să ai nevoie de cămașă de noapte. Vino, Shay!

După zece minute se aflau într-o cameră cu baia standard alături, un aprat TV color, telefon, o Biblie – plus un pat dublu. Adam a încuiat ușa.

– Dezbracă-te, Shay.

Ea l-a privit lung.

– Sau poate te dezbrac eu. A prins-o de mijloc și i-a tras fermoarul rochiei cu cealaltă mînă. Da, așa e mult mai bine.

Barbara Boswell

Buzele lui au atins-o pe ceafă cînd i-a scos rochia de pe umeri lăsînd-o să cadă pe podea. Aceași soartă a avut-o și combinezonul albastru și dresul. S-a petrecut atît de repede, că Shay n-a putut să-și adune gîndurile răvășite. Cînd și-a revenit, l-a împins.

– De ce faci asta, Adam? Și-a mușcat cu neliniște buza de jos. Dacă încerci să mă umilești...

Ei bine, reușise admirabil! Se simțea teribil de neajutorată și vulnerabilă cum stătea în fața lui, numai în sutienul de dantelă bleu și chiloți.

– Să te umilesc? a rîs Adam răgușit. Ai o abilitate nemaipomenită de a interpreta tot ce-ți spun sau fac exact pe dos. O să fac dragoste cu tine, Shay.

Lacrimile i-au apărut în ochi. Deci așa plănuise să se răzbune? O treabă grăbită într-un motel ca să-i arate disprețul. A invadat-o un impuls sălbatic de mîndrie rănită.

– Oh, nu! A luat rochia de jos ținînd-o în fața ei. N-o să te las să mă tratezi ca pe un gunoi. Poți crede că păcatele tatălui cad asupra familiei lui, dar nu-i adevărat. Eu niciodată n-am încălcat legea. Știu că sînt departe de standardele familiei Wickwire, dar...

Micile urmări

– Vrei să închizi gura și să vii aici? Adam a luat-o în brațe cu un oftat exasperat. Lui Shay, simțindu-l, i s-au înmuiat picioarele. Doamne, te vreau atât de mult și tu continui să bolborosești despre taică-tău și standarde. Încerci deliberat să mă înnebunești sau o faci inconștient?.

– Tu nu mă vrei, a afirmat Shay tristă și a simțit cum o invadau lacrimile. Singurul motiv pentru care m-ai adus aici în noaptea asta e ca să...

Adam i-a dat drumul gemînd.

– Stai jos, Shay. Cînd ea nu s-a mișcat, a apăsător blînd pe umeri. A rămas în fața ei cu mîinile în șolduri, cu picioarele depărtate, într-o postură agresivă. Spune-mi exact de ce crezi că te-am adus aici, Shay.

Ea s-a foit încurcată pe pat.

– Vreau să mă îmbrac întîi, i-a spus grav.

– Nu, a mîrîit Adam, apoi a cedat cu o înjurătură mormăită. Și-a scos haina, apoi și-a descheiat cămașa. Uite, i-a întins-o. Pune-ți asta pe tine, dacă vrei să te-acoperi.

Shay și-a tras cămașa și a lăsat-o neîncheiată. Îi tremurau prea tare degetele. Cămașa era caldă de la căldura corpului lui Adam și mirosul lui rămăsese impregnat în

bumbacul moale. Adam s-a așezat lângă ea, atât de aproape că se lipise cu coapsa de a ei. Când Shay a încercat să se îndepărteze, el a oprit-o ferm. Inima a început să-i bată violent.

– Crezi cu adevărat că n-am făcut dragoste zilele astea pentru că nu te vreau?

– Mi s-a părut o presupunere logică, a început ea, dar el a întrerupt-o.

– Folosind criteriul logic, Shay Flynn numai! În caz că n-ai observat, în ultimele două săptămîni m-am dat peste cap să-ți fac plăcere și te-am curtat cu fiecare picătură din farmecul pe care am crezut că-l am. Cu o mișcare îndemînică, el a ridicat-o în brațe. Shay, în noaptea viscolului, cînd ai găsit-o pe Bunny în casă... Am crezut că dacă te iau în pat, totul o să fie bine, a continuat Adam. Tu ai fost întotdeauna atât de receptivă la mine, pasionată și iubitoare în pat. Dar în noaptea aceea n-ai fost la fel, a adăugat pocăit.

Shay și-a amintit chinul acelei nopți, amărăciunea trădării.

– Nu am putut, Adam, a șoptit.

– Știu, draguțo. În noaptea aceea, cînd dormeai, eu am analizat îndelung situația noastră. Relația noastră începuse în pat și m-am

Micile urmări

gîndit că ar trebui să ne retragem și să clădim cunoașterea dintre noi care ar fi trebuit să existe la început. Am vrut să-ți cîștig încrederea și afecțiunea, să devin prietenul tău. Am jurat să mă abțin de la pretenții sexuale pînă cînd vedeam la tine un semn că le dorești. S-a oprit oftînd. Nu te-am atins deloc, Shay. Vrei să spui că încercarea mea de castitate a fost inutilă?

Shay a înghițit greu.

– Eu... eu am crezut că nu mă mai vrei. În noaptea cînd am ieșit la dans, tu m-ai părăsit ca să iei cîinele la plimbare!

– Iubito, tu ai spus nu. Îți amintești? Mi-a fost teribil de greu să te părăsesc, dar hotărîsem să nu te mai presez. A mîngîiat-o pe sînii rotunzi. Să nu te vreau? Dar te-am dorit pînă la durere! S-a întins pe spate pe saltea și a tras-o deasupra. Ce alte păreri greșite mai ții în mintea ta aia mică și complicată?

– Cum să aflu dacă sînt păreri greșite sau adevăruri? zise ea dar îi zîmbea totodată cu ușurare.

Se simțea ca eliberată dintr-o capcană a nesiguranței chinuitoare. Era liberă și amețită de emoție.

– Mi se pare că martorul e evaziv. Adam a

rostogolit-o pe pat. Poate că acuzarea va trebui să recurgă la metode mai eficace de interogare. A sărutat-o insistent și ea și-a deschis buzele pentru el.

– Oh, Adam, a oftat îmbrățișându-l. Te vreau atît de mult.

– Da, te pot face să mă vrei, a suflat Adam, cu mîna pe pielea netedă a coapsei ei interioare. Dar cum te pot face să ai încredere în mine, să-mi mărturisești necazurile? De ce cu' Deroy poți vorbi și cu mine nu, Shay? Știi cum m-am simțit cînd ai răspuns tu de la telefonul lui?

– La fel ca mine cînd am găsit-o pe Bunny la tine? a îndrăznit Shay să presupună. Adam a gemut.

– Mai rău, cred. Niciodată n-am simțit gelozia. Înainte. A zîmbit autoironic. La urma urmei, Adam Prescott Wickwire al Treilea a avut și a făcut totul un pic mai bine decît restul lumii. Dar cînd am aflat că m-ai părăsit ca să te duci la Deroy... Doamne, Shay, am înțeles pentru prima oară în viața mea termenul de nebunie temporară.

– Adam, n-ai de ce să fii vreodată gelos pe Paul, s-a grăbit Shay să-l asigure.

– Sînt gelos pe Paul, Case, Candy, pe

oricine are încrederea ta... A făcut o pauză. Vreau dragostea ta, Shay. Vreau tot ce ai tu de dat.

– Dar de ce? a întrebat neputînd crede ce-i spuneau simţurile ei. În cinci luni...

– Tu o să naşti copilul meu, a terminat Adam cu vocea lui seducătoare – şi eu o să vă aduc acasă şi noi vom pune copilul în camera lui pe care ai decorat-o tu şi noi o să începem să-l creştem. Împreună, Shay. O să rămînem împreună şi nu din obligaţie, ci pentru că vrem, avem nevoie să fim împreună.

Visa ea cumva? Se împlineau oare visele? Shay l-a privit în ochi şi i s-a tăiat respiraţia.

– Te iubesc, Shay, a spus tare Adam mesajul pe care ochii i-l transmisese deja. Şi o să te învăţ să mă iubeşti şi să ai încredere în mine chiar dacă-mi va lua toată viaţa s-o fac.

– Oh, Adam, te iubesc! A crezut că inima o să-i explodeze de fericire. Atît de mult că aş putea şi să mor! Am crezut că e fără de speranţă totul. Cum puteai tu iubi pe cineva care te-a înşelat? Pe cineva aşa de... nepotrivit pentru tine?

– Nepotrivit? Shay, la primul nostru weekend din augustul trecut ai reuşit să-mi provoci emoţii

de care nu m-am crezut capabil. Adam i-a zîmbit tandru. Și tot timpul pe care l-am petrecut cu tine confirmă că tu ești femeia potrivită pentru mine. Unica femeie, iubito. Relația noastră a fost profundă, intensă, pasionată și exclusivă. A cuprins tot ce n-am avut cu nici o altă femeie, inclusiv confuzia și durerea.

– Te iubesc atât de mult, Adam. Cuvintele îi veneau ușor. Era fericită să le pronunțe cu voce tare, în sfîrșit. Te iubesc și am nevoie de tine. I-a zîmbit cu ochii plini de dragoste. Și am încredere în tine, Adam. Întotdeauna o să am.

– Și eu o să fiu aici pentru tine, Shay, i-a promis el. A întors-o și s-au sărutat adînc, dulce într-o îmbrățișare tandră. Cîteva lungi momente s-au mulțumit să rămînă liniștiți, unul în brațele celuilalt și să-și murmure vorbe de dragoste.

– Te doresc atât de mult, Shay, i-a spus răgușit. S-a ridicat și s-a dezbrăcat repede. Plănuisem să te iau încet, să dureze mult, dar iubito, nu mai pot aștepta nici un moment. Și-a așezat corpul fierbinte deasupra ei.

– Nu vreau să aștept. Shay i-a mîngîiat cu dragoste chipul frumos și a zîmbit cînd el a ajutat-o să-și scoată sutienul și chiloții. O s-o luăm încet data viitoare.

Micile urmări

– În fine, aici am vrut să ajungem, Shay. Astă-noapte o să simți că-mi aparții, că ești a mea în întregime și pentru totdeauna.

Shay s-a mișcat senzual sub el.

– Cred că am învățat această lecție prima dată când am făcut dragoste, a șoptit ea plimbându-și mâinile peste spatele lui puternic. Dar vreau să repet lecția iar și iar.

– Un domn e întotdeauna dornic să servească o doamnă. Adam s-a mișcat ușor în ea și Shay s-a pierdut în pasiunea vulcanică dintre ei.

Părea a fi o uniune fericită a corpului, minții și spiritului, o legătură invincibilă de extaz și dragoste totodată. Au navigat împreună prin mările de voluptate ale pasiunii și și-au strigat cu satisfacție numele unul altuia. Se simțeau scăldați în căldura dragostei.

Au rămas îmbrățișați într-o odihnă tăcută mult timp după aceea.

– Adam? Shay a fost prima care a vorbit.

– Da, iubito! A strâns-o într-o îmbrățișare protectoare, posesivă.

– Tatăl meu...

Adam i-a luat bărbia în mână și s-a uitat adânc în ochii ei.

– Shay, caracterul tatălui tău – sau lipsa lui de caracter – nu are absolut nici o influență asupra sentimentelor mele pentru tine. Cazierul lui te-a rănit pe tine, dar altfel – el a dat din umeri – nu-mi pasă cine erau părinții tăi, unde ai crescut, câți bani a avut familia ta. Nimic n-are importanță. Te iubesc pentru tine. Mă crezi acum, nu?

Shay s-a gândit la modul în care făcuse dragoste cu ea, dăruirea lui completă și pasionată, grija pentru satisfacerea ei. Fusese atît de bun, generos cu ea, dornic să-i facă plăcere. Cum de nu-și dăduse seama că el o iubea? I-o arătase în toate felurile, în fiecare zi a căsătoriei lor.

Adam o iubea. S-a încălzit la dragostea ei abia descoperită.

– Da, Adam, i-a spus tandru. Cred că mă iubești. Dar a vrut să-și mai exprime o îndoială sîcîitoare. Mi-e frică că nu fie puţin supărată familia ta aflînd că tata e un escroc. Tatăl tău e judecător.

– Drăguţo, părinţii mei te plac prea tare ca să le pese de tatăl tău.

– Ei mă plac? a întrebat Shay cu neîncredere.

Micile urmări

– Mi-au spus-o. Sigur că asta pentru că l-ai făcut fericit pe fiul lor. Mama mi-a spus că nu m-a mai văzut niciodată atît de mulțumit. Tata mi-a spus că e ușurat, că nu m-am căsătorit cu Bunny. O consideră încrezută. Și unchiul meu o găsește incompetentă. El aprobă din toată inima căsătoria noastră, dar cred că are motive speciale. Speră s-o ademenească pe sora ta la firmă.

– Și pe tine nu te supără? Shay și-a amintit de graba lui cînd plecase cu Bunny la unchiul lui.

– Nu mă supăr de visele unchiului meu, a spus zîbind. Dar n-am poftă ca firma noastră să devină o firmă baracadă, pentru divorțuri. Nu-i bine pentru imaginea de corporație liniștită. Candy m-a asigurat că nu-i nici o primejdie să accepte asta. Spune că s-ar înăbuși într-o firmă mucegăită, conservatoare.

– Asta sună a Candy. A tăcut. N-am știut ce să cred cînd ai plecat cu Bunny de la petrecere, Adam.

AJam a strîns-o posesiv în brațe.

– Să nu te temi de Bunny sau de vreo altă femeie, Shay. În tine am găsit tot ce mi-a lipsit în viață, chiar fără să fi știut. Pasiune, dragoste,

Barbara Boswell

spontanitate, umor Ne potrivim, Shay Și o să fie veșnic așa

Shay s-a ridicat să-l sărute aprobator L-a apăsător ușor cu sînii pe piept. I-a simțit răspunsul instantaneu și i-a zîmbit leneș, senzual

– Mi-ai promis că data viitoare va fi încet și lung, Adam, nu-i așa?

– Da. dragă A pus-o din nou în pat. Asta va dura toată noaptea

Paisprezece

După cinci luni și jumătate, Adam Prescott Wickwire IV (Scotty) s-a născut după o goană clasică de noapte târzie spre spital și o naștere relativ ușoară. Adam a fost permanent lângă soția lui cu ajutor și încurajări. Merseseră împreună la cursurile de naștere naturală și momentul nașterii fiului lor a fost o experiență împărtășită de dragoste și de bucurie, o legătură imposibil de zdruncinat.

Adam a fost primul care și-a luat fiul în brațe

și ei a privit pachetul cu ochii albaștri de numai patru kilograme cu o minunare respectuoasă.

– Sîntem legați, i-a explicat lui Shay mîngîind băiețașul pe smocul de păr închis la culoare. Și-a pus un deget în palma nou-născutului și pumnul minuscul s-a închis instinctiv pe el. Adam se pregătise foarte serios pentru a fi părinte. Micul Scotty avea un tată și o mamă pe care va putea conta întotdeauna.

Shay și Adam au adus copilul acasă, într-o cameră galbenă, veselă, cu un curcubeu mare pictat pe un perete. Un urs umflat, violet, un dar de la Clubul de Arte, stătea mîndru pe un raft în mijlocul unei menajerii cu animale de jucărie. Shay a așezat copilul adormit în leagănul lui de alamă și a simțit că inima îi debordează de fericire.

Adam a luat-o în brațe.

– E tare bine cu tine din nou acasă, i-a murmurat mușcînd-o ușor de gît. Cinci zile la spital, departe de mine, a fost prea mult. Poate pe următorul o să-l naști acasă.

– Următorul? Shay l-a mușcat și ea în joacă. Adam Wickwire. nu i se vorbește unei mame cu un bebeluș de cinci zile despre un alt copil. Dă-mi un pic de timp!

Micile urmări

Un pic, a acceptat cu zîmbet Adam. Apoi ne punem pe lucru pentru Brandon. Fetele vor veni peste cîțiva ani.

– De fapt, cîți copii plănuiești să ai, domnule avocat? Shay s-a sprijinit tare de el, strîngîndu-l în brațe. Îl iubea atît de mult!

– Cîți vrei tu, drăguțo. A sărutat-o și Shay s-a simțit pierdută în vraja dragostei lui.

– Era să uit, i-a spus Adam purtînd-o spre dormitor. Ieri am primit prin poștă o invitație. Paulette Wilder și David Falk se căsătoresc luna viitoare.

Shay a zîmbit.

– Deci, Paulette l-a prins, în fine.

Adam a lăsat-o în dormitor.

– E timpul să dormi, i-a spus cu fermitate. Noile mame au nevoie de odihnă. A ajutat-o să se dezbrace și să-și pună o cămașă de noapte de culoarea levănțicăi.

– Adam? L-a strîns în brațe cînd a acoperit-o cu pledul. Rămîi puțin cu mine? Să mă ții?

Era și ei în pat după două secunde. Ea s-a cuibărit în brațele lui și a închis ochii.

– Te iubesc Shay, i-a șoptit tandru Adam. M-ai făcut cel mai fericit om din lume.

– E firesc, a bolborosit Shay adormită.

Barbara Boswell

Pentru că tu m-ai făcut pe mine cea mai fericită
femeie

SFÎRȘIT

Loveswept

*Romane de dragoste, pe care
nu le veți uita niciodată, scrise de
autori cunoscuți ai genului.*

Cînd Shay Flynn l-a ales pe
avocatul Adam Wickwire ca tată
pentru copilul pe care și-l dorea
foarte mult, nu a văzut decît o
singură problemă: cum să îl
seducă pentru a o ajuta să își
îndeplinească dorința - și apoi să
dispară pentru totdeauna din
viața lui. Exemplul părinților o
făcuse să deteste căsătoria...

Dar destinul și Adam Wickwire
au început să facă prăpăd în
planul ei... și în sentimentele ei...

Loveswept